

ما انا عليه و اصحابي

دَاهِلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ عَقِيدَةُ

تأليف

امير المؤمنين شيخ القرآن والحديث

مولوي هبة الله اخذ الله

كال ١٤٤٧ هـ ق

Ketabton.com

ما انا عليه واصحابي

دَاهِلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ عَقِيدَةُ

تأليف

امير المؤمنين شيخ القرآن والحديث

مَوْلَى هَيْبَةَ اللَّهِ أَخِي زَادَةَ اللَّهِ

كال ١٤٤٧ هـ ق

د افغانستان اسلامي امارت
د رياست الوزراء مقام د دفتر لوی رياست
د عامه او ستراتيژيکو اړيکو معاونت
مطبعو غاتو رياست

د کتاب نوم: د اهل السنة والجماعة عقیده
تأليف: اميرالمؤمنين شيخ القرآن والحديث مولوي هبة الله اخندزاده حفظه الله تعالى
د چاپ کال: ۱۴۴۷ هجري قمري
چاپ وار: لومړی

فهرست

- ۱۱ ..... مقدمه
- ۱۳ ..... پر الله ﷻ او دهغه پر صفاتو عقیده
- ۱۳ ..... لومړۍ عقیده: الله ﷻ یو دی هیڅ شریک نه لري
- ۱۴ ..... دویمه عقیده: د عبادت مستحق یوازې الله ﷻ دی
- ۱۴ ..... درېیمه عقیده: خیر او شریوازې د الله ﷻ له طرفه دي
- ۱۵ ..... څلورمه عقیده: الله ﷻ همپشه و او همیشه به وي
- ۱۷ ..... پنځمه عقیده: الله ﷻ پر هر شي قادر دی
- ۱۸ ..... شپږمه عقیده: الله ﷻ په هر شي علم لري
- ۱۹ ..... اوومه عقیده: الله ﷻ د ارادې څښتن دی
- ۲۰ ..... اتمه عقیده: هر څه د الله ﷻ په اراده، دهغه په علم، دهغه په قضاء
- ۲۲ ..... نهمه عقیده: د الله ﷻ اراده پر ټولو ارادو غالبه ده
- ۲۴ ..... لسمه عقیده: الله ﷻ له هر نقص، عیب او زوال څخه پاک دی
- ۲۵ ..... یوولسمه عقیده: الله ﷻ بلا کيفه اورېدونکی دی
- ۲۶ ..... دوولسمه عقیده: الله ﷻ بلا کيفه لیدونکی دی
- ۲۹ ..... دیارلسمه عقیده: الله ﷻ بلا کيفه خبرې کوي
- ۳۰ ..... څوارلسمه عقیده: الله ﷻ دعاگانې قبلوي او حاجتونو پوره کوي
- ۳۲ ..... پنځلسمه عقیده: الله ﷻ غني
- ۳۴ ..... شپاړسمه عقیده: الله ﷻ په غضب کېږي او راضي کېږي
- ۳۷ ..... اوولسمه عقیده: د الله ﷻ صفتونه د مخلوق د صفتونو په شان نه دي

- ۳۷ ..... اتلسمه عقیده: مورد الله ﷻ په ذات کې خبرې نه کوو
- ۳۸ ..... نولسمه عقیده: الله ﷻ د هر څه خالق (پیدا کوونکی) دی
- ۳۹ ..... شلمه عقیده: مرگ او ژوند یوازې د الله ﷻ په اختیار کې دي
- ۳۹ ..... یوویشتمه عقیده: رزق ورکول یوازې د الله ﷻ په اختیار کې دی
- ۴۱ ..... د اسلام په هکله عقائد
- ۴۱ ..... دوویشتمه عقیده: اسلام حق دین دی
- ۴۱ ..... درویشتمه عقیده: په ځمکه او اسمانونو کې د الله ﷻ په نزد حق دین یوازې اسلام دی
- ۴۳ ..... څلور ویشتمه عقیده: مورد الله ﷻ په دین کې بې ځایه بحثونه نه کوو
- ۴۵ ..... پنځویشتمه عقیده: اسلام د افراط او تفریط، د تشبیه او تعطیل، د جبر او قدر
- ۴۷ ..... شپږویشتمه عقیده: په دین کې ثابت قدمي اسلام ته په ځان سپارلو کې نغښتې ده
- ۴۹ ..... پر ملائکه وو ایمان
- ۴۹ ..... اوویشتمه عقیده: ملائکه د الله ﷻ غوره مخلوق دي، له نور څخه پیدا دي
- ۵۱ ..... اته ویشتمه عقیده: دوی ته دا طاقت ورکول شوی چې په بېلابېلو شکلونو ښکاره شي
- ۵۲ ..... نهه ویشتمه عقیده: له هر انسان سره د حفاظت لپاره ملائکه شته
- ۵۳ ..... دېرشمه عقیده: مورد پر «کراما کاتبین» ایمان لرو
- ۵۳ ..... یو دېرشمه عقیده: مورد پر ملک الموت (د مرگ په فریسته) ایمان لرو
- ۵۴ ..... پر قرآن کریم ایمان
- ۵۴ ..... دوه دېرشمه عقیده: قرآن کریم د الله ﷻ کلام دی
- ۵۵ ..... درې دېرشمه عقیده: د قرآن کریم قدر او تعظیم د مسلمانانو په اجماع واجب دی
- ۵۶ ..... څلور دېرشمه عقیده: مورد په قرآن کریم کې بې ځایه بحث نه کوو

- ۵۹..... پنجه د بر شمه عقیده: روح الامین (جبرائیل علیه السلام) قرآن کریم راوری
- ۶۱..... د محمد رسول الله ﷺ پر نبوت عقیده
- ۶۱..... شپږ د بر شمه عقیده: محمد ﷺ تر ټولو مخلوقاتو او انسانانو افضل
- ۶۴..... اووه د بر شمه عقیده: محمد ﷺ اخیرنی نبی دی، ترې وروسته بل نبی دنیا ته نه راځي
- ۶۵..... اته د بر شمه عقیده: د محمد ﷺ له نبوت وروسته د هر چا د نبوت دعوه کفر دی
- ۶۶..... نهه د بر شمه عقیده: محمد ﷺ ټولو انسانانو او پیریانو ته په حق او هدایت سره
- ۶۹..... څلوېښتمه عقیده: محمد ﷺ د ټول عالم لپاره رحمت او هدایت دی
- ۷۰..... یو څلوېښتمه عقیده: د محمد ﷺ د فیصلې او حکم په وړاندې د هیچا فیصلې ته
- ۷۰..... دوه څلوېښتمه عقیده: له محمد ﷺ سره تر ځان، مور، پلار، اولادونو او تر ټولو خلکو
- ۷۲..... درې څلوېښتمه عقیده: د محمد ﷺ اطاعت او پیروي فرض او لازمه ده
- ۷۳..... څلور څلوېښتمه عقیده: د محمد ﷺ ټولې خبرې چې له دین سره اړه لري
- ۷۳..... پنجه څلوېښتمه عقیده: محمد ﷺ بشر دی، ملک (فرېښته) او نور نه دی
- ۷۷..... شپږ څلوېښتمه عقیده: محمد ﷺ د شپې مهال په وینښه په جسم او روح سره
- ۸۵..... اووه څلوېښتمه عقیده: حوض کوثر حق دی
- ۸۶..... اته څلوېښتمه عقیده: هغه شفاعت حق دی
- ۸۷..... پر ازلي عهد ایمان
- ۸۷..... نهه څلوېښتمه عقیده: هغه وعده حق ده چې الله ﷻ په ازل کې
- ۸۸..... پر تقدیر ایمان
- ۸۸..... پنځوسمه عقیده: تقدیر حق دی، الله ﷻ د کائناتو له پیدا کولو مخکې

- ۸۹ ..... یو پنځو سمه عقیده: تقدیر د الله ﷻ راز دی، هیڅ نږدې ملائکه یا لیبرل شوي
- ۹۰ ..... دوه پنځو سمه عقیده: خیر او شر د الله ﷻ په تقدیر سره دي
- ۹۱ ..... درې پنځو سمه عقیده: مورې عقیده لرو چې الله ﷻ تر پیدایښت وړاندې
- ۹۳ ..... څلور پنځو سمه عقیده: د تقدیر په اړه ژور بحث او پوښتنې کول
- ۹۵ ..... پر لوح محفوظ او قلم ایمان
- ۹۵ ..... پنځه پنځو سمه عقیده: مورې پر لوح محفوظ او قلم ایمان لرو
- ۹۸ ..... شپږ پنځو سمه عقیده: مورې باور لرو که ټول مخلوقات راتول شي پر هغه څه چې الله ﷻ
- ۹۹ ..... اووه پنځو سمه عقیده: قلم په هغه څه وچ شوی دی چې تر قیامت په پیدایښت کېږي
- ۱۰۱ ..... پر عرش او کرسی ایمان
- ۱۰۱ ..... اته پنځو سمه عقیده: عرش او کرسی حق دي
- ۱۰۲ ..... نهه پنځو سمه عقیده: الله ﷻ له عرش او تر هغه لاندې له هر څه څخه مستغني
- ۱۰۲ ..... شپږتمه عقیده: الله ﷻ په خپل قدرت سره پر هر شي احاطه کړې ده
- ۱۰۴ ..... د اهل قبله په هکله عقیده
- ۱۰۴ ..... یو شپږتمه عقیده: مورې د خپلې قبلي خلکو ته مسلمانان او مؤمنان وایو ترڅو چې
- ۱۰۵ ..... دوه شپږتمه عقیده: مورې د مسلمانې ټولني سره مخالفت نه کوو
- ۱۰۶ ..... درې شپږتمه عقیده: مورې هیڅوک د اهل قبله و څخه د گناه په وجه کافر نه گڼو، مگر دا
- ۱۰۸ ..... څلور شپږتمه عقیده: مورې دا نه وایو چې له ایمان سره گناه گناهگار ته ضرر نه رسوي
- ۱۱۰ ..... پنځه شپږتمه عقیده: مورې د نیکو مؤمنانو لپاره د عفوي هيله لرو
- ۱۱۳ ..... شپږ شپږتمه عقیده: (د الله ﷻ له عذابه) دا او (له رحمت څخه یې) ناهیلی بنده له اسلامه
- ۱۱۵ ..... اووه شپږتمه عقیده: مسلمان له ایمان څخه یوازې د هغه څه په انکار سره وځي

- ۱۱۶ ..... اته شپېتمه عقیده: د لویو گناهونو خاوندان که څه هم توبه ونه باسي خو چې پر توحید
- ۱۱۸ ..... نهه شپېتمه عقیده: مور د اهل قبله و څخه په هر صالح او فاسق پسې لمونځ کوو
- ۱۱۹ ..... او یایمه عقیده: مور هیڅوک جنتي یا دوزخي نه گڼو
- ۱۲۱ ..... د ایمان تفصیل
- ۱۲۱ ..... یو او یایمه عقیده: په ژبه اقرار او په زړه تصدیق ایمان دی
- ۱۲۳ ..... دوه او یایمه عقیده: هغه شرعي حکمونه او د هغو تفصیلونه حق دي
- ۱۲۴ ..... درې او یایمه عقیده: ایمان یو دی او مومنان په اصل ایمان کې سره برابر دي
- ۱۲۵ ..... څلور او یایمه عقیده: مؤمنان ټول د الله ﷻ دوستان دي
- ۱۲۶ ..... پنځه او یایمه عقیده: مور پر الله ﷻ، د هغه پر ملایکو، د هغه پر کتابونو
- ۱۲۸ ..... شپږ او یایمه عقیده: مور عقیده لرو چې الله ﷻ ابراهیم علیه الصلاة والسلام خپل خلیل
- ۱۲۸ ..... او وه او یایمه عقیده: الله ﷻ خپل بنده گان یوازې په هغه څه مکلف کړي دي
- ۱۲۹ ..... له اختلاف څخه ځان ساتل
- ۱۲۹ ..... اته او یایمه عقیده: مور د محمد ﷺ له امت څخه د هیچا پر خلاف
- ۱۳۱ ..... نهه او یایمه عقیده: مور د خپلو امیرانو خلاف بغاوت نه کوو، که څه هم هغوی ظلم وکړي
- ۱۳۲ ..... اتیایمه عقیده: مور د سنتو او د مسلمانانو د ډلې اتباع او پیروي کوو
- ۱۳۶ ..... یو اتیایمه عقیده: مور یووالي او اتفاق ته د حق او صداقت په سترگه گورو
- ۱۳۸ ..... دوه اتیایمه عقیده: مور باور لرو چې حج او جهاد د مسلمانو امیرانو په مشري
- ۱۳۹ ..... درې اتیایمه عقیده: د انصاف کوونکو او امانت داره خلکو سره مینه لرو او
- ۱۴۱ ..... پر برزخ او قیامت ایمان
- ۱۴۱ ..... څلور اتیایمه عقیده: قبر د جنت له باغونو څخه یوه باغچه ده او

- ۱۴۱ پنځه اتيايمه عقیده: مور پر بيا راژوندي کېدلو، د قيامت پر ورځ، د عملونو په بدله، او
- ۱۴۶ شپږ اتيايمه عقیده: جنت او دوزخ پخوا پيدا شوي دي، هيڅکله به فنا او له منځه ولاړ نه شي.
- ۱۵۰ اووه اتيايمه عقیده: مور د قيامت په علاماتو، لکه: د دجال په راتلو، د يا جوج او ماجوج
- ۱۵۵ د اهل السنة و الجماعة ځانگړي عقائد
- ۱۵۵ اته اتيايمه عقیده: د ژونديو په دعاء او صدقه مرو ته گټه رسيږي.
- ۱۵۶ نهه اتيايمه عقیده: په کوم شي چې نه پوهيږو هلته «الله اعلم» وايو.
- ۱۵۷ نوييمه عقیده: په سفر او حضر کې پر موزو مسح جائز گڼو.
- ۱۵۸ يو نوييمه عقیده: مور د رسول الله ﷺ له ټولو صحابه کرامو سره مينه.
- ۱۶۲ دوه نوييمه عقیده: مور له رسول الله ﷺ وروسته ابوبکر صديق رضي الله عنه
- ۱۶۴ درې نوييمه عقیده: هغه لس صحابه رضي الله تعالى عنهم چې رسول الله ﷺ
- ۱۶۵ څلور نوييمه عقیده: څوک چې د رسول الله ﷺ صحابه
- ۱۶۷ له سلف صالحينو سره مينه
- ۱۶۷ پنځه نوييمه عقیده: پخواني علماء، مجتهدين امامان، د
- ۱۶۸ شپږ نوييمه عقیده: هيڅ ولي پر هيڅ نبي غوره نه گڼو، بلکې يو نبي تر ټولو اولياو غوره دی.
- ۱۶۹ اووه نوييمه عقیده: مور د اولياؤ په هغه کراماتو ايمان لرو چې په معتبرو رواياتو ثابت دي.
- ۱۷۰ اته نوييمه عقیده: مور په کاهن، فال ويونکي او هغه چا چې د کتاب، سنت او
- ۱۷۱ نهه نوييمه عقیده: مور په پورتنيو عقائدو ايمان او عقیده لرو، او
- ۱۷۴ ماخډونه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمه

الحمد لله رب العلمين و الصلوة والسلام على رسوله محمد وعلى اله واصحابه اجمعين

سمه عقیده یو قوی بنیاد او د اسلام د دین مهم رکن دی. له همدې امله، انبیاء علیه السلام د خپلو قومونو د بلنې په پیل کې د عقیدې د سمولو او د الله سبحانه و تعالی د یووالي اعلان ته ځانگړې پاملرنه وکړه. د خلکو اصلاح د هغوی د عقیدې په سالمیت او د فکرونو په جوړېدو پورې تړلې ده. هر عمل چې پر صحیح عقیده ولاړ نه وي، هغه بې ارزښته او بې گټې گڼل کېږي.

کامل ایمان چې بنده د الله ﷻ له عذابه څخه خلاصولای شي، دوه برخې لري: لومړۍ یې د صحیح عقیدې جوړول دي، او دویمه برخه یې د شریعت مطابق عمل کول دي. تر هغه چې د عقیدې برخه نه وي بشپړه شوې، د عمل برخه هېڅ اعتبار نه لري. که یو کس هر څومره د خیر او نیکی کارونه وکړي، خو صحیح عقیده ونه لري، نو هغه ته د الله ﷻ له ابدې عذابه خلاصون نشي ورکولای.

د عائشه رضي الله عنها څخه روایت دی چې هغې نبي کریم ﷺ ته وویل: "ای د الله رسوله! ﷺ ابن جدعان (چې د عائشه رضي الله عنها له خپلوانو څخه و)، په جاهلیت کې به یې صله رحمې کوله او مسکینانو ته به یې خواړه ورکول، آیا دا به په آخرت کې ورته گټه وکړي؟" رسول الله ﷺ وفرمایل: "نه، گټه به ورته ونه کړي، ځکه هغه په خپل ټول ژوند کې یوه ورځ هم داسې نه دي ویلي چې: 'یاربه! زما گناهونه په آخرت کې وېښه؟' یعنی، هغه په آخرت ایمان نه درلود، او که ایمان نه وي، نو نیک عملونه گټه نه کوي." (۱)

(۱) عَنْ عَائِشَةَ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ابْنُ جُدْعَانَ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ يَصِلُ الرَّجْمَ، وَيُطْعِمُ الْمُسْكِينِ، فَهَلْ ذَلِكَ نَافِعُهُ؟ قَالَ: «لَا يَنْفَعُهُ، إِنَّهُ لَمْ يَقُلْ يَوْمًا: رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ» صحیح مسلم (۱/ ۱۹۶).

له سفيان بن عيينه خخه د علم د فضيلت په اړه پوښتنه وشوه. هغه وويل: "آيا تاد الله جل جلاله دا قول نه دی اورېدلی چې د علم په یادولو یې پیل کړی او فرمایي: فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرُ لَذَنْبِكَ [محمد: ۱۹] پوه شه چې د الله پرته بل معبود نشته، او د خپلې گناه بښنه وغواړه. نو الله ﷻ په دې آیت کې د زده کړې (علم) له امر وروسته د عمل امر کړی دی. له دې آیت څخه معلومېږي چې د توحید پېژندل فرض دي." (۱)

امير المؤمنين شيخ القرآن والحديث

مولوي هبة الله اخوند زاده

(۱) وسئل سفيان بن عيينة عن فضل العلم، فقال: ألم تسمع قوله تعالى حين بدأ به فقال: {فاعلم أنه لا إله إلا الله واستغفر لذنبك} (محمد: ۱۹) فأمره بالعمل بعد العلم، ويعلم من الآية أن التوحيد مما يجب العلم به، ولا يجوز فيه تقليد. عمدة القاري شرح صحيح البخاري (۲/ ۳۹) ط دار احياء التراث العربي- بيروت.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پر الله ﷻ او د هغه پر صفاتو عقیده

لومړی عقیده: الله ﷻ یو دی هیڅ شریک نه لري. (۱)

لقله تعالیٰ:

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ. (۲)

ژباړه: ووايه (ای محمده! دوی ته) شان دادی چې الله یو دی (په ذات او صفات خپل کې).

وَالهٰكُمِ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ لَّا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ. (۳)

ژباړه: او معبود ستاسې معبود یو دی نشته بل څوک لائق د عبادت مگر هم دی، خورا (ډېر) مهربان پوره رحم لرونکی دی.

لَا شَرِیْكَ لَهٗ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِیْنَ. (۴)

ژباړه: نشته هیڅ شریک ده لره (په دغو تېرو عبادتونو کې) او په هم دې (توحید) امر (حکم) کې شوی دی ما ته او زه اول د مسلمانانو (الله ته غاړه ایښودونکی) یم.

دوهمه عقیده: د عبادت مستحق یوازې الله ﷻ دی. (۵)

لقله تعالیٰ:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ. (۶)

(۱) إن الله واحد لا شريك له. العقيدة الطحاوية ص: ۸.

(۲) سورة الإخلاص: ۱.

(۳) سورة البقرة: ۱۶۳.

(۴) سورة الأنعام: ۱۶۳.

(۵) لا إله غيره. العقيدة الطحاوية ص: ۸.

(۶) سورة البقرة: ۲۱.

ژباړه: اې خلکو! عبادت وکړئ د رب خپل، هغه (رب چې) پيدا کړي يې يې تاسې
او (پيدا کړي يې دي) هغه کسان چې وو پخوا له تاسې څخه لپاره د دې چې تاسې
ځان وساتئ (له عذاب د الله ﷻ).

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ. ١

ژباړه: حال دا چې امر حکم نه و ورکړی شوی دوی ته په تورات او انجيل کې مگر
ورکړی شوی و چې عبادت کوي دوی د الله په داسې حال کې چې خالص کوونکي
وي الله لره دين له شرکه او نفاقه.

درېمه عقیده: خیر او شریوازې د الله ﷻ له طرفه دي. ٢

ل قوله تعالى:

وَإِنْ تُصِيبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا. ٣

ژباړه: او که ورسپړي دوی ته څه نیکي (لکه پراخي) نو وايي دوی دا (نیکي)
له (جانبه د) الله ده او که ورسپړي دوی ته څه بدې (لکه قحط) نو وايي دوی دا
(بدي) له جانبه ستاده، ووايه (اې محمده! دوی ته) دا ټول (خیر او شر) له جانبه
د الله دی پس څه سبب دی دې قوم لره چې نه دی نژدې (دې ته) چې پوه شي دوی
په هیڅ خبره باندي.

(۱) سورة البينة: ۵.

(۲) والخیر والنشر مقدران علی العباد. العقيدة الطحاوية ص: ۲۶.

(۳) سورة النساء: ۷۸.

ولما روي:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا فَقَالَ: ... وَاعْلَمَ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجُفَّتِ الصُّحُفُ» رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالتِّرْمِذِيُّ. (١)

ژباړه: له حضرت ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دی هغه وايي: چې يو ځل زه در رسول كريم ﷺ سره پر سپرلي سپوروم، رسول كريم ﷺ راته وويل: او دا خبره په ياد لره که ټول مخلوق را جمع شي او تاته گته رسول و غواړي نو هيڅکله به گته نشي در رسولاى مگر يوازې دومره څومره چې الله ﷻ ستا په مقدر کې ليکلي وي او که ټول خلک را ټول شي په دې چې تاته ضرر ورسوي په يو شي سره، نو ضرر به ونه رسوي تاته مگر په هغه اندازه څومره چې الله ﷻ ستا په تقدير کې ليکلي دي قلمونه پورته شوي دي او صحيفې وچې شوي دي.

څلورمه عقیده: الله ﷻ همپشه و او همپشه به وي. (٢)

لقوله تعالى:

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ. (٣)

ژباړه: هم دغه (الله ﷻ) اول دی (له هر شي څخه چې ابتداء نه لري) او آخر دی (له هر شي څخه چې انتها نه لري)، او ظاهر دی (په دليلونو سره) او باطن دی (پټ دی له ليدلو د سترگو نه په دنيا کې) او هم دغه (الله ﷻ) دی په هر شي باندي ښه عالم ښه پوهيدونکی.

(١) مشکوة المصابيح: ٣/١٤٥٩، رقم الحديث: ٥٣٠٢.
 (٢) قديم بلا ابتداء دائم بلا انتهاء لا يفتى ولا يبديد. العقيدة الطحاوية ص: ٨.
 (٣) سورة الحديد: ٣.

كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٠٠﴾

ژباړه: هر شیز فاني کېدونکی دی مگر ذات د ده (چې تل باقی دی).

ولما روي:

عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعَقَلْتُ نَاقَتِي بِالْبَابِ، فَأَتَاهُ نَاسٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ فَقَالَ: «اقْبَلُوا الْبَشْرَى يَا بَنِي تَمِيمٍ»، قَالُوا: قَدْ بَشَرْنَا فَأَعْطَيْنَا، مَرَّتَيْنِ، ثُمَّ دَخَلَ عَلَيْهِ نَاسٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ، فَقَالَ: «اقْبَلُوا الْبَشْرَى يَا أَهْلَ الْيَمَنِ، إِذْ لَمْ يَقْبَلْهَا بَنُو تَمِيمٍ»، قَالُوا: قَدْ قَبَلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالُوا: جِئْنَاكَ نَسْأَلُكَ عَنْ هَذَا الْأَمْرِ؟ قَالَ: «كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ، وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ، وَكُتِبَ فِي الذِّكْرِ كُلِّ شَيْءٍ، وَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ» ﴿١٠٠﴾

ژباړه: له عمران بن حصین رضي الله عنهما څخه روایت دی هغه وایي: چې زه د رسول کریم ﷺ خوا ته راغلم خپله اوښه مې له دروازي سره نزدې وتړله، د بنو تميم يوه ډله خلک د رسول کریم عليه السلام خدمت ته راغلل (د هغوی په لیدو سره) رسول کریم ﷺ وویل: ای د بنو تميم خلکو! زما زيری قبول کړئ، هغوی وویل: تاسو پخوا هم زيری راکړی دی (او موږ قبول کړی دی) اوس موږ ته مال راکړه دا خبره يې دوه ځله وکړه، بیا د يمن يوه ډله خلک د رسول کریم ﷺ خدمت ته حاضر شول (د هغوی په لیدو سره هم) رسول کریم ﷺ وویل: ای د يمن خلکو! زيری قبول کړئ ځکه چې بنو تميم قبول نه کړ، هغوی وویل: موږ زيری قبول کړ، د دې لپاره راغلي يو چې له تاسو څخه د دې دنيا په هکله پوښتنه وکړو، رسول کریم عليه السلام وویل: له هر څه وړاندې د الله تعالی ذات و او بل هیڅ شی نه و، د هغه عرش په اوبو و، په لوح محفوظ کې يې هر شی ولیکل او ځمکې او اسمانونه يې پيدا کړل

(١٠٠) سورة القصص: ٨٨.

(١٠١) صحيح البخاري: ١٠٥/٤، رقم الحديث: ٣١٩١، وأخرجه أيضا أحمد: ٤٣١/٤، رقم الحديث: ١٩٨٨٩.

والبخاري: ٩٠٣/١٨، رقم الحديث: ٤٩٧.

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ أُنْبِتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُصَلِّيَ أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَيُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ».

ژباړه: له حضرت ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ به دغه دعاء ويله: اي الله! ما ستا فرمانبرداري وکړه او ما ستا په لور رجوع وکړه او ستا په مرسته سره جگړه کوم اي الله! زه ستا د عزت په ذريعه پناه غواړم ستا څخه پرته بل څوک د عبادت وړ نه شته د دې څخه چې ته ما گمراه کړې ته ژوندی يې داسې ژوندی چې نه مري حال دا چې انسانان او پيريانان ټول مړه کېدونکي دي

پنځمه عقیده: اللَّهُ ﷻ پر هر شي قادر دی.

لقوله تعالى:

إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

ژباړه: بې شکه الله پر هر شي (چې اراده وفرمايي) بڼه قادر دی.

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

ژباړه: او خاص الله لره دی ملک (سلطنت) د آسمانونو او (سلطنت) د ځمکې او (سلطنت) د هغو شيانو چې په مينځ د دوی کې دي، پيدا کوي (الله ﷻ) هغه چې اراده وفرمايي د (پيدا کولو يې) او الله پر هر څيز باندې (چې اراده وفرمايي) بڼه قادر دی

وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا.

ژباړه: او دی الله پر هر څيز باندې (چې اراده وفرمايي) توانا قادر (چې ځينې د هغو انشاء او افناء دي).

(۱) مشکوة المصابيح: ۲/۷۶۰، رقم الحديث: ۲۴۶۳.

(۲) ذلك بأنه على كل شيء قدير وكل شيء إليه فقير. العقيدة الطحاوية ص: ۱۰.

(۳) سورة البقرة: ۲۰.

(۴) سورة المائدة: ۱۷.

(۵) سورة الكهف: ۴۵.

شپږمه عقیده: الله ﷻ په هر شي علم لري. (۱)

لقوله تعالى:

وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۲)

ژباړه: او دی پر هر څه باندې ښه عالم دی.

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (۳)

ژباړه: بې شکه چې الله ښه عالم دی په خبرو د سینو (او په حالاتو د زړونو هم).

وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى (۴)

ژباړه: او که جهر کوي په وینا سره (چې ذکر د الله او دعا ده نو جهرت ته حاجت نشته ځکه چې) پس بې شکه دغه (الله ﷻ) عالم دی په پټه خبره او په ډېره پټه (له هغې پټې نه هم).

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ (۵)

ژباړه: عالم دی په هغو شيانو چې په مخ د مخلوقاتو کې دي (د دنیا له امورو) او په هغو شيانو چې وروسته له دوی دي (د عقبی له امورو).

- (۱) وقد علم الله تعالى فيما لم يزل عدد من يدخل الجنة وعدد من يدخل النار جملة واحدة فلا يزداد في ذلك العدد ولا ينقص منه وكذلك أفعالهم فيما علم منهم أن يفعلوه. العقيدة الطحاوية ص: ۱۶.
- (۲) سورة البقرة: ۲۹.
- (۳) سورة المائدة: ۷.
- (۴) سورة طه: ۷.
- (۵) سورة البقرة: ۲۵۵.

اوومه عقیده: الله ﷻ د ارادي څښتن دی، هر څه چې وغواړي په خپله خوښه او اختیار یې کوي. ⑤

لغوله تعالیٰ:

فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ⑥

ژباړه: دېر ښه کوونکی دی د هر هغه شي چې اراده یې وفرمائي.

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ. ⑦

ژباړه: بې شکه هم دا خبره ده چې امر حکم د الله هر کله چې اراده وفرمائي (د پیدا کولو) د یوه څیز دا دی چې وفرمائي هغه ته چې (جوړ) شه نو (جوړ) شي.

وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ. ⑧

ژباړه: او کله چې اراده وکړي الله پر کوم قوم باندي د بدي (آفت) نو نشته بیرته ګرځېدل د هغه، او نشته دوی ته بې له الله ﷻ څخه هېڅوک متولي (مددګار).

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ. ⑨

ژباړه: او رب ستا پیدا کوي هغه څه چې اراده وفرمائي (د پیدا ښت یې) او غوره کوي یې.

وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ. ⑩

ژباړه: او کوي الله هر هغه څه چې اراده وفرمائي (د کولو یې له اهداء د مؤمنانو او اضلال د کافرانو).

(١) ولا يكون إلا ما يريد. العقيدة الطحاوية ص: ٨.

- يفعل ما يشاء. العقيدة الطحاوية ص: ٢٧.

(٢) سورة البروج: ١٦.

(٣) سورة يس: ٨٢.

(٤) سورة الرعد: ١١.

(٥) سورة القصص: ٦٨.

(٦) سورة ابراهيم: ٢٧.

إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ. ①

ژباړه: بې شکه الله تعالی کوي هر هغه کار چې اراده یې وکړي.

اتمہ عقیدہ: هر څه د الله ﷻ په اراده، د هغه په علم، د هغه په قضاء، د هغه په تقدير او د هغه په امر ترسره کېږي. ①

لقوله تعالی:

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ. ②

ژباړه: او نشئ قصد کولی تاسې (د سمې لارې) مگر هغه چې اراده وفرمايي الله (د قصد د تاسې د سمې لارې) چې رب پالونکی د (ټولو) عالميانو دی.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا. ③

ژباړه: او اراده نشئ کولی تاسې (د هيڅ لاره د طاعت) مگر هغه چې اراده وفرمايي الله (تاسو ته) بې شکه الله دی (پر هر شي باندي) ښه عالم، دانا، ښه حکمت والا.

إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ. ④

ژباړه: بې شکه چې الله کوي هر هغه چې اراده یې وکړي.

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ. ⑤

(۱) سورة الحج : ۱۸ .

(۲) كل شيء يجري بتقديره ومشينته، ومشينته تنفذ، لا مشينة للعباد إلا ما شاء لهم، فما شاء لهم كان، وما لم يشأ لم يكن. العقيدة الطحاوية ص: ۱۱ .

- وكل شيء يجري بمشينة الله تعالى وعلمه وقضائه وقدره غلبت مشينة المشينات كله وغلب قضاؤه الحيل كلها. العقيدة الطحاوية ص: ۲۷ .

(۳) سورة التكويد: ۲۹ .

(۴) سورة الدهر: ۳۰ .

(۵) سورة الحج : ۱۴ .

(۶) سورة الملك: ۱۴ .

ژباړه: آيا نه پوهيږي (په پتو اسرارو د زړونو) هغه (الله ﷻ) چې پيدا کړي يې دي (زړونه بلکه هر شی ور معلوم دی) او همغه (الله) دی علیم دانا (په پتو اسرارو) ښه خبردار دی (په ظواهرو د موجوداتو هم).

لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا. ⑤

ژباړه: (پوهوي مو) تر څو چې وپوهيږئ تاسې چې بې شکه الله پر هر څيز باندي (چې اراده يې وفرمايي) ښه قادر دی (چې ځيني دغه جريان د احکام يې دی په ځمکه او اسمان کې) او (پوه شی) بې شکه چې الله په تحقيق احاطه فرمايلي رسيدلی دی هر شي ته له جهته د علمه قدرته.

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ. ⑥

ژباړه: ووايه (اې محمده! دوی ته) له سره به ونه رسيږي مونږ ته مگر همغه چې ليکلي دي الله زمونږ لپاره هم دغه (الله) دی مولا (کار جوړوونکی) زمونږ، او (خاص) پرهم دغه الله باندي دې نو توکل (اعتماد) کوي مؤمنان (د هيلو په تر سره کېدلو، د اړتياوو په پوره کېدلو او د آفتونو څخه په ژغورلو کې).

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ. ⑦

ژباړه: بې شکه مونږ هر شی پيدا کړی مو دی په (پرومبني ازلي) اندازه سره.

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا. ⑧

ژباړه: او پيدا کړی دی الله هر شی پس په اندازه کړی يې دی هغه (شی) په اندازه کولو سره.

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ. ⑨

- (۱) سورة الطلاق: ۱۲.
- (۲) سورة التوبة: ۵۱.
- (۳) سورة القمر: ۴۹.
- (۴) سورة الفرقان: ۲.
- (۵) سورة الرعد: ۸.

ژباړه: الله عالم دی (لا پخواله تولده) په هغه څه چې بار اخلي هره بڼه او (الله عالم دی) په هغه څه چې کموي یې ارحام (او ناقص یې څېړوي) او (الله عالم دی) په هغه چې زیاتوي یې (من حیث الأعضاء والجثة والعدد والمدة) او هر شی به نژد د دغه (الله) په اندازه دی.

ولما روي:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا فَقَالَ: «... وَاعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجُمِعَتِ الصُّحُفُ» رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالتِّرْمِذِيُّ.

ژباړه: له حضرت ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دی هغه وايي: چې يو ځل زه در رسول کریم ﷺ سره پر سپرلی سپوروم، رسول کریم ﷺ راته وويل: او دا خبره په ياد لره که ټول مخلوق راجمع شي او تاته گټه رسول و غواړي نو هيڅکله به گټه نشي در رسولای مگر يوازي دومره څومره چې الله ﷻ ستا په مقدر کې ليکلي وي او که ټول خلک راتول شي په دې چې تاته ضرر ورسوي په يو شي سره، نو ضرر به ونه رسوي تاته مگر په هغه اندازه څومره چې الله ﷻ ستا په تقدير کې ليکلي دي قلمونه پورته شوي دي او صحيفې وچې شوي دي.

نهمه عقیده: د الله ﷻ اراده پرتولو ارادو غالبه ده او دهغه حکم په ټولو تدبیرونو غالب دی، څه چې غواړي، هغه کوي. ①

لقوله تعالى:

وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ. ②

(۱) مشکوة المصابيح: ۳/ ۱۴۵۹، رقم الحديث: ۵۳۰۲.

(۲) لا شيء يعجزه، ولا يكون الا ما يريد. العقيدة الطحاوية ص: ۸.

- ولا غالب لأمره. العقيدة الطحاوية ص: ۱۱.

(۳) سورة الرعد: ۱۱.

ژباړه: او کله چې اراده وکړي الله پر کوم قوم باندې د بدي (آفت) نو نشته بیره
گرځېدل دهغه، او نشته دوی ته بې له الله څخه هيڅوک متولي (مددگار).

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا. ⑤

ژباړه: او اراده نشئ کولی تاسې (د هيڅ لاره د طاعت) مگر هغه چې اراده وفرمايي
الله (تاسو ته) بې شکه الله دی (پر هر شي باندې) ښه عالم، دانا، ښه حکمت والا.

وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ. ⑥

ژباړه: او الله حکم کوي (په هر څه چې اراده وفرمايي) نشته هيڅوک رد کوونکی
د پاره د حکم د الله او الله ډېر ژر دی حساب (د ده، نو ژر حساب به ورسره کوي په
آخرت کې هم).

وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ. ⑦

ژباړه: او مکر وکړ کفارو (په عیسی علیه السلام باندې) او مکر وکړ الله (له دوی سره
چې سزایې دوی ته ورکړه) او الله خیر (بهتر) د ماکرینو دی (چې مکاران په سزا
رسوي).

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ. ⑧

ژباړه: بې شکه هم دا خبره ده چې امر حکم د الله هر کله چې اراده وفرمايي (د پیدا
کولو) د یوه څیز، دا دی چې وفرمايي هغه ته چې (جوړ) شه نو (جوړ) شي.

فَعَالَ لِمَا يُرِيدُ. ⑨

ژباړه: ډېر ښه کوونکی دی د هر هغه شي چې اراده یې وفرمايي.

(۱) سورة الدهر: ۳۰.

(۲) سورة الرعد: ۴۱.

(۳) سورة آل عمران: ۵۴.

(۴) سورة يس: ۸۲.

(۵) سورة البروج: ۱۶.

اسمه عقیده: اللہ ﷻ له هر نقص، عیب او زوال خُذَه پاک دی، هیڅ ظلم نه کوي، اللہ ﷻ چي خه کوي له هغه خُذَه نه پوښتل کيږي، خودوی ټول به پوښتل کيږي. ①

لقوله تعالى:

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا. ②

ژباړه: پاکي د الله ﷻ، او ډېر پورته دی له هغه خه چې وايي دوی په ډېرې لويې سره.

وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ. ③

ژباړه: او نه دی رب ستا ظلم کوونکی پر بنده گانو (چې بې موجه يې په عذاب کړي)

وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ. ④

ژباړه: او بې شکه چې الله نه دی ظلم کوونکی په بنده گانو.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ. ⑤

ژباړه: بې شکه چې الله نه کوي ظلم په اندازې د يوې ذرې.

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ. ⑥

ژباړه: نه پوښتيدلی کيږي (الله ﷻ) له هغو (شيانو) چې کوي يې (خکه چې الوهيت يوازې دده صفت دی) او دوی پوښتيدلی کيږي (د دوی له افعالو، احوالو او اقوالو

(۱) تقدس عن كل سوء وحين، وتنزه عن كل عيب وشين، لا يسأل عما يفعل وهم يسألون، وهو غير ظالم أبداً. العقيدة الطحاوية ص: ۲۸، ۲۷.

- قال تعالى في كتابه: لا يسأل عما يفعل وهم يسألون، فمن سأل: لم فعل؟ فقد رد حكم الكتاب، ومن رد حكم الكتاب كان من الكافرين. العقيدة الطحاوية ص: ۱۷.

(۲) سورة الاسراء: ۴۳.

(۳) سورة فصلت: ۴۶.

(۴) سورة آل عمران: ۱۸۲.

(۵) سورة النساء: ۴۰.

(۶) سورة الأنبياء: ۲۳.

حڪه چي دوى مخلوق او مملوك دي).

ولما روي:

عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا يَرْوِي عَنْ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَّهُ قَالَ: «يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالُمُوا».

ژباړه: ابو ذر رضي الله عنه له نبي كريم ﷺ څخه حديث قدسي روايت كوي چې الله تعالى فرمايي: اي زما بنده گانو! ما پر خپل ځان ظلم حرام كړى دى او ستاسو په منع كې مې هم ظلم حرام كړى دى نو تاسو په خپل منع كې يو پر بل ظلم مه كوئ.

يوولسمه عقیده: الله ﷻ بلا كيفه اورېدونكى دى. (١)

لقوله تعالى:

وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمْ إِنْ اللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ.

ژباړه: او الله اورېده سوال او جواب ستاسې بې شكه چې الله ښه اورېدونكى دى (د ټولو اقوالو) ښه كتونكى دى (د ټولو احوالو).

وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ.

ژباړه: او پوه شئ تاسې چې بې شكه الله ښه اورېدونكى (د ټولو اقوالو) ښه عالم

(١) مشکوة المصابيح: ٢ / ٧١٩، رقم الحديث: ٢٣٢٦.

(٢) لا يشبه الأنام. العقيدة الطحاوية ص: ٩.

- ومن وصف الله بمعنى من معاني البشر فقد كفر، فمن أبصر هذا اعتبر. وعن مثل قول الكفار أنزجر، وعلم أنه بصفاته

ليس كالبشر. العقيدة الطحاوية ص: ١٣.

(٣) سورة المجادلة: ١.

(٤) سورة البقرة: ٢٤٤.

(په ټولو احوالو) دی.

وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ①

ژباړه: او الله، هم دی دی ښه اوریدونکی (د ټولو احوالو) ښه عالم (په ټولو احوالو).

يد الله صفة من صفاته تعالى كالسمع والبصر والوجه لا يدري كنهها الا الله تعالى ولا تذهب نفسك الى الجارحة وتكيفها ويجب على العباد الايمان بها والتسليم قال ائمة السلف من اهل السنة في هذه الصفات امروا كما جاءت بلا كيف. ②

ژباړه: «يد» د الله ﷻ صفاتو يو صفت دی، لکه: «سمع، بصر، وجه» چې يې صفتونه دي، د دې صفتونو په حقيقت له الله ﷻ پرته څوک نه پوهیږي. ستا خيال دې د دې صفاتو څرنګوالي او (انساني) غړي ته نه ځي، او پر بنده ګانو د دې صفاتو منل او ايمان پر لرل واجب دي، د اهل سنت سلفو فرمايلي: دا صفات چې څنګه راغلي همداسې له کيفيت بيانولو پرته (پر خپل) پرېږدئ.

دوولسمه عقیده: الله ﷻ بلا كيفه ليدونکی دی. ③

لقوله تعالى:

وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ④

ژباړه: او الله اورېده سوال او جواب ستاسې بې شکه چې الله ښه اوریدونکی دی (د ټولو احوالو) ښه کتونکی دی (د ټولو احوالو).

إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ⑤

(۱) سورة المائدة: ۷۶.

(۲) التفسير المظهری: ۳/ ۱۴۰ ط: رشيدية.

(۳) لا يشبه الأنام. العقيدة الطحاوية ص: ۹.

- ومن وصف الله بمعنى من معاني البشر فقد كفر، فمن أبصر هذا اعتبر، وعن مثل قول الكفار انزجر، وعلم أنه بصفاته ليس كالإنسان. العقيدة الطحاوية ص: ۱۳.

(۴) سورة المجادلة: ۱.

(۵) سورة الغافر: ۲۰.

ژباړه: بې شکه الله، هم دی دی بڼه اوریدونکی (د اقوالو) بڼه لیدونکی (د اعمالو).

إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا. (۱)

ژباړه: بې شکه چې دغه (الله) دی په (مصالحو د بنده گانو خپلو) بڼه خبردار بڼه لیدونکی (عالم په پتو او ښکاره وو).

يد الله صفة من صفاته تعالى كالسمع والبصر والوجه لا يدري كنهها الا الله تعالى ولا تذهب نفسك الى الجارحة وتكيفها ويجب على العباد الايمان بها والتسليم قال ائمة السلف من اهل السنة في هذه الصفات امرؤا كما جاءت بلا كيف. (۲)

ژباړه: «يد» د الله ﷻ له صفاتو يو صفت دی، لکه: «سمع، بصر، وجه» چې يې صفتونه دي، د دې صفتونو په حقيقت له الله ﷻ پرته څوک نه پوهیږي. ستا خيال دې دې صفاتو څرنگوالي او (انساني) غړي ته نه ځي، او پر بنده گانو دې صفاتو منل او ايمان پر لرل واجب دي، د اهل سنت سلفو فرمايلي: دا صفات چې څنگه راغلي همداسې له کيفيت بيانولو پرته (پر خپل) پرېږدئ.

فَلَمْ يَبْقَ إِلَّا أَنْ تُحْمَلَ عَلَى صِفَتَيْنِ تَعَلَّقْنَا بِخَلْقِ آدَمَ تَشْرِيفًا لَهُ دُونَ خَلْقِ إِبْلِيسَ تَعَلُّقَ الْقُدْرَةِ بِالْمَقْدُورِ لَا مِنْ طَرِيقِ الْمُبَاشَرَةِ وَلَا مِنْ حَيْثُ الْمَمَاسَّةِ. (۳)

ژباړه: نو (هيڅ تاويل) پاته نه شو، يواځې دا چې (يد) د هغه (آدم عليه السلام) د تشریف (عزتمندي) په موخه د هغه دوه صفتونو په معنی واخلو چې (يوازې) د آدم عليه السلام له تخليق سره اړه لري، نه د شيطان له تخليق سره (دا) تعلق نه د مباشرت له لارې دی، او نه هم د مماسيت (موبنتلو) په ډول دی، (بلکې داسې تعلق دی) لکه له مقدور سره د قدرت تعلق.

(۱) سورة الاسراء: ۳۰.

(۲) التفسير المظهری: ۳/ ۱۴۰ ط: رشيدية.

(۳) تفسير القرطبي: ۶/ ۲۳۹ ط: دار الكتب المصرية - القاهرة.

ثم لا يحتمل أن يفهم من إضافة اليد إلى الله ما يفهم من الخلق؛ لما وجد إضافة اليد إلى من لا يحتمل أن يكون له اليد، من ذلك قوله - تعالى - : (لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ) لا يفهم من القرآن اليد كما يفهم من الخلق؛ فعلى ذلك لا يجوز أن يفهم من إضافة اليد إلى الله - تعالى - كما يفهم من الخلق؛ ألا ترى أنه قال: (ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت يَدَاكَ)، (فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ) لم يفهم منه اليد نفسها؛ وكذلك قوله: (ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ)، لكن أضيف ذلك إلى اليد؛ لما باليد يقدم ويعطي ويكسب؛ ألا ترى أنه قال - تعالى - : (لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ) ومعلوم أنه لم يفهم من اليد: اليد نفسها، ولكن أضيف ذلك إليها؛ لما ذكرنا، والله أعلم.

ژباړه: نو دا احتمال نه لري چې الله ﷻ ته له شوي نسبت «يد» څخه (هغه معنی واخيستله شي) چې مخلوق (ته د «يد» له نسبت) څخه اخيستله كيږي؛ دا ځکه چې د «يد» نسبت داسې شي ته هم شوی چې هلته دا احتمال نشته چې د هغه دې لاس وي. لکه: الله ﷻ (د قرآن کریم په هکله) فرمايي: (لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ). دلته له قرآن کریم څخه داسې لاس نه پهميږي، کوم چې له خلکو څخه پهميږي؛ نو ځکه دا جائز نه ده چې الله ﷻ ته له شوي نسبت «يد» څخه (هغه معنی واخيستله شي) چې مخلوق (ته د «يد» له نسبت) څخه اخيستله كيږي؛ ته نه گوري چې الله ﷻ (انسان ته نسبت شوی لاس هم په داسې معنی ياد کړی چې خپله لاس ترې مراد نه دی) لکه فرمايي: (ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت يَدَاكَ)، (فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ)، دلته خپله لاس ترې مراد نه دي (بل انسان مراد دی) او همدا راز الله ﷻ فرمايي: (ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ) (دلته مراد خپله انسانان دي) خو لاس «يد» ته يې ځکه نسبت شوی؛ چې (انسان) په لاس (يو شیء) وړاندې کوي، ورکوي، او تر لاسه کوي، او ته نه گوري چې الله ﷻ (بل څای) فرمايي: (لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ) (بشکاريه خبره ده چې دلته له «يد» توري څخه خپله لاس مراد نه دی، خو بيا هم نسبت ورته شوی دی، له هغې وجې چو موږ يې يادونه وکړه. والله أعلم.

ديار لسمه عقیده: الله ﷻ بلا كيفه خبري كوي. ①

لقوله تعالى:

وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا. ②

ژباړه: او کلام کړی دی الله له موسی سره په کلام کولو.

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ. ③

ژباړه: او که یو تن له مشرکانو څخه امن (پناه) وغواړي له تا (له قتل) نو پناه ورکړه ته هغه ته؛ خو چې واورې دی کلام د الله، بیا ورسره ته دی خای د امن (وطن) د ده ته (که ایمان یې رانه ووړ) دغه (امن لپاره د اوریدلو د قرآن) په سبب د دې دی چې بې شکه دوی (داسې) قوم دی چې نه پوهیږي (په قرآن او ایمان باندې).

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ
دَرَجَاتٍ. ④

ژباړه: دا ټول رسولان (چې له آدم تر محمده علي نبينا و عليهم السلام پورې یاد شول) فضیلت ورکړی دی مونږ ځینې د دوی ته پر ځینو نورو، ځینې له دوی څخه هغه دي چې کلام کړی دی الله (له دوی سره چې آدم، موسی او محمد عليهم السلام دي) او پورته کړي یې دي ځینو د دوی ته درجې (لکه محمد ﷺ).

(١) لا يشبه الأنام. العقيدة الطحاوية ص: ٩.

- ومن وصف الله بمعنى من معاني البشر فقد كفر، فمن أبصر هذا اعتبر، وعن مثل قول الكفار انزجر، وعلم أنه بصفاته ليس كالبشر. العقيدة الطحاوية ص: ١٣.

(٢) سورة النساء: ١٦٤.

(٣) سورة التوبة: ٦.

(٤) سورة البقرة: ٢٥٣.

أهل السنة والجماعة
معلوم

وكلامُ الله تعالى للنبيِّ موسى دونَ تكييفٍ ولا تحديدٍ؛ فإنه سبحانه موجودٌ لا كالموجوداتِ، معلومٌ لا كالمعلوماتِ، فكذلك كلامُه لا كالكلامِ..^(١)

ژباړه: او د الله تعالى كلام د حضرت موسى عليه السلام سره بې له تكييف او بې له تحديد دى ځكه چې هغه سبحانه و تعالى موجود دى نه د نورو موجوداتو په څېر، معلوم دى نه د نورو معلوماتو په څېر، نو همداسې د هغه كلام د نورو كلامونو په څېر نه دى.

قال الامام أبو حنيفة رحمه الله: وَنَحْنُ نَتَكَلَّمُ بِالْأَلْفِ وَالْحُرُوفِ وَاللَّهُ تَعَالَى يَتَكَلَّمُ بِأَلْفٍ وَلَا حُرُوفٍ.^(٢)

ژباړه: امام ابو حنيفه رحمه الله تعالى ويلي دي: موږ په وسيلو او حروفو خبرې کوو خو الله تعالى بې له وسيلې او حروفو خبرې کوي.

څوارلسمه عقیده: الله ﷻ دعاگانې قبلوي او حاجتونه پوره کوي.^(٣)

لقله تعالى:

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ.^(٤)

ژباړه: او کله چې پوښتنه وکړي (اې محمده!) له تا څخه بنده ګان زما (له لريوالي او نژديوالي) زما نو پېشکه زه نژدې يم (دوى ته په علم او اجابت سره) قبلوم زه سوال د غوښتونکي په هغه وخت کې وېولي ما، نو ښايي چې دوى هم ومني حکم زما (طاعت) او تينګ دې اوسي په ايمان په ما باندې ښايي چې دوى په سمه لاره

(١) فتح الرحمن في تفسير القرآن: ٢/٢٣٢ ط: دارالنوادر.

(٢) منح الروض الأزهر: ١٠٩ ط: دارالبشائر.

(٣) والله تعالى يستجيب الدعوات ويقضي الحاجات. العقيدة الطحاوية ص: ٢٨.

(٤) سورة البقرة: ١٨٦.

محکم پاتی شی

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿١﴾

ژباړه: او فرمایي رب ستاسې (اې بنده گمانو زما!) تاسې وبولئ ما چې قبلوم تاسې
ته (دعاء ستاسې) بې شکه هغه کسان چې تکبر (سرکشي) کوي له عبادت څخه
زما ژر ده چې ننه به شي دوی په دوزخ کې په دې حال کې چې خوار او سپک به وي
أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ
مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢﴾

ژباړه: بلکې هغه څوک (بهتر دی) چې قبلوي سوال د عاجز (بې کس، بې بس) کله
چې وبولي دغه (مضطر) هغه (الله اکبر) او لرې کوي بدې سختۍ او گرځوي (الله
ﷻ) تاسې لره خليفه گان په ځمکه کې (په ځای د تېرو خلکو) آيا شته بل معبود
له الله سره؟ (نه نشته) لږ شانتته پند قبلوي (او غور چلوي تاسې).
ولما روي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى
كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ يَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِبْ لَهُ؟ مَنْ
يَسْأَلُنِي فَأَعْطِيهِ؟ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ؟» وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: «تُمْ يَبْسُطُ يَدَيْهِ وَيَقُولُ: «مَنْ يَتَّصِرُ
غَيْرَ عُدُومٍ وَلَا ظُلُومٍ؟ حَتَّى يَنْفَجِرَ الْفَجْرَ.» ﴿٣﴾

ژباړه: له حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل:
نزول کوي الله ﷻ هره شپه د دنيا اسمان ته د شپې په آخري دريمه برخه کې او
فرمایي: څوک شته چې له ما څخه سوال وکړي چې زه يې سوال قبول کړم؟ څوک
شته چې له ما څخه بښنه وغواړي او زه يې وښم، د مسلم په يو روايت کې دا
الفاظ دي چې: بيا الله ﷻ د لطف او رحمت لاسونه خلاص کړي او وايي: څوک دی

(۱) سورة الغافر: ۶۰.

(۲) سورة النمل: ۶۲.

(۳) مشکوة المصابيح: ۳۸۶/۱، رقم الحديث: ۱۲۲۳.

چې داسې ذات ته پور ورکړي چې نه خو فقير او نه ظالم دی؟ نو تر سهار کېږو
پورې الله ﷻ داسې فرمايي:

عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَيْسَ أَلْأَحَدُكُمْ رَبُّهُ حَاجِلًا كُلُّهَا حَتَّى يَسْأَلَهُ شَيْعُ نَعْلِهِ إِذَا انْقَطَعَ» زَادَ فِي رِوَايَةٍ عَنْ ثَابِتِ الْبُنَانِيِّ مُرْسَلًا «حَتَّى يَسْأَلَهُ الْمَلَأُ وَحَتَّى يَسْأَلَهُ شَيْعُهُ إِذَا انْقَطَعَ». رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ.

ژباړه: له حضرت انس رضي الله عنه څخه روايت دی چې نبی کریم ﷺ وفرمايل: په کار ده چې تاسو خپل حاجتونه يوازې له الله ﷻ څخه وغواړئ تر دې چې د خپلې تسمه مو وشکېږي نو هغه هم له الله ﷻ څخه غواړئ، او د ثابت البناني رحمه الله په روايت کې دا الفاظ دي چې مالګه دې هم غواړي او تر دې چې د خپلې تسمه وشکېږي نو هغه دې هم له الله ﷻ څخه غواړي.

پنځلسمه عقیده: الله ﷻ غني او د هر څه مالک دی، له الله ﷻ څخه څوک یوه شېبه هم بې احتیاجه او مستغني کېدلای نه شي، که څوک ځان له الله ﷻ څخه مستغني کړي هغه کافر دی.

لقوله تعالى:

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُو الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ.

ژباړه: خاص هم دغه (الله) لره دي هر څه چې په آسمانونو کې او هر څه چې په ځمکه کې دي (سره له آسمانونو او ځمکې خلقاً ملکاً وعبیداً) او بې شکه الله خامخا هم دی غني بې پروا دی (له مخلوقاتو خپلو) ښه ستایلی شوی (په صفاتو او افعالو کې).

- (۱) مشکوة المصابیح: ۶۹۶/۲، رقم الحديث: ۲۲۵۱-۲۲۵۲.
(۲) وبملك كل شيء ولا يملكه شيء ولا غنى عن الله تعالى طرفة عين ومن استغنى عن الله طرفة عين فقد كفر وصار من أهل الجحيم. العقيدة الطحاوية ص: ۲۸.
(۳) سورة الحج: ۶۴.

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱﴾

ژباړه: ووايه (اې محمده ﷺ! دوی ته چې) څوک دی هغه ذات چې په يد (بلا كيف) دده کې پاچاهي تصرف دی دهر څيز او دی پناه ورکوي (مخلوقاتو ته) او پناه نه ورکول کيږي (په ضرر د) ده باندې که يئ تاسې چې پوهېږئ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲﴾

ژباړه: ډېر برکت کوي هغه (الله ﷻ) چې په لاس (بلا كيف) دده کې دی ملک سلطنت او هم دغه (الله ﷻ) پر هر څيز باندې (چې اراده وفرمايي) ښه قادر دی

يَأْتِيهَا النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿۳﴾

ژباړه: اې خلکو! تاسې فقيران محتاجان يئ الله ته، او الله هم دی دی غني بې پروا ښه حمد ثناء ويلی شوی، که اراده وفرمايي (الله ﷻ) د بيولو ستاسې (په هلاک سره نو بوبه مو ځي) او رابه ولي نور مخلوق نوی (بدل د تاسې) او نه دی دغه (شرل ستاسې او راوستل د نورو) پر الله څه سخت مشکل

وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ﴿۴﴾

ژباړه: او الله غني بې پروا دی (له نفقې د تاسې او له هر څيزه) او تاسې فقيران محتاجان يئ (الله ﷻ ته)، او که وگرځيدئ تاسې (له ايمان او سخا نه نو الله ﷻ) به بدل کې را ولي يو قوم بل بې له تاسې بيا به نه وي هغوی په شان د تاسې (گرځيدونکي له احکامو د الله ﷻ بلکې فرمان بردار به وي)

(۱) سورة المؤمنون: ۸۸.

(۲) سورة الملك: ۱.

(۳) سورة الفاطر: ۱۵-۱۷.

(۴) سورة محمد: ۳۸.

شپاړسمه عقیده: الله ﷻ په غضب کېږي او راضي کېږي، غضب او رضایې د خاکو په څېر نه ده. ①

لقله تعالی:

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ. ①

ژباړه: او مقرر کړی شو پر دوی (د نعمت د کفران او په خپل قسمت د نارضايي په سبب) ذلت او محتاجي او اخته شول دوی په غضب له (جانبه د) الله، دا (خواري او عاجزي) په سبب د دې وه چې بې شکه دوی وو کافران (منکران) په آیتونو (احکامو) د الله او وژل به یې انبیاء (لکه شعيب، زکریا او یحیی علی نبینا وعلیهم السلام) په ناحقه سره دا (کفر او قتل) په دې سبب و چې سرکشي یې کوله (له احکامو د الله نه) او وو دوی چې له حدودو به تیریدل (د عصیان په سبب).

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا. ②

ژباړه: خامخا راضي او خوښ شوی دی الله تعالی له مؤمنانو نه هغه وخت چې بیعت یې کاوه له تا سره د لاندې د ونې، بیا معلوم کړ (الله ﷻ) په ظاهري علم سره (هم) هغه (اخلاص) چې په زړونو د دوی کې و، بیا رابنکته کړه (الله ﷻ) سکینه او ډاډینه (سکون) پر دوی باندې او عوض یې ورکړ (الله ﷻ) دوی ته بری نژدې، (چې فتح د خیبر ده) او ولجې (غنیمت) ډیرې چې وابه خلی دوی هغه (ولجې).

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ. ③

- (۱) والله يغضب ويرضى لا كاحد من الورى. العقيدة الطحاوية ص: ۲۸.
 (۲) سورة البقرة: ۶۱.
 (۳) سورة الفتح: ۱۸.
 (۴) سورة الشورى: ۱۱.

ژباړه: نشته په شان د دغه (الله ﷻ) هيڅ څيز (په هيڅ څيز کې) او هم دغه (الله ﷻ) دى ښه او ريډونكى (د ټولو اقوالو) ښه ليدونكى (د ټولو اعمالو).

ولما روي:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «رَضِيَ الرَّبُّ فِي رَضَى الْوَالِدِ وَسَخَطَ الرَّبُّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ».^(١)

ژباړه: رسول كريم صلى الله عليه وسلم فرمايي: د الله ﷻ رضامندي د پلار په رضامندي کې ده او د الله ﷻ ناراضگي د پلار په ناراضگي کې ده.

يد الله صفة من صفاته تعالى كالسمع والبصر والوجه لا يدري كنهها الا الله تعالى ولا تذهب نفسك الى الجارحة وتكثفها ويجب على العباد الايمان بما والتسليم قال ائمة السلف من اهل السنة في هذه الصفات امرؤا كما جاءت بلا كيف.^(٢)

ژباړه: «يد» د الله ﷻ له صفاتو يو صفت دى، لكه: «سمع، بصر، وجه» چې يې صفتونه دي، د دې صفتونو په حقيقت له الله ﷻ پرته څوك نه پوهيږي. ستا خيال دې دې صفاتو څرنگوالي او (انساني) غږي ته نه ځي، او پر بنده گانو دې صفاتو منل او ايمان پر لرل واجب دي، د اهل سنت سلفو فرمايلي: دا صفات چې څنگه راغلي همداسې له كيفيت بيانولو پرته (پر خپل) پرېږدئ.

قَلَّمَ يَبْقَ إِلَّا أَنْ تُحْمَلَ عَلَى صِفَتَيْنِ تَعَلَّقْنَا بِخَلْقِ آدَمَ تَشْرِيفًا لَهُ دُونَ خَلْقِ إِبْلِيسَ تَعَلُّقَ الْقُدْرَةِ بِالْمَقْدُورِ، لَا مِنْ طَرِيقِ الْمُبَاشَرَةِ وَلَا مِنْ حَيْثُ الْمُمَاسَّةِ.^(٣)

ژباړه: نو (هيڅ تاويل) پاته نه شو، يواځې دا چې (يد) د هغه (آدم عليه السلام) د تشریف (عزتمندي) په موخه د هغه دوه صفتونو په معنی واخلو چې (يوازې) د آدم عليه السلام له تخليق سره اړه لري، نه د شيطان له تخليق سره (دا) تعلق نه د مباشرت له لارې دى، او نه هم د مماسيت (موبستلو) په ډول دى، (بلکې داسې

(١) سنن الترمذي: ٣١٠/٤، رقم الحديث: ١٨٩٩ ط: مطبعة مصطفى الحلبي - مصر.

(٢) التفسير المظهري: ١٤٠/٣، ط رشيدية.

(٣) تفسير القرطبي: ٢٣٩/٦ ط: دار الكتب المصرية - القاهرة.

تعلق دی) لکه له مقدر سره د قدرت تعلق

ثم لا يحتمل أن يفهم من إضافة اليد إلى الله ما يفهم من الخلق؛ لما وجد إضافة اليد إلى من لا يحتمل أن يكون له اليد، من ذلك قوله - تعالى - : (لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ) لا يفهم من القرآن اليد كما يفهم من الخلق؛ فعلى ذلك لا يجوز أن يفهم من إضافة اليد إلى الله - تعالى - كما يفهم من الخلق؛ ألا ترى أنه قال: (ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ يَدَاكَ)، (فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ)، لم يفهم منه اليد نفسها؛ وكذلك قوله: (ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ)، لكن أضيف ذلك إلى اليد؛ لما باليد يقدم ويعطي ويكسب؛ ألا ترى أنه قال - تعالى - : (لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ)، ومعلوم أنه لم يفهم من اليد: اليد نفسها، ولكن أضيف ذلك إليها؛ لما ذكرنا، والله أعلم. (١)

ژباړه: نو دا احتمال نه لري چې الله ﷻ ته له شوي نسبت «يد» څخه (هغه معنی واخيستله شي) چې مخلوق (ته د «يد» له نسبت) څخه اخيستله كيږي؛ دا ځکه چې د «يد» نسبت داسې شي ته هم شوی چې هلته دا احتمال نشته چې د هغه دې لاس وي. لکه: الله ﷻ (د قرآن کریم په هکله) فرمايي: (لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ). دلته له قرآن کریم څخه داسې لاس نه پهميږي، کوم چې له خلکو څخه پهميږي؛ نو ځکه دا جائز نه ده چې الله ﷻ ته له شوي نسبت «يد» څخه (هغه معنی واخيستله شي) چې مخلوق (ته د «يد» له نسبت) څخه اخيستله كيږي؛ ته نه گوري چې الله ﷻ (انسان ته نسبت شوی لاس هم په داسې معنی ياد کړی چې خپله لاس ترې مراد نه دی) لکه فرمايي: (ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ يَدَاكَ)، (فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ)، دلته خپله لاس ترې مراد نه دي (بل انسان مراد دی) او همداراز الله ﷻ فرمايي: (ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ) (دلته مراد خپله انسانان دي) خو لاس «يد» ته يې ځکه نسبت شوی؛ چې (انسان) په لاس (يو شیء) وړاندې کوي، ورکوي، او ترلاسه کوي، او ته نه گوري چې الله ﷻ (بل څای) فرمايي: (لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ) (بیکاره خبره ده چې دلته له «يد» توري څخه خپله لاس مراد نه دی، خو بيا هم نسبت ورته شوی دی، له هغې وجې چو موږ يې يادونه وکړه. والله أعلم.

(١) تفسير الماتريدي: ٣/٥٥١-٥٥٢ ط دارالکتب العلميه، بيروت.

اوولسمه عقیده: دالله ﷻ صفتونه د مخلوق د صفتونو په شان نه دي.

لقوله تعالى:

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ.

ژباړه: نشته په شان د دغه (الله ﷻ) هيڅ څيز (په هيڅ څيز کې) او هم دغه (الله ﷻ) دى ښه او ريدونكى (د ټولو اقوالو) ښه ليدونكى (د ټولو اعمالو).

وكما قال الامام الاعظم رحمه الله: وصفاته كلها بخلاف صفات المخلوقين يعلم لا كعلمنا ويقدر لا كقدرتنا ويرى لا كرؤيتنا ويتكلم لا ككلامنا ويسمع لا كسمعنا.^(١)

اتلسمه عقیده: مورد الله ﷻ په ذات کې خبرې نه کوو.

لقوله تعالى:

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ.

ژباړه: او هغه كفار چې مخاصمه جگړې كوي په (دين د) الله کې وروسته دې نه چې قبولوالی كړی شوی دى (حكم د) دغه (الله ﷻ) لره، خصومت حجت د دوى باطل دى په نزد د رب د دوى او پر دوى غضب دى (د الله ﷻ) او شته دوى ته عذاب ډېر سخت

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ.

(١) ومن وصف الله بمعنى من معاني البشر فقد كفر، فمن أبصر هذا اعتبر، وعن مثل قول الكفار انزجر، وعلم

أنه بصفاته ليس كالبشر. العقيدة الطحاوية ص: ١٣.

(٢) سورة الشورى: ١١.

(٣) الفقه الأكبر: ٢٤ ط: مكتبة الفرقان.

(٤) ولا نخوض في الله. العقيدة الطحاوية ص: ٢٠.

(٥) سورة الشورى: ١٦.

(٦) سورة الحج: ٣.

ژباړه: او ځينې له خلكو څخه هغه دي چې جگړه كوي په (حق او خبرو د) الله كې بې له پوهې (له خپلې ناپوهۍ) او متابعت كوي د هر شيطان سرکش

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ تَأْتِي عَذَابَ اللَّهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهٗ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ وَاذِيقَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ

ژباړه: او ځينې له خلكو چې جگړه كوي په (حق يا قدر يا كلام د) الله كې بې له پوهې او بې له دليله، ليارې سمې او بې له كتابه روښانه په داسې حال كې چې اړوي څنگ خپل (له ايمان په تكبر او اعراض سره او جگړې كوي) چې گمراه كړي خلق له لارې د الله، شته ده لره په دنيا كې رسوايي او وبه څكوو مونږ د لره په ورځ د قيامت كې عذاب (د اور) سوځوونكې.

نولسمه عقیده: **اللَّهُ** د هر څه خالق (پيدا كوونكې) دی.

لقوله تعالى:

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

ژباړه: هم دغه (ذات موصوف په دغو صفاتو سره) الله دی رب ستاسې، نشته هېڅ معبود (لا تق د عبادت) مگر هم دی، پيدا كوونكې دی د هر شي نو عباد كوئ د دغه (الله يوازې) او هم دی پر هر شي وكيل (ساتونكې كار جوړوونكې) دی

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ژباړه: خاص هم دغه الله لره دي كليگاني (چاپيانې) د (خزانو) د اسمانونو او د ځمكې، او هغه كسان چې كافران شوي دي په آيتونو (دلائلو د قدرت) د الله، دغه كسان هم دوى زيانكاران دي (چې ځاى يې ابدى دوزخ دی).

- (۱) سورة الحج: ۸، ۹.
- (۲) خالق بلا حاجة. العقيدة الطحاوية ص: ۹.
- (۳) سورة الأنعام: ۱، ۲.
- (۴) سورة الزمر: ۶۲.

شلمه عقیده: مرگ او ژوند یواځې د الله ﷻ په اختیار کې دي. ①

لقوله تعالى:

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ. ②

ژباړه: ووايه (اې محمده ﷺ! دوى ته) چې الله ژوندي كوي تاسې بيا مړه كوي
تاسې بيا به سره راتولوي تاسې ورځې د قيامت ته چې نشته هيڅ شك په (راتلو
د) هغې کې، وليکن زياتره (كافران) خلق نه پوهيږي (نو ځكه ترې انكار كوي
الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ. ③

ژباړه: هغه (الله) چې پيدا كړى يې دى مرگ او ژوندون

يوويشتمه عقیده: رزق وركول يوازې د الله ﷻ په اختيار کې دى. ④

لقوله تعالى:

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ. ⑤

ژباړه: بې شكه الله، هم دى ښه رزق روزي وركوونكى دى څښتن (خاوند) د قوت
محكم مضبوط دى.

وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ. ⑥

(١) مميت بلا مخافة باعث بلا مشقة. العقيدة الطحاوية ص: ٩.

(٢) سورة الجاثية: ٢٤.

(٣) سورة الملك: ٢.

(٤) رازق بلا مؤنة. العقيدة الطحاوية ص: ٩.

(٥) سورة الذاريات: ٥٨.

(٦) سورة البقرة: ٢١٢.

ژباړه: او الله روزي ورکوي هغه چا لره چې اراده وکړي بې له حسابې (دېره پراخه)
 اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ. ⑤

ژباړه: الله دېر لطف کوونکی ښه مهربان دی پر بنده گانو خپلو، رزق روزي ورکوي
 (الله) هغه چا ته چې اراده وفرمايي او هم دی قوي زورور ښه زېږد ست دېر غالب
 دی

د اسلام په هکله عقائد

دوه ويشتمه عقیده: اسلام حق دين دی، ①

لقوله تعالى:

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ. ②

ژباړه: بې شکه دين (چې په اديانو کې غوره دی) په نزد د الله دين د اسلام (يعني محمدي شريعت) دی.

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ. ③

ژباړه: او هر څوک چې غواړي غير له اسلامه (چې توحيد او د الله احكامو ته انقياد دی) بل دين نوله سره به ونه مانه شي له ده نه، حال دا چې وي به دی په آخرت کې له زيانکارانو څخه (چې د اسلام د پرېښودلو په سبب به تل په دوزخ کې پاتې کېږي).

درويشتمه عقیده: په حُمله او اسمانونو کې د الله ﷻ په نزد حق دين يوازې اسلام دی. ④

لقوله تعالى:

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ. ⑤

ژباړه: او هر څوک چې غواړي غير له اسلامه (چې توحيد او د الله احكامو ته انقياد دی) بل دين نوله سره به ونه مانه شي له ده نه، حال دا چې وي به دی په آخرت کې له

(١) ودين الله في الأرض والسماء واحد وهو دين الإسلام قال الله تعالى: (إن الدين عند الله الإسلام) وقال تعالى:

(ورضيت لكم الإسلام ديناً). العقيدة الطحاوية ص: ٣١.

(٢) سورة آل عمران: ١٩.

(٣) سورة آل عمران: ٨٥.

(٤) ودين الله في الأرض والسماء واحد وهو دين الإسلام قال الله تعالى: (إن الدين عند الله الإسلام) وقال تعالى:

(ورضيت لكم الإسلام ديناً). العقيدة الطحاوية ص: ٣١.

(٥) سورة آل عمران: ٨٥.

زيانکارانو څخه (چې د اسلام د پرېښودلو په سبب به تل په دوزخ کې پاتې کېږي)

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ
الْإِسْلَامَ دِينًا.

ژباړه: نن ورځ مکمل (پوره) کړ ما تاسې ته دین ستاسې (اصولا و فروعاً) او تمام
(پوره) مې کړ پر تاسې (ای مؤمنانو!) نعمت (د دین په اکمال) او غوره کړ ما
تاسې ته اسلام له جهت د دین (د پر پاکیزه په ټولو ادیانو کې).

هُوَ سَمَّاكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ.

ژباړه: دغه (الله) و نومولئ تاسې مسلمانان پخوا (له دغه قرآن څخه په نورو آسماني
کتابونو کې) او په دغه (قرآن) کې (هم) لپاره د دې چې رسول (ستاسې محمد)
شاهد (ښوونکی) په تاسې (د تبلیغ خپل) او چې شئ تاسې (ای مسلمانانو!)
شاهدان (ښوونکي) په نورو خلکو (د تبلیغ د نورو انبیاوو).

ولما روي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِعِيسَى
بَنِ مَرْيَمَ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ الْأَنْبِيَاءِ أَخُوهُ مِنْ عِلَاتٍ وَأُمَّهَاتِهِمْ شَتَّى وَدِينُهُمْ
وَاحِدٌ وَلَيْسَ بَيْنَنَا نَبِيٌّ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

ژباړه: له حضرت ابو هريره رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمایل:
په دنیا او آخرت کې زه حضرت عیسی بن مریم علیهما السلام ته د پر نژدې او متصل یم (د
دواړو په منځ کې د بل نبی فاصله نشته او په آخر کې به عیسی علیه السلام د رسول الله
ﷺ نایب وي) انبیاء میرني وروڼه دي یعنی د ټولو پلاریو دی او میندې مختلفې دي او
د ټولو انبیاوو دین یو دی او زموږ په منځ کې څوک نبی نشته (یعني د حضرت عیسی
عليه السلام او حضرت محمد ﷺ په منځ کې بل نبی نشته).

(۱) سورة المائدة: ۳.

(۲) سورة الحج: ۷۸.

(۳) مشکوة المصابیح: ۱۰۹۴/۳، رقم الحديث: ۵۷۲۲.

خاور ویش تمه عقیده: مورد الله ﷻ په دین کسې بی خایه
بختونه نه کوو. ①

لقوله تعالى:

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ
وَإِمَّا يَنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ. ②

ژباړه: او کله چې ووينې ته هغه کسان چې جگړې کوي (طعن ورپورې ترې
مسخرې پرې کوي ننوځي غوتې وهي) په ایتونو زمونږ کې نو مخ واړوه له دوی
نه (او ورسره مه کښینه او که ناست وې ترې پاڅېږه) تر هغې پورې چې مشغول
شي دوی په خبرو (نور کې) غیر له قرآن څخه او که هېر کړه تانه (دا اعراض
او څنگ کول) شیطان نو مه کښه وروسته له یادېدلو (د دې منعې) سره له قوم
ظالمانو.

ولما روي:

عَنْ أَبِي أَمَامَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا ضَلَّ قَوْمٌ بَعْدَ هُدَى كَانُوا عَلَيْهِ
إِلَّا أَوْثُوا الْجَدَلَ». ③

ژباړه: له حضرت ابو امامه رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ
و فرمایل: د هدایت تر لاسه کولو او پر هدایت باندي قائم پاته کېدو وروسته هېڅ
یو قوم گمراه شوی نه دی مگر دا چې (په دین کې) د ناحق جدل او جگړو ښکار
شول (نو بیا گمراهان شول)

(١) ولا نماري في دين الله. العقيدة الطحاوية ص: ٢٠.

(٢) سورة الأنعام: ٦٨.

(٣) مشکوة المصابيح: ٦٣/١، رقم الحديث: ١٨٠.

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تُمَارِ أَخَاكَ وَلَا تُمَارِخُهُ وَلَا تَعْدُهُ مُوعِدًا فَتُخْلِقَهُ». رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ. ①

ژباړه: حضرت ابن عباس رضی الله تعالیٰ عنهما له نبي ﷺ څخه روایت کوي چې نبي ﷺ وفرمايل: له خپل ورور سره منازعه او جگړه مه کوه، مه ورسره ټوکې کوه او مه ورسره وعده کوه چې بيا يې خلاف کوي.

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ تَرَكَ الْكُذِبَ وَهُوَ بَاطِلٌ بُنِيَ لَهُ فِي رِبْضِ الْجَنَّةِ وَمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَهُوَ مُحِقٌّ بُنِيَ لَهُ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ وَمَنْ حَسَّنَ خُلُقَهُ بُنِيَ لَهُ فِي أَعْلَاهَا». رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ. ②

ژباړه: حضرت انس رضی الله تعالیٰ عنه وايي چې رسول الله ﷺ وفرمايل: څوک چې باطل درواغ ويل پرېرېدي نو د هغه لپاره د جنت پر غاړه يو ماڼۍ تيارېږي او څوک چې پر حق وي پر هغه سربېره جگړه پرېرېدي د هغه لپاره د جنت په منع کې ماڼۍ تيارېږي او چا چې خپل اخلاق نسه کړل د هغه لپاره د جنت په لوړو کې ماڼۍ جوړېږي.

(۱) مشکوة المصابيح: ۱۳۷۱/۳، رقم الحديث: ۴۸۹۲.

(۲) مشکوة المصابيح: ۱۳۵۹/۳، رقم الحديث: ۴۸۳۱.

پنھویش تمہ عقیدہ: اسلام د افراط او تفریط، د تشبیہ او تعطیل، د جبر او قدر، د امن او یأس تر منع دی. ⑤

لقوله تعالى:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ. ①

ژباړه: ووايه (اې محمد ﷺ) چې اې اهل د کتابو! مه کوي تجاوز (له حده او مه کوي مبالغه) په (خبره) د دين خپل کي په ناحقه سره.

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ. ②

ژباړه: نشته په شان د دغه (الله ﷻ) هېڅ خيز (په هېڅ خيز کي) او هم دغه (الله ﷻ) دی ښه او ريدونکی (د ټولو اقوالو) ښه ليدونکی (د ټولو اعمالو).

وَلَا تَيَاسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيَاسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ. ③

ژباړه: او مه ناامیده کيږئ له فيضه د الله بي شکه شان دا دی چې نه ناامیده کيږي له فيضه د الله خخه مگر قوم کافران (منکران له الله او صفاتو د الله).

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ. ④

ژباړه: آیا نو په امن کي دي دوی (بلکي نه دي) له مکره (ناڅاپه نيولو) د الله، نو نه په امن کيږي له مکره د الله مگر قوم زیانکاران (په کفر او نفاق سره).

ولما روي:

(١) وهو بين الغلو والتقصير وبين التشبيه والتعطيل وبين الجبر والقدر وبين الأمن والإياس. العقيدة الطحاوية ص: ٣٢.

(٢) سورة المائدة: ٧٧.

(٣) سورة الشورى: ١١.

(٤) سورة يوسف: ٨٧.

(٥) سورة الأعراف: ٩٩.

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ جَاءَ ثَلَاثَةٌ رَهْطًا إِلَى بُيُوتِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْأَلُونَ عَنْ عِبَادَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا أَخْبَرُوا كَانَتْهُمْ تَقَالُومًا فَقَالُوا وَأَيْنَ عِبَادَةُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ غَفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ قَالَ أَحَدُهُمْ أَمَا أَنَا فَلَمَّا أَصَلَى اللَّيْلَ أَبَدًا وَقَالَ آخِرُ أَنَا أَصُومُ النَّهْرَ وَلَا أَفْطِرُ وَقَالَ آخِرُ أَنَا أَعْتَزِلُ النِّسَاءَ فَلَا أَتَزَوِّجُ أَبَدًا فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ: «أَنْتُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذَا وَكَذَا أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لِأَخْشَاكُمْ لِلَّهِ وَأَتَقَاكُمْ لَهُ لَكِنِّي أَصُومُ وَأَفْطِرُ وَأَصَلِّي وَأَرْقُدُ وَأَتَزَوِّجُ النِّسَاءَ فَمَنْ رَغِبَ عَنِّي سَنِي قَلْبَسَ مِنِّي».

ژباړه: له حضرت انس رضي الله تعالى عنه څخه روايت دی چې درې نفره د رسول الله ﷺ د بييانو په خدمت کې د دې لپاره حاضر شول چې هغوی د رسول الله ﷺ د عبادت د حال پوښتنه وکړي کوم وخت چې هغوی ته د رسول الله ﷺ د عبادت حال بيان کړی شو نو هغوی د رسول الله ﷺ عبادت کم وگانه او په خپلو کې يې وويل: د رسول الله ﷺ په مقابل کې موږ څه يو الله پاک خود هغه مخکې او وروسته گناهونه معاف کړي دي د دې په اوږدو سره په هغوی کې يوه وويل: اوس به زه هميشه ټوله شپه لمونځ کوم دوهم کس وويل: او زه به هميشه د ورځې روژه نيسم او هيڅکله به يې نه ماتوم دريم کس وويل: زه به د ښځو څخه بيل او سم او هيڅ او هغوی ته يې وفرمايل: آيا تاسو داسې ويلي دي؟ تاسو ته دې معلومه وي چې ستاسو څخه زيات زه د الله ﷻ څخه بيريږم او ستاسو څخه زياته تقوی کوم سره د دې روژه هم نيسم او ماتوم يې هم، د شپې لمونځ هم کوم او بيده کيږم هم، او د ښځو سره نکاح هم کوم نو کوم سړی چې زما د طريقې څخه مخ اړوي هغه زما څخه نه دی.

(١) مشکوة المصابيح: ٥٢/١، رقم الحديث: ١٤٥.
 عن ابن عباس رضي الله عنهما أنه قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم غداة العقبة: «هات القطي حصبيات من حصى الخذف». فلما وضعن في يده قال: «بأمثال هؤلاء، بأمثال هؤلاء، وإياكم والغلو في الدين، فإنما هلك من كان قبلكم بالغلو في الدين». (المستدرک علي الصحيحين للحاکم: ٦٣٧/١)

عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: **إِنِّي لَمْ أَنْبُتْ بِالْيَهُودِيَّةِ وَلَا بِالنَّصْرَانِيَّةِ وَلَكِنِّي نَبُتُ بِالْحَنِيفِيَّةِ السَّمْحَةِ.** (١)

ژباړه: زه خو نه د يهوديت خپرولو لپاره رالېږل شوی يم او نه هم د نصرانيت خپرولو لپاره، بلکې پاک صفا شريعت سره رالېږل شوی يم چې آسان دين دی.

شپږويشتمه عقیده: په دين کې ثابت قدمي اسلام ته په ځان سپارلو کې نغښتې ده. (٢)

لقوله تعالى:

وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ. (٣)

ژباړه: او هغه کسان چې پاخه دي په علم کې وايي دوی چې ايمان راوړی دی (باور او يقين لرو) مونږ په دې (متشابه چې په معنایې نه پوهېږو، په مثل د ايمان زمونږ په محکم باندې چې دواړه حق دي) دا ټول (محکم او متشابه) له طرفه د رب زمونږ دي او پند نه اخلي (په دې) مگر (خو پند اخلي) خاوندان د عقلونو (خالصو).

(١) مشکوة المصابيح: ٢/ ١١٣٠، رقم الحديث: ٣٨٤٩.

أورد الامام البخاري رحمه الله في صحيحه حديثا معلقا في كتاب الايمان تحت باب: الدين يسر: « أحب الأديان إلى الله الحنيفية السمحة » (صحيح البخاري: ١٦/١) قال الحافظ ابن حجر في الفتح (٩٤/١): وصله أحمد بن حنبل وغيره من طريق محمد بن إسحاق عن داود بن الحصين عن عكرمة عن ابن عباس، وإسناده حسن، وقال الهيثمي (١/٦٠): رواه أحمد والطبراني في الكبير والأوسط والبخاري، وفيه ابن إسحاق، وهو مدلس ولم يصرح بالسماع.

(٢) ولا تثبت قدم الاسلام (أي: استقرار الاسلام ورسوخه) الا على ظهر التسليم والاستسلام. العقيدة الطحاوية

ص: ١٤.

(٣) سورة آل عمران: ٧.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ①

ژباړه: اې هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی (يعنې اې مؤمنانو!) تنوځي په اسلام کې (د هغه له ټولو شرايطو سره) ټول، او مه کوي پيروي د (اثر د) قدمونو شيطان، بې شکه دا (شيطان) تاسې لره د بنمن دی بنکاره.

پر ملائڪه وو ايمان

اوويشتمه عقيدده: ملائڪه د الله ﷻ غوره مخلوق دي، له نور څخه پيدا دي، د الله ﷻ فرمانبرداره دي، نه خوراڪ کوي نه څښاک، نه نارينه دي او نه هم بيخينه. ①

لقوله تعالى:

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ. ②

ژباړه: او وايي دغه (منکران) نيولي دي رحمن ولد، پاک دی دغه (الله ﷻ) له ولد څخه (بلکې) (دوی) بنده گان (د الله ﷻ) دي مکرم مقرب معزز (د الله ﷻ) په دربار کې په عزت سره، چې نه شي پوښي (مخته) کېدی دوی له دغه (الله ﷻ) څخه په خبره سره او دوی خاص په حکم د الله عمل کوي.

عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ. ③

ژباړه: په دې اور باندي مقررې دي پرېستي کلکې قوتناکې زبردستي، نه کوي نافرمانی دغه (پرېستي) له الله د هغه څه چې امر يې کړی دی دوی ته، او کوي دوی هغه کار چې پرې مامورې وي (من جانب الله ﷻ).

فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَحْفَظْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ. ④

ژباړه: نو کله چې وليده (ابراهيم عليه السلام) لاسونه د دوی چې نه رسيري دغې (وريتي [کباب] غوښي) ته نو نااښايي وگڼل (او ويي نه پېژندل) دوی او په زړه کې يې راوسته له دوی نه ويړه، وويل (ملائکو) چې مه ويړيږه بېشکه چې مونږ

(١) ونؤمن بالملائكة. العقيدة الطحاوية ص: ٢٠.

(٢) سورة الأنبياء: ٢٦، ٢٧.

(٣) سورة التحريم: ٦.

(٤) سورة هود: ٧٠.

﴿ ٥٠ ﴾ ليربلي شوي يوقوم د لوط ته (چې هلاک یې کړو).

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَّا أَنَا أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ نَسْتَكْفِرُ
شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿٥٠﴾

ژباړه: او گرځوي (کفار) پرېستي هغه چې دوی عباد الرحمن (د الله ﷻ بنده گان) دي بنسټي (لوني د الله ﷻ)، آيا حاضر وو (دغه کفار په وخت د) پيدا کېدلو د دغو پرېستو کې (چې بنسټي لوني پيدا شوي دي) ژر ده چې وبه ليکلی شي شاهدي يې دوی او پوښتنه به هم ترې وکړی شي (په آخرت کې).

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَى ﴿٥١﴾

ژباړه: بې شکه هغه کسان چې ايمان نه راوړي په آخرت باندي خامخا نومونه پرېني پر ملائکو باندي په نوم اېښودلو د بنسټو سره.

ولما روي:

عَنْ عَائِشَةَ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ مَرَجٍ مِنْ نَارٍ وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وَصَفَ لَكُمْ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ ﴿٥٢﴾

ژباړه: حضرت عائشه رضی الله تعالی عنہا له رسول الله ﷺ څخه روایت کوي چې رسول الله ﷺ وفرمایيل: ملائکې د نور څخه پيدا کړی شوي دي او پيريان د اور د شفلو څخه پيدا کړی شوي دي او آدم عليه السلام د هغه شي څخه پيدا کړی شوی دی چې تاسو ته يې بيان شوی دی.

(١) سورة الزخرف: ١٩.

(٢) سورة النجم: ٢٧.

(٣) مشکاة المصابيح ٣/١٥٨٩ رقم الحديث ٥٧٠١. صحيح مسلم: ٤/٢٢٩٤، رقم الحديث: ٢٩٩٦، وأخرجه أيضا

أحمد: ١٥٣/٦، رقم الحديث: ٢٥٢٣٥.

۵۱
 اته ویشتمه عقیده: دوی ته دا طاقت ور کول شوی وې په بېلابېلو
 شکلونو ښکاره شي.

لقله تعالى:

فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا. ①

ژباړه: نو ولېره مونږ دې ته (پس له غسل او اغوستلو د جامو) روح خپل، پس
 شکل خپل يې جوړ کړ دې ته د سړي کامل (تام الخلقه د نوراني زلمي).

ولما روي:

عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ الْحَارِثَ بْنَ هِشَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ يَأْتِيكَ الْوَحْيُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
 «أَحْيَانًا يَأْتِينِي مِثْلَ صَلْصَلَةِ الْجَرَسِ، وَهُوَ أَشَدُّ عَلَيَّ، فَيُفْضِمُ عَلَيَّ وَقَدْ وَعَيْتُ عَنْهُ مَا قَالَ
 وَأَحْيَانًا يَتَمَثَّلُ لِي الْمَلَكُ رَجُلًا فَيُكَلِّمُنِي فَأَعْيِي مَا يَقُولُ» ①.

ژباړه: حارث بن هشام له رسول کریم ﷺ څخه پوښتنه وکړه چې اې د الله رسوله!
 تاسو ته وحي څنگه راځي؟ رسول الله ﷺ ورته وفرمايل: کله خود هغه آواز د
 شپيلکي په ډول وي دا پر ما سخت ترين وحي وي بيا وحي موقوف شي او څه
 چې ما د ملائکې څخه اوريدلې وي هغه ياد کړم، او کله داسې وي چې د وحي
 ملائکې د يو سړي په شکل ما ته راشي او زما سره خبرې کوي او څه چې زه واورم
 هغه ياد کړم.

(۱) سورة مريم: ۱۷.

(۲) صحيح البخاري: ۶/۱، رقم الحديث: ۲، وأخرجه أيضا مالك: ۲۰۲/۱، رقم الحديث: ۴۷۵، وأحمد: ۶/۱۵۸.

رقم الحديث: ۲۵۲۹۱.

نهه ويشتمه عقیده: له هر انسان سره د حفاظت لپاره ملائکه شته.

لقله تعالى:

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ. (١)

ژباړه: انسان لره (له جانبه د الله ﷻ ملائکې دي) نوبت په نوبت راتلونکي دي يوه له بلې پسې، د مخې له طرفه د دغه (انسان) او د شاله طرفه د دغه (انسان) چې ساتنه کوي د ده په امر حکم د الله سره.

ولما روي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «يَتَعاقِبُونَ فِيكُمْ مَلَائِكَةٌ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِالنَّهَارِ وَيَجْتَمِعُونَ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الْعَصْرِ ثُمَّ يَعْرُجُ الَّذِينَ بَاتُوا فِيكُمْ فَيَسْأَلُهُمْ رَبُّهُمْ وَهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ كَيْفَ تَرَكْتُمْ عِبَادِي فَيَقُولُونَ تَرَكْنَاهُمْ وَهُمْ يَصَلُونَ وَأَتَيْنَاهُمْ وَهُمْ يَصَلُونَ». متفق عليه

ژباړه: له حضرت ابو هريره رضی الله تعالى عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: ستاسو سره د شپې او د ورځې ملائکې ځي راځي او دا ملائکې يو ځای کيږي د سهار او مازديگر په لمونځونو کې هغه ملائکې چې ستاسو سره وي کله چې بيرته ولاړې شي نو د هغوی څخه د هغوی رب پوښتنه کوي حال دا چې رب د هغو څخه زيات پوهيدونکی دی چې تاسو زما بنده ځان په کوم حال کې پرېښودل؟ هغوی وايي: موږ هغوی د لمانځه په حالت کې پرېښودل او کوم وخت چې موږ هغوی ته ورغلو نو هغه وخت يې هم لمونځ کاوه.

(١) سورة الرعد: ١١.

(٢) مشکوة المصابيح: ١٩٧/١، رقم الحديث: ٦٢٦، وأخرجه أيضا مسلم: ٤٣٩/١، رقم الحديث: ٦٣٢، والنسائي:

٢٤٠/١، رقم الحديث: ٤٨٥.

دېر شمه عقیده: موپير «کراما کاتبين» ايمان لرو، چې الله به دوی زموږ د اعمالو ساتونکې او لیکونکې مقررې کوي دي.

لغوله تعالى:

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لِحَافِظِينَ كِرَامًا كَاتِبِينَ ﴿١٠﴾

ژباړه: حال دا چې بې شکه په تاسې باندې خامخا ساتونکې ملائکې (د عمل مقررې دي) عزتمنې (په نزد د الله ﷻ) لیکونکې (د اعمالو د تاسې).

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١١﴾

ژباړه: نه وايي دغه بنده هيڅ خبره مگر خو وي له ده څخه دوه ساتونکې حاضر او تيار چې ژر يې وليکي.

يو دېر شمه عقیده: موپير ملک الموت (د مرگ په ملک / فرېسته) ايمان لرو چې الله ﷻ د ارواحو اخیستلو ذمه واري ورسپارلې ده.

لغوله تعالى:

قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي نُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿٢٥﴾

ژباړه: ووايه (اي محمده ﷺ! دوی ته) قبض کوي ارواح ستاسې فرېسته د مرگ (عزرائيل) هغه چې مقرره شوي ده په تاسې (لپاره د قبض د ارواحو) بيا به رب خپل ته بېرته بوتلل شی (پس د مرگ نه د حساب لپاره).

(١) ونؤمن بالکرام الکاتبين فإن الله قد جعلهم علينا حافظين. العقيدة الطحاوية ص: ٢٥.

(٢) سورة الانفطار: ١٠، ١١.

(٣) سورة ق: ١٨.

(٤) ونؤمن بملك الموت الموكل بقبض ارواح العلمين. العقيدة الطحاوية ص: ٢٥.

(٥) سورة الم السجدة: ١١.

پر قرآن کریم ایمان

دوه دهر شمه عقیده: قرآن کریم د الله ﷻ کلام دی، او د وحی په ذریعه
پر محمد ﷺ یې نازل کړی دی. ①

لقوله تعالى:

يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ ②

ژباړه: اراده لري دوی چې بدل کړي کلام الله (حکم د الله).

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْتِنَ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ. ③

ژباړه: او که یو تن له مشرکانو څخه امن (پناه) وغواړي له تا (له قتل) نو پناه
ورکړه ته هغه ته، خو چې واورې دی کلام د الله بیا ورسوه ته دی د امن (وطن)
د ده ته (که ایمان یې رانه ووړ) دغه (امن د پاره د اوریدلو د قرآن) په سبب د دی
دی چې بې شکه دوی (داسې) قوم دی چې نه پوهیږي (په قرآن او ایمان باندې).

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ
الْمُنذِرِينَ. ④

ژباړه: او بې شکه دغه (قرآن) خامخا نازل کړی شوی دی له (طرفه د) رب
عالمیانو (شعر، سحر او باطلې قصې نه دي) نازل شوی دی په دغه قرآن سره روح
امانتگر (یعني راوړی دی دا قرآن جبریل امین) پر زړه ستاد پاره د دې چې شې ته
له ویروونکو (د خلکو له عذاب د الله ﷻ).

- (۱) إن القرآن كلام الله منه بدا بلا كيفية قولاً وأنزله على رسوله وحياً. العقيدة الطحاوية ص: ۱۲.
- (۲) سورة الفتح: ۱۵.
- (۳) سورة التوبة: ۶.
- (۴) سورة الشعراء: ۱۹۲-۱۹۴.

دري دېر شمه عقیده: د قرآن کریم قدر او تعظیم د مسلمانانو په اجماع واجب دی، سپکاوی، بې قدری، دیوه متواتر حرف انکار او دیوه داسې حرف زیاتول چې قرائت یې ثابت نه وي کفر دی.

لقوله تعالى:

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥١﴾

ژباړه: بې شکه دا (کتاب لوستی شوی په تا باندې) خامخا قرآن کریم عزت والا دی (چې لیکلی شوی دی) په کتاب کې پټ ساتلی شوي (لوح محفوظ) کې چې نه یې مسه کوي ده لره او نه دی مسه کوي مگر چې پاک کړی شوی وي (یعني پاکان)، (هغه قرآن چې ټوټه ټوټه) نازل کړی شوی دی له (طرفه د پالونکي) رب د عالمیانو.

قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تَلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٢﴾

ژباړه: ووايه (اې محمده! دوی ته) چې نه بنايېرې ما ته دا چې بدل کړم دغه (قرآن) له ځانه خپله، متابعت نه کوم زه مگر د هغه (حکم) چې رالېږلی شوی دی ما ته (بې له زیادت او نقصان)، بې شکه زه ویرېږم که بې فرماني وکړم د رب خپل (په) تبدیل د قرآن سره) له عذاب د ورځې لويې.

(٥١) قال النووي رحمه الله: أجمعوا على أن من جحد منه حرفا مما أجمع عليه أوزاد حرفا لم يقرأ به أحد وهو عالم بذلك فهو كافر. التبيان في آداب حملة القرآن: ١٦٤ ط: دار ابن حزم-بيروت.

(٥٢) سورة الواقعة: ٧٧-٨٠.

(٥٣) سورة يونس: ١٥.

څلور دېرشمه عقیده: موږ په قرآن کریم کې بې ځايه بحثونه کوو او کواهي ورکوو چې دا د رب العالمين کلام دی، د مخلوقاتو هېڅ ډول خبرې ورسره برابري نه دي او موږ هغه مخلوق نه گڼو.

لقوله تعالى:

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْزُرُكَ تَقْلِبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ①

ژباړه: جگړې نه کوي (طعني نه وايي) په آيتونو د الله مگر هغه کسان چې کافران شوي دي، پس نه دي تير باسي تاگر خېدل د دوی (په هوسايي سره) په ښارونو کې (ځکه چې عاقبت د دوی دوزخ دی).

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ②

ژباړه: او کله چې وويني ته هغه کسان چې جگړې کوي (طعن وريپورې تړي مسخري پرې کوي ننوځي غوتې وهي) په ايتونو زموږ کې نو مخ واپوه له دوی نه (او ورسره مه کښينه او که ناست وي تړې پاڅېره) تر هغې پورې چې مشغول شي دوی په خبرو (نور کې) غير له قرآن څخه او که هېر کړ له تانه (دا اعراض او څنگ کول) شيطان نو مه کښه وروسته له يادېدلو (د دې منعي) سره له قوم ظالمانو.

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ③

ژباړه: بې شکه هغه کسان چې مجادله (جگړه) کوي په (بطلان) د آيتونو د الله بې له کوم برهان (علمي سند) چې راغلی (ښکاره شوی) وي دوی ته (بله هېڅ خبره نشته) بې شکه چې نه دی په سينو (زړونو) د دوی کې مگر کبر او سرکشي ده.

- (۱) ولا تجادل في القرآن ونشهد أنه كلام رب العالمين، وهو كلام الله تعالى لا يساويه شيء من كلام المخلوقين ولا نقول بخلقه. العقيدة الطحاوية ص: ۲۰.
- (۲) سورة الغافر: ۴.
- (۳) سورة الأنعام: ۶۸.
- (۴) سورة الغافر: ۵۶.

چې نه دي دوی رسيدونکي هغه (برهان) ته، پس پناه ونيسه په الله پورې (له شره د دوی) بې شکه دغه (الله) هم دی دی ښه اوريدونکی (د اقوالو) ښه ليدونکی (د افعالو نو جزاء به ورکړي دوی ته).

وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ ۝

ژباړه: او چې پوه شي هغه کسان چې مجادلې (جگړې) کوي په آيتونو زمونږ کې چې نشته دوی ته هيڅ د خلاصيدلو.

وَإِنَّكَ لَلَّذِي لَخَلَقْنَا مِنَ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۝

ژباړه: او بې شکه ته (اې محمده!) خامخا درښوولی کيږي (دررسيږي) تا ته قرآن له زده د ښه حکمت والا ښه علم والا (چې الله دی).

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

ژباړه: بې شکه دا (کتاب لوستی شوی په تا باندې) خامخا قرآن کریم عزت والا دی (چې ليکلی شوی دی) په کتاب پټ ساتلی شوي (لوح محفوظ) کې چې نه يې مسه کوي ده لره او نه دی مسه کوي مگر چې پاک کړی شوی وي (يعني پاکان)، (هغه قرآن چې ټوټه ټوټه) نازل کړی شوی دی له (طرفه د پالونکي) رب د عالميانو.

قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ۝

ژباړه: ووايه (اې محمده! دوی ته) خامخا که يو ځای (راټول) شي (گرد) انسانان او (گرد) پيريان په دې چې راوړي په شان د دې قرآن (په فصاحت، بلاغت او درايت کې) نورابه نه وړي په شان د دې (قرآن) اگر که شي ځينې د دوی له ځينو نور سره ملاتړي (او مرستيالان).

(١) سورة الشورى: ٣٥.

(٢) سورة النمل: ٦.

(٣) سورة الواقعة: ٧٧-٨٠.

(٤) سورة الاسراء: ٨٨.

ولما روي:

عَنْ عَثْرُو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ: سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَوْمًا يَتَدَارَوْنَ فِي الْقُرْآنِ فَقَالَ: «إِنَّمَا هَلِكٌ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِهَذَا: ضَرَبُوا كِتَابَ اللَّهِ بَغْضًا يَبْغِضُ وَإِنَّمَا نَزَلَ كِتَابُ اللَّهِ يُصَدِّقُ بَغْضَهُ بَغْضًا فَلَا تُكْذِبُوا بَغْضَهُ بَبْغِضٍ فَمَا عَلِمْتُمْ مِنْهُ فَقُولُوا وَمَا جَهِلْتُمْ فَكَلِّمُوا إِلَى عَالِمِهِ». رَوَاهُ أَحْمَدُ وَأَبْنُ مَاجَةَ. (۱)

ژباړه: رسول کریم ﷺ د ځینې خلکو په اړه واوریدل چې هغوی په قرآن کریم کې یو د بل سره جگړه کوي نو رسول الله ﷺ وویل: ستاسو څخه وړاندې خلک په دې سبب هلاک شول چې هغوی د الله ﷻ د کتاب ځینې برخې د ځینې خلاف وگرځولې او حال دا چې د الله کتاب یوه برخه د بلې برخې تصدیق کوي تاسو د قرآن کریم یوه برخه په بلې برخې مه درواغ کوئ او په قرآن کریم کې چې څومره تاسو پوهیږئ هغه بیانوی او په کومه برخه چې نه پوهیږئ هغه پوهیدونکو ته پرېږدئ.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْمِرَاءُ فِي الْقُرْآنِ كُفْرٌ» رَوَاهُ أَحْمَدُ وَأَبُو دَاوُدَ. (۲)

ژباړه: حضرت ابو هريره رضی الله تعالی عنه روایت کوي چې رسول الله ﷺ وفرمايل: په قرآن کریم کې جگړه کول کفر دی.

(۱) مشکوة المصابیح: ۷۹/۱، رقم الحدیث: ۲۳۷.

(۲):

مشکوة المصابیح: ۷۹/۱، رقم الحدیث: ۲۳۶، واخرجه أيضا الحاکم: ۲۴۳/۲، رقم الحدیث: ۲۸۸۲، والبيهقي

في شعب الإيمان: ۱۶ ۴/۲، رقم الحدیث: ۲۲۵۵، وأحمد: ۲۸۶/۲، رقم الحدیث: ۷۸۳۵.

پنځه دېرشمه عقیده: روح الامین (جبرائیل علیه السلام) قرآن کریم راوری او سید المرسلین محمد ﷺ ته یې دغه درس او تعلیم ورکړی دی.

لقوله تعالى:

وَأَنَّهُ لَنَزَّلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ①

ژباړه: او بې شکه دغه (قرآن) خامخا نازل کړی شوی دی له (طرفه د) رب د عالمیانو (شعر، سحر او باطلې قصې نه دي) نازل شوی دی په دغه قرآن سره روح امانتگر (یعني راوری دی دا قرآن جبریل امین) پر زړه ستا د پاره د دې چې شې ته له ویروونکو (د خلکو له عذابه د الله).

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ②

ژباړه: او خبرې نه کوي (محمد) له هوا (خپلې) نه، نه دی دغه (قرآن) مگروحي دي چې ورته لېرلې شوي دي، بنسولې دي ده ته د سختو قوتونو مالک (جبرئیل). ولما روي:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدَ النَّاسِ بِالْحَيْرِ وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ وَكَانَ جَبْرِيْلُ يَلْقَاهُ كُلَّ لَيْلَةٍ فِي رَمَضَانَ يَعْزُضُ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقُرْآنَ فِإِذَا لَقِيَهُ جَبْرِيْلُ كَانَ أَجْوَدَ بِالْحَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ. متفق عليه ③

ژباړه: رسول کریم ﷺ تر ټولو خلکو زیات سخي و او د خلکو سره به یې د نسیگنې کولو او گټې رسولو په اعتبار په خاصه توگه روزې په میاشت کې به یې سخاوت دې زیات شو جبریل علیه السلام به د روزې په هره شپه له رسول کریم ﷺ سره لیدنه

(۱) نزل به الروح الامین فعلمه سيد المرسلین محمدا صلى الله عليه وسلم. العقيدة الطحاوية ص: ۲۰.

(۲) سورة الشعراء: ۱۹۲-۱۹۴.

(۳) سورة النجم: ۳-۵.

(۴) مشکوة المصابيح: ۶۴۸/۱، رقم الحديث: ۲۰۹۸، وأخرجه أيضا ابن حبان: ۲۲۵/۸، رقم الحديث: ۳۴۴۰،

والنسائي في الكبرى: ۶۴/۲، رقم الحديث: ۲۴۰۶، وأحمد: ۲۳۰/۱، رقم الحديث: ۲۰۴۲.

کوله رسول علیه السلام به د هغه په مخ کې قرآن کریم وایه کله به چې جبریل
علیه السلام ورسره ملاقات کاوه نو د رسول الله ﷺ سخاوت به د باران راوړونکي
هوا څخه هم زیات تېزېده.

د محمد رسول الله ﷺ پر نبوت عقیده

شیخ دہر شمه عقیدہ: محمد ﷺ تر ٿولو مخلوقاتو او انسانانو افضل او
د الله ﷻ محبوب بنده دی، هیخ انسان دده په شان نه شي کیدای. (۱)

لقوله تعالیٰ:

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ. (۲)

ژباړه: او بې شکه چې یې ته (اې محمد ه!) هرو مرو (خامخا) په خلق خوینو (دین
دېر لوی باندې).

ولما روي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَنَا سَيِّدُ وُلْدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَوَّلُ
مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ وَأَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ (۳)

ژباړه: له حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: د
قيامت په ورځ به زه د آدم عليه السلام د اولاد سردار يم او تر ټولو مخکې به زه د قبر
څخه پاڅم او تر ټولو وړاندې شفاعت به زه کوم او تر ټولو وړاندې به زما شفاعت
قبليږي.

(۱) وأن محمدا عبده المصطفى ونبيه المجتبي ورسوله المرتضى، وإمام الأتقياء وسيد المرسلين وحبيب رب العالمين.

العقيدة الطحاوية ص: ۱۲.

(۲) سورة القلم: ۴.

(۳) مشكوة المصابيح: ۳/ ۱۶۰۰، رقم الحديث: ۵۷۴۱.

عن ابن عباس قال: إن الله تعالى فضل محمدًا صلى الله عليه وسلم على الأنبياء وعلى أهل السماء فقالوا يا ابن عباس بم فضله الله على أهل السماء؟ قال: إن الله تعالى قال لأهل السماء [ومن يضل منهم إني إله من دونه فذلك نجزيه جهنم كذلك نجزي الظالمين] وقال الله تعالى لمحمد صلى الله عليه وسلم: [إنا فتحنا لك فتحًا مبينًا ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر] قالوا: وما فضله على الأنبياء؟ قال: قال الله تعالى: [وما أرسلنا من رسول إلا بلسان قومه ليبين لهم فيضل الله من يشاء] الآية وقال الله تعالى لمحمد صلى الله عليه وسلم: [وما أرسلناك إلا كافة للناس] فأرسله إلى الجن والإنس.

ژباړه: له حضرت ابن عباس رضي الله عنهما څخه روایت دی چې: الله تعالی محمد ﷺ ته فضیلت ورکړی دی پر ټولو انبیاءو او اسمان والوو، خلکو پوښتنه وکړه چې ابن عباس! پر اسمان والوو په کومه خبره کې فضیلت ورکړی شوی دی؟ ابن عباس وویل: الله تعالی اسمان والوو ته فرمایلي دي: څوک دا ووايي چې زه له الله تعالی څخه پرته بل معبود یم نو موږ به د دې په بدله کې ورته جهنم ورکړو او موږ ظالمانو ته همدا سې بدله ورکوو، او محمد ﷺ ته الله تعالی فرمایلي دي: موږ ستا لپاره د برکتو دروازي خلاصې کړي دي او الله تعالی ستاسو مخکني او وروستي گناهونه وپېښل، بیا خلکو پوښتنه وکړه او پر انبیاءو رسول الله ﷺ ته څنگه فضیلت ورکړی شوی دی؟ ابن عباس وویل: الله تعالی د نورو انبیاءو په اړه فرمایلي دي: موږ چې کوم پیغمبر ولیږو د هغه د قوم د ژبې سره مو ولیږه چې د هغوی په وړاندې د الله احکام بیان کړي بیا چاته چې الله وغواړي گمراه کوي، او الله ﷻ د محمد ﷺ په اړه فرمایلي دي: موږ ته ټولو خلکو ته رسول لېږلی یې، یعنې الله تعالی رسول کریم ﷺ د جن او انس ټولو لپاره پیغمبر لېږلی دی.

(١) مشکوة المصابیح: ١٦٠٧/٣، رقم الحدیث: ٥٧٧٣. وأخرجه أيضا الحاكم: ١٣٨/٢، رقم الحدیث: ٣٣٣٥، (قال الذهبي: صحيح «هذا حديث صحيح الإسناد» فإن الحكم بن أبان قد احتج به جماعة من أئمة الإسلام ولم يخرجه الشيخان)، والهيثمی فی مجمع الزوائد: ٤٥٦/٨، رقم الحدیث: ١٣٩٢٧.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، قَالَ: ثَمَّا جُنْدِبْتُ، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ قَبْلَ أَنْ يَتَوَقَّى: «إِنَّ اللَّهَ اتَّخَذَنِي خَلِيلًا كَمَا اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا» لَوْ كُنْتُ مَتَّخِذًا خَلِيلًا لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا، وَلَكِنَّهُ أَخِي وَصَاحِبِي، وَقَدْ اتَّخَذَ اللَّهُ عِزَّ وَجَلَّ صَاحِبَكُمْ خَلِيلًا.

ژباړه: حضرت جندب رضي الله عنه له رسول كريم ﷺ څخه قبل الوفاة واوريدل چې ويل: الله تعالى د ابراهيم عليه السلام په څېرزه هم خليل گرځولى يم که ما يو څوک خپل خليل نيولى نو ابو بکر رضي الله عنه به مې نيولى وای خو هغه مې (اسلامي) ورور او (نژدې) صحابي دی او په تحقيق سره الله ﷻ ستاسو ملگری خليل گرځولى دی.

قال الامام الرازي رحمه الله: فلما أمر محمد عليه الصلوة والسلام بأن يقتدي بالكل فكانه أمر بمجموع ما كان متفرقا فيهم، ولما كان ذلك درجة عالية لم تتيسر لأحد من الأنبياء قبله، لا حرم وصف الله خلقه بأنه عظيم.

ژباړه: امام رازي رحمه الله تعالى ليکي: کله چې محمد ﷺ ته امر وشو چې په ټولو په سې اقتداء وکړه، نو ګواکې په هغه ټولو (أحكامو) مأمور شو چې پر هغوی وپشل شوي وو، او کله چې د لوړه درجه وه، او تر (رسول الله ﷺ) وړاندې هېڅ نبي ته نه ورکړل شوې، نو هر و مرو الله ﷻ د هغه (رسول الله ﷺ) اخلاق په عظيم (لويي) سره وستايل.

(١) المستدرک على الصحيحين: ٥٩٩/٢، رقم الحديث: ٤٠١٨، وأخرجه أيضا مسلم: ١٠٨/٧، وابن ماجه: رقم الحديث: ٩٣، والترمذي: رقم الحديث: ٣٦٥٦.
(٢) تفسير الرازي: ٦٠١/٣٠، ط دار احياء التراث العربي.

اووه دېر شمه عقیده: محمد ﷺ اخيرنی نبی دی، تر دده وروسته بل
نبی دنیاته نه راځي. ①

لقله تعالی:

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ
اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا. ②

ژباړه: نه دی محمد ﷺ (حقيقي) پلار د هېڅ يو تن له سر يو ستاسې وليکن رسول
د الله دی (خلکو ته په شان د معنوي پلار) او مهرد (ټولو) انبياوو دی (چې پر له
ده نه بل نبی نه دی) او دی الله پر هر څيز ښه عالم.

ولما روي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَثَلِي وَمَثَلُ الْأَنْبِيَاءِ كَمَثَلِ قَطْرِ
أَحْسِنَ بَيْتَانَهُ تُرِكَ مِنْهُ مَوْضِعُ لَبْنَةِ فَطَافَ النَّظَارُ يَتَعَجَّبُونَ مِنْ حُسْنِ بَيْتَانِهِ إِلَّا مَوْضِعَ تِلْكَ اللَّبْنَةِ
فَكُنْتُ أَنَا سَدَدْتُ مَوْضِعَ اللَّبْنَةِ خْتَمَ فِي الْبُنْيَانِ وَخْتَمَ فِي الرَّسُلِ». وَفِي رِوَايَةٍ: «فَأَنَا اللَّبْنَةُ وَأَنَا
خَاتَمُ النَّبِيِّينَ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. ③

ژباړه: له حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول كريم ﷺ وفرمايل:
زما او د نورو انبياوو عليهم السلام مثال د هغه ماڼۍ په ډول دی چې د هغه عمارت
يا ديوالونه دېر ښه وي په ديوال کې د يوې څښتې ځای خالي پرې ښودل شوی
وي او کتونکي د هغه ماڼۍ تعجب کوي چې څنگه ښه ماڼۍ ده مگر دا يوه څښته
يې کمه ده زه د هغه څښتې ځای د کوونکي يم او زه هغه ماڼۍ پوره کوونکی يم او
پر ما باندې رسولان ختم شوي دي او په يوه روايت کې دي چې زه هغه څښته يم
او زه د نبوت د لړۍ ختموونکی يم.

(۱) وأنه خاتم الأنبياء. العقيدة الطحاوية ص: ۱۲.
(۲) سورة الأحزاب: ۴۰.
(۳) مشکوة المصابيح: ۱۶۰۱/۳، رقم الحديث: ۵۷۴۵.

عن ثوبان - في حديث طويل - مرفوعا: **وانه سيكون في أمتي كذابون ثلاثون، كلهم يزعم أنه نبي، وأنا خاتم النبيين لا نبي بعدي.** (۱)

ژباړه: حضرت ثوبان رضي الله عنه له رسول كريم ﷺ څخه روايت كوي چې زما په امت كې به ژر د يرش درواغجن نبيان پيدا شي او په هغوی كې به هر يو سرې دا خيال لري چې هغه د الله ﷻ نبي دی او حال دا دی چې زه خاتم النبيين يم زما څخه وروسته به هيڅوك نبي نه وي.

اته دېرشمه عقیده: د محمد ﷺ له نبوت وروسته د هر چا د نبوت دعوه كفر ده. (۲)

لقوله تعالى:

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ. (۳)

ژباړه: او څوك دی ډېر ظالم؟ (يعني هيڅوك نشته) له هغه چا نه چې ترلي پر الله دروغ يا وايې چې وحی كړی شوې ده ما ته حال دا چې وحی نه وي كړی شوي ده ته هيڅ شی او (بل څوك دی ډېر ظالم؟ يعني نشته) له هغه چې وايې زرده چې (زه به هم) نازل كړم (وبه ليكم له ځانه) په مثل د هغه كتاب چې نازل كړی دی الله (تا ته اې محمد! چې قرآن دی.

(۱) سنن أبي داود: ۳۰۶/۶، رقم الحديث: ۴۲۵۲، وأخرجه أيضا أحمد: ۲۷۸/۵، رقم الحديث: ۲۲۴۴۸.
 (۲) وكل دعوى النبوة بعده فغى وهوى. العقيدة الطحاوية ص: ۱۲.
 (۳) سورة الأنعام: ۹۳.

ولما روي:

عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: **وَإِنَّهُ سَيَكُونُ فِي أُمَّتِي ثَلَاثُونَ كَذَّابُونَ كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ لِلَّهِ وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ لَا نَبِيَّ بَعْدِي.**^(١)

ژباړه: رسول کریم ﷺ فرمایي: زما په امت کې به ژر دیرش درواغجن نبیان پیدا شي او په هغوی کې به هریو سرې دا خیال لري چې هغه د الله ﷻ نبي دی او حال دا دی چې زه خاتم النبیین یم زما څخه وروسته به هیڅوک نبي نه وي.

نهه دېرشمه عقیده: محمد ﷺ ټولو انسانانو او پیریانو ته په حق او هدایت سره رالیږل شوی دی.^(٢)

لقله تعالی:

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا.^(٣)

ژباړه: دېر برکتناک څښتن (خاوند) د دېر خیر او پورته دی هغه (ذات) چې نازل کړی یې دی قرآن پر بنده خپل (محمد ﷺ) لپاره د دې چې شي دی خلکو ته وپروونکی (له جیمه).

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا.^(٤)

ژباړه: دغه (الله ﷻ) هغه ذات دی چې رالېږلی یې دی رسول خپل په (نسوونه د) سمې لارې، او دین حق سره (چې دین د اسلام دی) لپاره د دې چې غلبه ورکړي (پورته کړي هغه دین) پر دینونو ټولو باندي او کافي بس دی الله ښه شاهد (حق ثابت کوونکی).

- (١) سنن الترمذي: ٤٩٩/٤. رقم الحديث: ٢٢١٩. وقال: هذا حديث حسن صحيح، وأخرجه أيضا الحاكم: ٤٩٩٤/٤.
 (٢) رقم الحديث: ٨٣٩٠. وقال: صحيح على شرط الشيخين. وهو المبعوث إلى عامة الجن وكافة الورى بالحق والهدى وبالنور والضياء. العقيدة الطحاوية ص: ١٢.
 (٣) سورة الفرقان: ١.
 (٤) سورة الفتح: ٢٨.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

ژباړه: او نه يې ليرېلى مونږ ته مگر په دې حال کې چې جامع يې خلکو ته زيرى ورکوونکى (د جنت مؤمنانو ته) او ويروونکى يې (له دوزخ کفارو ته) وليکن اکثر خلک (له کفارو) نه پوهيږي (په فضائلو ستا او په رذائلو خپلو).

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوا قَالَوا أَلَمْ نَأْتِ الْبَشَرِ بِالْبَيِّنَاتِ وَالْحَقِّ إِلَى الْخَلْقِ وَإِلَى طَرِيقِ مُسْتَقِيمٍ يَا قَوْمِ إِنَّا كُنَّا بِكُمْ مُّذِيرِينَ وَلَوْ أَنَّ لَكُمْ مِنَ ذُنُوبِكُمْ عُقَابًا مِّمَّا أَتَيْتُمْ بِبُرْهَانٍ مِّنَ رَبِّكُمْ أَتَيْتُمُوهُنَّ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُخَيِّبَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨﴾

ژباړه: او ياد کړه (هغه وخت اې محمد ه!) کله چې وگرځول مونږ ته يو ټولې له پيريانو څخه چې غوږ به يې ايښود قرآن ته پس کله چې حاضر شول دوى (دې قرآن ته) وويل دوى په منع خپل کې چپ شئ تاسې اې پيريانو بيا کله چې تمام شو (د قرآن تلاوت) بيرته وگرځېدل قوم خپل ته ويروونکي (له عذابو که هم هغسې کافران پاتې شي) وويل دوى اې قومه زمونږ! بې شکه مونږ و او موورېده داسې يو کتاب چې نازل کړى شوى دى وروسته له موسى په دې حال کې چې تصديق کوونکى موافق دى له هغو (کتابونو) سره چې پخوا له دې نه وولاره بڼې حق دين ته اولارې سمې ته، اې قومه زمونږ! قبول کړئ تاسې قوم د بلونکي د الله او ايمان راوړئ په ده باندې چې مغفرت کړي (الله ﷻ) تاسې ته گناهونه ستاسې او خلاص به کړي (الله ﷻ) تاسې له عذاب دردناک څخه او هغه څوک چې ونه مني (بلنه د) د بلونکي د الله پس نه به وي عاجز کوونکى (د الله ﷻ په تېښته سره) په ځمکه کې (بلکې هيچيرى) او نه به وي ده ته بې له هغه (الله ﷻ) څخه دوستان مددگاران،

(١) سورة سبأ: ٢٨.

(٢) سورة الأحقاف: ٢٩-٣٣.

دغه کسان په گمراهي ښکاره کې دي، آيا نه وينې فکر نه کوي (منکران د بعد) چې بې شکه الله هغه (ذات) دی چې پیدا کړي يې دي آسمانونه او ځمکه حال دا چې نه دی ستړی شوی په پیدا کولو د هغوی کې، قادر په دې باندې چې ژوندی کړي مړي؟ بلکې قادر دی بې شکه دغه (الله ﷻ) پر هر څيز باندې (چې اراده و فرمايي) ښه قادر دی (چې ځينې يې بعث بعد الموت دی).

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا. ١

ژباړه: ووايه (اې محمده! دوی ته) وحي راغلي ما ته چې بې شکه شان دا چې واورېده (قراءت زما) يو ټولي له پيريانونه، نو وويل (دوی نورو قومونو خپلو ته کله چې بيرته ورغلل چې) بې شکه مونږ واورېدو يو قرآن عجيب (په فصاحت او بلاغت سره) چې هدايت کوي لاره ښيي رشد (ايمان او حق ته) نو ايمان راوړ مونږ پر هغه (قرآن) او هرگز به شريک نه کړو (پس له دې ورځې) له رب خپل سره بل هيڅوک ولما روي:

عن ابن عباس رضي الله عنهما أنه قال: «إِنَّ اللَّهَ فَضَّلَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى أَهْلِ السَّمَاءِ، وَفَضَّلَهُ عَلَى أَهْلِ الْأَرْضِ. قَالُوا: يَا ابْنَ عَبَّاسٍ فِيمَا فَضَّلَهُ اللَّهُ عَلَى أَهْلِ السَّمَاءِ، قَالَ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ {وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْرِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ} وَقَالَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ {إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا لِيُغْفَرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ} قَالُوا: فِيمَا فَضَّلَهُ اللَّهُ عَلَى أَهْلِ الْأَرْضِ؟ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ {وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ} وَقَالَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ {وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا} فَأَرْسَلَهُ إِلَى الْجِنِّ وَالْإِنْسِ.» ١

ژباړه: له حضرت ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دی چې: الله تعالی محمد ﷺ ته فضيلت ورکړې دی پر ټولو انبياوو او اسمان والاوو، خلکو پوښتنه وکړه اې

(۱) سورة الجن: ۲۰۱.
 (۲) المستدرک علی الصحیحین للحاکم: ۳۸۱/۲، رقم الحدیث: ۳۳۳۵، (قال الذهبي: صحیح «هذا حديث صحيح الإسناد» فإن الحكم بن أبان قد احتج به جماعة من أئمة الإسلام ولم يخرجه الشيخان)، وأخرجه أيضا الهيثمي في مجمع الزوائد: ۴۵۶/۸، رقم الحدیث: ۱۳۹۲۷.

ابن عباس! پر اسمان والاو په کومه خبره کې فضیلت ورکړې شوی دی؟ ابن عباس وویل: الله تعالی اسمان والاو ته فرمایلي دي: څوک دا ووايي چې زه له الله تعالی څخه پرته بل معبود یم نو موږ به د دې په بدله کې ورته جهنم ورکړو او موږ ظالمانو ته همداسې بدله ورکوو، او محمد ﷺ ته الله تعالی فرمایلي دي: موږ ستا لپاره د برکتو دروازي خلاصې کړي دي او الله تعالی ستاسو مخکني او وروستني گناهونه وېنل، بیا خلکو پوښتنه وکړه او پر انبیاو ورسول الله ﷺ ته څنگه فضیلت ورکړې شوی دی؟ ابن عباس وویل: الله تعالی د نورو انبیاوو په اړه فرمایلي دي: موږ چې کوم پیغمبر ولیږو د هغه د قوم د ژبې سره مو ولیږه چې د هغوی په وړاندې د الله احکام بیان کړي بیا چا ته چې الله وغواړي گمراه کوي، او الله ﷻ د محمد ﷺ په اړه فرمایلي دي: موږ ته ټولو خلکو ته رسول لېږلی یی، یعنی الله تعالی رسول کریم ﷺ د جن او انس ټولو لپاره پیغمبر را لېږلی دی.

څلوېښتمه عقیده: محمد ﷺ د ټول عالم لپاره رحمت او هدایت دی.

لقوله تعالی:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ. ①

ژباړه: او نه یې لېږلی مونږ ته (اې محمد!) مگر رحمت د پاره د (ټولو) عالمیانو.

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا. ②

ژباړه: دغه (الله ﷻ) هغه ذات دی چې را لېږلی یې دی رسول خپل په (ښوونه د) سمې لارې، او دین حق سره (چې دین د اسلام دی) لپاره د دې چې غلبه ورکړي (پورته کړي هغه دین) پر دینونو ټولو باندي او کافي بس دی الله ښه شاهد (حق ثابت کوونکی).

① سورة الانبياء: ۱۰۷.

② سورة الفتح: ۲۸.

يو څلوېښت ته عقیده: د محمد ﷺ د فيصلي او حکم په وړاندې د
 هېچا فيصلي ته اعتبار نشته. ①

لقله تعالى:

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ
 أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا. ②

ژباړه: او نه دی (روا) هېڅ مؤمن سړي او نه هېڅ مؤمنې ښځې ته کله چې حکم
 وکړي الله او رسول د دغه (الله ﷻ) په يو امر کار کې دا چې وي دوی ته اختيار له
 امره کاره خپله (په خلاف د امر د الله او د رسول) هېڅ او هر څوک چې اطاعت نه
 کوي د الله او د رسول د دغه (الله) پس په تحقيق گمراه شو په گمراهي ښکاره سره

النَّبِيِّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ. ③

ژباړه: (محمد د الله ﷻ) نبي ډېر وړ (لائق) دی له مؤمنانو سره له نفسونو د دوی د
 احکامو په انجام).

دوه څلوېښت ته عقیده: له محمد ﷺ سره تر ځان، مور، پلار، اولادونو
 او تر ټولو ځاکو زيات محبت کول فرض دي.

لقله تعالى:

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ
 اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنْ
 اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الْفَاسِقِينَ. ④

- (١) ما سلم في دينه إلا من سلم لله عزوجل ولرسوله - صلى الله عليه وسلم -، ولا تثبت قدم الاسلام (أي: استغفار الاسلام ورسوخه) الا على ظهر التسليم والاستسلام. العقيدة الطحاوية ص: ١٤.
- (٢) سورة الأحزاب: ٣٦.
- (٣) سورة الأحزاب: ٦.
- (٤) سورة التوبة: ٢٤.

ژباړه: ووايه (اي محمد ه) اعدرو ويونكو ته د هجرت له تر كه (كه وي پلرونه ستاسي او زامن ستاسي او وروڼه ستاسي او ښځې ستاسي او خپلوان ستاسي او هغه مالونه چې گټلي دي تاسي هغه او (هغه) تجارت (سوداگري) چې ويريږئ تاسي د ناچليدلو د هغې او هغه ځايونه د هستوگنې چې خوښوئ تاسي هغه ډېر محبوب تاسي له الله نه او له رسول د الله نه او له جهاده په لاره د الله كې (پياره د ترقي د دين) نو انتظار كوئ تاسي تر هغه پورې چې راولي (راوليږي) الله امر (حكم د عذاب) خپل او الله نه ښيي سمه صافه لاره قوم فاسقانو ته

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ. (١)

ژباړه: (محمد د الله ﷺ) نبي ډېر وړ (لائق) دی له مؤمنانو سره له نفسونو د دوی (د احكامو په انجام).

ولما روي:

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ». متفق عليه (٢)

ژباړه: له حضرت انس رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول كريم ﷺ وفرمايل: تر هغه وخته پورې څوك پوره مؤمن نه شي كېدلای تر څو چې د هغه په نزد زه د هغه د پلار، زوی او ټولو خلكو زيات محبوب نه شم.

(١) سورة الأحزاب: ٦.

(٢) مشكوة المصابيح: ١ / ١٠، رقم الحديث: ٧.

درې څلوېښتمه عقیده: د محمد ﷺ اطاعت او پیروي فرض او لازمه ده
 او د محمد ﷺ اطاعت د الله ﷻ اطاعت او پیروي ده. ①

لغوله تعالیٰ:

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ. ②

ژباړه: ووايه (ای محمد ه! دوی ته) چې اطاعت کوی تاسې د الله او د رسول (د الله ﷺ چې محمد دی) پس که وگرځېدل دوی (له دې اطاعت نه) پس بې شکه الله دوستي نه کوي له کافرانو سره (نو په عذابوي یې).

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ. ③

ژباړه: هر چا چې حکم ومانه د رسول (د الله ﷻ) نو په تحقیق چې حکم یې ومانه د الله

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ. ④

ژباړه: او هر څوک چې نافرمانی کوي د الله او د رسول د ده او وځي له حدوده د الله نو داخل به کړي (الله ﷻ) دغه (معتدي) اور ته چې هميشه به وي (دی) په هغه (اورد دوزخ) کې او (شته) ده ته عذاب ډېر سپک وونکی.

(۱) ما سلم في دينه إلا من سلم لله عزوجل ولرسوله - صلى الله عليه وسلم -، ولا تثبت قدم الاسلام (أي: استقرار الاسلام ورسوخه) الا على ظهر التسليم والاستسلام. العقيدة الطحاوية ص: ۱۴.
 (۲) سورة آل عمران: ۳۲.
 (۳) سورة النساء: ۸۰.
 (۴) سورة النساء: ۱۴.

ڏاڏو ڏاڏو پڻ ته عقيده: محمد ﷺ ٽولي خبري جي له دين سره اڙه لوي،
 دالله ﷻ له طرفه وحي دي يوه خبره يي هم له خفه نه ده ڪري.

لقوله تعالى:

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ①

ڙباره: او خبري نه ڪوي (محمد) له هوا (خپلي) نه، نه دي دغه (قرآن) مگر وحي
 دي جي ورته لهرلي شوي دي.

پنڌه ڏاڏو پڻ ته عقيده: محمد ﷺ بشري، ملك (فرشته) اونور نه دي. ②

لقوله تعالى:

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ ③

ڙباره: او ڪه گر ڄولي وای مونر دا رسول فرشته (نه بشر) نو خامخا گر ڄولي به
 وو مونر دغه فرشته (په صورت ديوه) سڀي او (ڪه گر ڄولي وای مونر فرشته په
 صورت د سڀي نو) خامخا په شبهه ڪي به اچولي وو مونر دوي په همغسي اشتباه
 ڪي چي اوس پڪي پراته دي.

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ ④

ڙباره: ووايه (اي محمده!) بي شڪه هم دا خبره ده چي زه يو بشر سڀي يم په شان
 ستاسي چي وحي راخي ماته.

(١) وجميع ما صبح عن رسول الله صلى الله عليه وسلم من الشرع والبيان كله حق العقيدة الطحاوية ص: ٢٢.

(٢) وقوله الحق. العقيدة الطحاوية ص: ٣٠.

(٣) سورة النجم: ٤٠٣.

(٤) وهو المبعوث الى عامة الجن وكافة الوري بالحق والهدى. العقيدة الطحاوية ص: ١٢.

(٥) سورة الأنعام: ٩.

(٦) سورة الكهف: ١١٠.

ولما روي:

عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ وَإِنَّكُمْ تَخْتَصِمُونَ إِلَيَّ وَإِنِّي أَسْأَلُكُمْ أَنْ تَكُونُوا أَحْسَنَ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ فَاقْضِي لَهُ عَلَى نَحْوِ مَا أَسْمَعُ مِنْهُ فَمَنْ قَضَيْتَ لَهُ مِنْ بَشَرِي مِنْ حَقِّ أَخِيهِ فَلَا يَأْخُذْهُ فَإِنَّمَا أَقْطَعُ لَهُ قِطْعَةً مِنَ النَّارِ». متفق عليه (۱)

ژباړه: له حضرت ام سلمه رضي الله عنها څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمايل بي له شکه زه يو انسان یم او تاسو خپلې جگړې ما ته راوړئ کېدای شي چې په تاسو کې څوک داسې وي چې په دليل سره ژبه وروي پر ځينو ستاسو، او زه پر هغه بيان چې اورم حکم ورکوم چې د هغه په حق کې زه پرېکړه وکړم او په حقيقت کې هغه شی چې د هغه پرېکړه شوې وي د هغه د وروروي نو هغه دې نه اخلي؛ ځکه په داسې صورت کې زه د هغه لپاره چې د دوزخ د اوريو ته توتېه فيصله کوم

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى الظُّهْرَ حَمْسًا فَقِيلَ لَهُ: أَلَيْسَ فِي الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: «وَمَا ذَاكَ؟» قَالُوا: صَلَّيْتَ حَمْسًا. فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ بَعْدَهَا سَلَّمَ. وَفِي رِوَايَةٍ قَالَ: «إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَنْسَى كَمَا تَنْسَوْنَ فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي وَإِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِي فَلْيَتَحَرَّ الصُّوَابَ فَلْيَتِمَّ عَلَيْهِ ثُمَّ لِيُسَلِّمْ ثُمَّ يَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ» متفق عليه (۲)

ژباړه: حضرت عبد الله بن مسعود رضي الله عنه فرمايي چې: رسول الله ﷺ لمونځ وکړ يو ما سپنين پنځه رکعت، له رسول الله ﷺ څخه پوښتنه وشوه: آیا په لمانځه کې زياتوب شوی دی؟ رسول الله ﷺ وفرمايل: څنگه؟ صحابه کرام وويل: تاسو پنځه رکعته کړي دي، رسول الله ﷺ د سلام گرځولو څخه وروسته دوې سجده وکړې او په يو روايت کې دا الفاظ دي: چې رسول الله ﷺ د صحابه کرامو د دې خبرې په اوریدو سره وفرمايل: زه هم ستاسو په ډول يو انسان یم څنگه چې له تاسو څخه هيريرې هم داسې زما څخه هم هيريرې، هر کله چې زما څخه هير شي نو تاسو يې رايادوئ او په تاسو کې چې چاته په لمانځه کې شک پيدا شي نو د هغه دې د

(۱) مشکوة المصابيح: ۱۱۱۱/۲، رقم الحديث: ۳۷۶۱، وأخرجه أيضا مالك: ۱۹۷/۲، رقم الحديث: ۱۳۹۹، وأحمد: ۳۰۸/۶، رقم الحديث: ۲۶۶۶۸.

(۲) مشکوة المصابيح: ۳۲۰/۱، رقم الحديث: ۱۰۱۶، وأخرجه أيضا أبو داود: ۲۶۸/۱، رقم الحديث: ۱۰۲۰، والنسائي: ۲۸/۳، رقم الحديث: ۱۲۴۲.

يوې صحيح رايې قايمولو قصد وکړي او د رايې پر بناء دي لمونځ پوره کړي بيا دې سلام وگرځوي دوي سجدي دې وکړي

في حديث طويل: فقام العباس فقال: إن رسول الله صلى الله عليه وسلم قد مات، وإنه لشر

ژباړه: په يو اوږد حديث کې راځي چې حضرت عباس رضي الله عنه پورته شو او ويي ويل: په تحقيق سره رسول الله ﷺ وفات شوی دی او له شک پرته هغه يو انسان دی.

عن عائشة، قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «خلقت الملائكة من نور، وخلق الجن من نار، وخلق آدم مما وصف لكم».

ژباړه: ملائکې د نور څخه پيدا کړي شوي دي او پيريان د اوږد شغلو څخه پيدا کړي شوي دي او آدم عليه السلام د هغه شي څخه پيدا کړي شوی دی چې تاسو ته يې بيان شوی دی.

وقد سئل الشيخ ولي الدين العراقي هل العلم بكونه بشرا ومن العرب شرط في صحة الإيمان أو من فروض الكفاية فأجاب بأنه شرط في صحة الإيمان ثم قال: فلو قال شخص: أو من برسالة محمد صلى الله تعالى عليه وسلم إلى جميع الخلق لكن لا أدري هل هو من البشر أو من الملائكة أو من الجن أو لا أدري هل هو من العرب أو العجم فلاشك في كفره لتكذيبه القرآن وجحده ما تلقته قرون الإسلام خلفا عن سلف وصار معلوما بالضرورة عند الخاص والعام ولا أعلم في ذلك خلافا.

(١) سنن الدارمي: ١/٢٢٠، رقم الحديث: ٨٤.

(٢) صحيح مسلم: ٢٢٩٤/٤، رقم الحديث: ٢٩٩٦، وأخرجه أيضا أحمد: ١٥٣/٦، رقم الحديث: ٢٥٢٣٥، وعبد بن حميد: ٢٣٠، ص. رقم الحديث: ١٤٧٩، وإسحاق بن راهويه: ٢٧٧/٢، رقم الحديث: ٧٨٦، وابن حبان: ٢٥/١٤، رقم الحديث: ١٥٥٦، والبيهقي: ٣/٩، رقم الحديث: ١٧٤٨٧، والدليلي: ١١٩/٢، رقم الحديث: ٢٩٥٣.

(٣) روح المعاني: ١٣١/٤، ط: دار الكتب.

قَدْ قَدَّمْنَا أَنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَسَائِرَ الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ مِنَ الْبَشَرِ وَأَنَّ
جِسْمَهُ وَظَاهِرَهُ خَالِصٌ لِلْبَشَرِ يَجُوزُ عَلَيْهِ مِنَ الْأَقَاتِ وَالْتَفْسِيرَاتِ وَالْأَلَامِ
وَالْأَسْقَامِ وَتَجَرُّعِ كَأْسِ الْحِمَامِ مَا يَجُوزُ عَلَى الْبَشَرِ وَهَذَا كُلُّهُ لَيْسَ بِتَقْيِضَةٍ
فِيهِ. ①

فإن قلت: هل العلم بكونه صلى الله عليه وسلم بشراً، ومن العرب شرط في صحة الإيمان،
وهو من فروض الكفاية» على الأبوين مثلاً، فإذا علم أحدهما ولده المميز ذلك سقط عليه
عن الآخر. ②

«أجاب الشيخ ولي الدين» أحمد «بن» عبد الرحيم «العراقي»، الحافظ، ابن
الحافظ: «أنه شرط في صحة الإيمان، قال: فلو قال شخص أو من يرسله محمد
إلى جميع الخلق، ولكن لا أدري هل هو من البشر، أو من الملائكة، أو من الجن
أو لا أدري، أو هو من العرب، أو العجم، فلا شك في كفره لتكذيبه القرآن» لقوله
تعالى: {هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ} [الجمعة: ٢] ، وقال تعالى: {وَلَا
أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ} [هود: ٣١] ، «وجده ما تلقتة قرون الإسلام خلفاً عن سلف،
وصار معلوماً بالضرورة عند الخاص والعام، ولا أعلم في ذلك خلافاً. ③

لأن النبي عليه السلام بشر والبشر جنس يلحقهم المعرفة إلا من أكرمهم الله تعالى. ④

(١) الشفا بتعريف حقوق المصطفى: ٢/٤٠٦.

(٢) شرح الزرقاني على المواهب اللدنية بالمنح المحمدية: ٨/٣٥٦، ط: دار الكتب العلمية.

(٤) الفتاوى البزازية على هامش الهندية: ٦/٣٢١، ٣٢٢.

شپږ څلوېښت مه عقیده: محمد ﷺ د شپې مهال په ويښه په جسم او روح سره له مسجد حرام څخه مسجد اقصی ته بېول شوی، بیا په هماغه شپه له مسجد اقصی څخه اسمانونو ته پورته شوی او بیا له اسمانونو څخه هغه لور ځای ته پورته شوی چې د الله ﷻ اراده وه. ①

لقوله تعالى:

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ. ②

ژباړه: پاكي د هغه ذات چې بيولي يې و بنده خپل (محمد) په (يوه برخه د) شپې كې له (منځه ياله څنگه د) مسجد حرام څخه تر مسجد اقصی پورې هغه چې برکت اچولی دی مونږ چار چاپير د هغه (بيول د محمد د دې لپاره و) چې هلته ونيو مونږ دغه (محمد) ته ځينې له دلائلو (د قدرت) خپل، بې شکه چې دغه (الله ﷻ) هم دی دی ښه اوريدونکی (د ټولو اقوالو) ښه ليدونکی (عالم په پټو او ښکارو و).

ولما روي:

(١) والمعراج حق وقد أسري بالنبي صلى الله عليه وسلم وعرج بشخصه في البقعة إلى السماء ثم إلى حيث شاء الله من العلا وأكرمه الله بما شاء وأوحى إليه ما أوحى (ما كذب الفؤاد ما رأى) فصلی الله عليه وسلم في الآخرة والأولى. العقيدة الطحاوية ص: ١٥.

(٢) سورة الاسراء: ١.

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنْ مَالِكِ بْنِ صَعْصَعَةَ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدَّثَهُمْ لَيْلَةَ أُسْرِهِ
 بِهِ: «بَيْنَمَا أَنَا فِي الْحَطِيمِ - وَرَبَّمَا قَالَ فِي الْحِجْرِ - مُضْطَجِعًا إِذْ أَتَانِي آتٍ فَشَقَّ مَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِلَى
 هَذِهِ» يَغْنِي مِنْ ثَغْرَةٍ نَحَرَهُ إِلَى شِعْرَتِهِ «فَاسْتَخْرَجَ قَلْبِي ثُمَّ أُتِيتُ بِطُشْتٍ مِنْ ذَهَبٍ مَمْلُوءَةٍ إِيمَانًا
 فَغَسِلَ قَلْبِي ثُمَّ حُشِيَ ثُمَّ أُعِيدَ» - وَفِي رِوَايَةٍ: «ثُمَّ غَسَلَ الْبَطْنُ بِمَاءٍ زَمْزَمٍ ثُمَّ مَلَى إِيمَانًا وَحِكْمَةً
 - ثُمَّ أُتِيتُ بِدَابَّةٍ ذَوْنِ الْبُغْلِ وَفَوْقَ الْحِمَارِ أبيضُ يُقَالُ لَهُ: الْبُرَاقُ يَضَعُ خَطْوَهُ عِنْدَ أَهْصَى طَرِكٍ
 فَخِيلَتْ عَلَيْهِ فَانْطَلَقَ بِي جَبْرِيلُ حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ الدُّنْيَا فَاسْتَفْتَحَ قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جَبْرِيلُ
 قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ. قِيلَ وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ. قَالَ: نَعَمْ. قِيلَ: مَرْحَبًا بِهِ فَبَعَثَ الْمَجِيءُ بِهِ
 فَفُتِحَ فَلَمَّا خَلَصْتُ فَإِذَا فِيهَا آدَمُ فَقَالَ: هَذَا أَبُوكَ آدَمُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ فَفَرَدَّ السَّلَامَ
 ثُمَّ قَالَ: مَرْحَبًا بِالابْنِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ ثُمَّ صَعِدَ بِي حَتَّى السَّمَاءَ الثَّانِيَةَ فَاسْتَفْتَحَ قِيلَ: مَنْ
 هَذَا؟ قَالَ: جَبْرِيلُ. قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ. قِيلَ: وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. قِيلَ: مَرْحَبًا
 بِهِ فَبَعَثَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَفُتِحَ. فَلَمَّا خَلَصْتُ إِذَا بِيَعْقِبَ وَعِيسَى وَهُمَا ابْنَا خَالَةٍ. قَالَ: هَذَا يَحْيَى وَهُمَا
 عِيسَى فَسَلِّمْ عَلَيْهِمَا فَسَلِّمْتُ فَرَدَّ ثُمَّ قَالَ: مَرْحَبًا بِالْأَخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ. ثُمَّ صَعِدَ بِي إِلَى
 السَّمَاءِ الثَّلَاثَةِ فَاسْتَفْتَحَ قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جَبْرِيلُ. قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ. قِيلَ: وَقَدْ
 أُرْسِلَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. قِيلَ: مَرْحَبًا بِهِ فَبَعَثَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَفُتِحَ فَلَمَّا خَلَصْتُ إِذَا بِيُوسُفَ قَالَ
 هَذَا يُوسُفُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ فَفَرَدَّ. ثُمَّ قَالَ: مَرْحَبًا بِالْأَخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ ثُمَّ صَعِدَ
 بِي حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ الرَّابِعَةَ فَاسْتَفْتَحَ قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جَبْرِيلُ. قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ.
 قِيلَ: وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. قِيلَ: مَرْحَبًا بِهِ فَبَعَثَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَفُتِحَ فَلَمَّا خَلَصْتُ فَإِذَا
 إِدْرِيسُ فَقَالَ: هَذَا إِدْرِيسُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ فَفَرَدَّ ثُمَّ قَالَ: مَرْحَبًا بِالْأَخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ
 الصَّالِحِ ثُمَّ صَعِدَ بِي حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ الْخَامِسَةَ فَاسْتَفْتَحَ قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جَبْرِيلُ. قِيلَ: وَمَنْ
 مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ. قِيلَ: وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. قِيلَ: مَرْحَبًا بِهِ فَبَعَثَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَفُتِحَ
 فَلَمَّا خَلَصْتُ فَإِذَا هَارُونَ قَالَ: هَذَا هَارُونَ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ فَفَرَدَّ ثُمَّ قَالَ: مَرْحَبًا بِالْأَخِ
 الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ ثُمَّ صَعِدَ بِي إِلَى السَّمَاءِ السَّادِسَةَ فَاسْتَفْتَحَ قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جَبْرِيلُ.
 قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ. قِيلَ: وَهَلْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. قِيلَ: مَرْحَبًا بِهِ فَبَعَثَ الْمَجِيءُ
 جَاءَ فَلَمَّا خَلَصْتُ فَإِذَا نُوسَى قَالَ: هَذَا نُوسَى فَسَلِّمْ عَلَيْهِ فَسَلِّمْتُ عَلَيْهِ فَفَرَدَّ ثُمَّ قَالَ: مَرْحَبًا
 بِالْأَخِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ فَلَمَّا جَاوَزَتْ بَكِّي قِيلَ: مَا بِيَكِيكَ؟ قَالَ: أَنْبِي لَأَنَّ غُلَامًا بَعَثَ
 بَعْدِي يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِهِ أَكْثَرَ مِمَّنْ يَدْخُلُهَا مِنْ أُمَّتِي ثُمَّ صَعِدَ بِي إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ فَاسْتَفْتَحَ
 قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جَبْرِيلُ. قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ. قِيلَ: وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ.
 قِيلَ: مَرْحَبًا بِهِ فَبَعَثَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَلَمَّا خَلَصْتُ فَإِذَا إِبْرَاهِيمُ قَالَ: هَذَا أَبُوكَ إِبْرَاهِيمُ فَسَلِّمْ

عَلَيْهِ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ السَّلَامَ ثُمَّ قَالَ: مَرْحَبًا بِالابْنِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ ثُمَّ رَفَعْتُ إِلَى سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى فَإِذَا نَبْهًا مِثْلَ قِلَالٍ هَجَرَ وَإِذَا وَرَقَهَا مِثْلَ آذَانِ الْفَيْلَةِ قَالَ: هَذَا سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى فَإِذَا أَرْبَعَةٌ أَنْهَارٌ: نَهْرَانِ بَاطِنَانِ وَنَهْرَانِ ظَاهِرَانِ. قُلْتُ: مَا هَذَانِ يَا جَبْرِيلُ؟ قَالَ: أَمَّا الْبَاطِنَانِ فَنَهْرَانِ فِي الْجَنَّةِ وَأَمَّا الظَّاهِرَانِ فَالنَّيْلُ وَالْفُرَاتُ ثُمَّ رَفَعَ لِي الْبَيْتَ الْمَعْمُورَ ثُمَّ أَتَيْتُ بِنَاءً مِنْ حُمْرٍ وَبِنَاءً مِنْ لَبَنٍ وَبِنَاءً مِنْ عَسَلٍ فَأَخَذْتُ اللَّبَنَ فَقَالَ: هِيَ الْفِطْرَةُ أَنْتَ عَلَيْهَا وَأَمَّتْكَ ثُمَّ فَرَضْتُ عَلَيَّ الصَّلَاةَ خَمْسِينَ صَلَاةً كُلَّ يَوْمٍ فَرَجَعْتُ فَمَرَرْتُ عَلَى مُوسَى فَقَالَ: بِمَا أَمَرْتُ؟ قُلْتُ: أَمَرْتُ بِخَمْسِينَ صَلَاةً كُلَّ يَوْمٍ. قَالَ: إِنَّ أَمَّتَكَ لَا تَسْتَطِيعُ خَمْسِينَ صَلَاةً كُلَّ يَوْمٍ وَإِنِّي وَاللَّهِ قَدْ جَرَّبْتُ النَّاسَ قَبْلَكَ وَعَاجَلْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَشَدَّ الْمَعَالِجَةِ فَارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسَلِّهُ التَّخْفِيفَ لِأَمَّتِكَ فَرَجَعْتُ فَوَضَعَ عَنِّي عَشْرًا فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى فَقَالَ مِثْلَهُ فَرَجَعْتُ فَوَضَعَ عَنِّي عَشْرًا فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى فَقَالَ مِثْلَهُ فَرَجَعْتُ فَوَضَعَ عَنِّي عَشْرًا فَأَمَرْتُ بِعَشْرِ صَلَوَاتٍ كُلَّ يَوْمٍ فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى فَقَالَ مِثْلَهُ فَرَجَعْتُ فَأَمَرْتُ بِخَمْسِ صَلَوَاتٍ كُلَّ يَوْمٍ فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى فَقَالَ: بِمَا أَمَرْتُ؟ قُلْتُ: أَمَرْتُ بِخَمْسِ صَلَوَاتٍ كُلَّ يَوْمٍ. قَالَ: إِنَّ أَمَّتَكَ لَا تَسْتَطِيعُ خَمْسَ صَلَوَاتٍ كُلَّ يَوْمٍ وَإِنِّي قَدْ جَرَّبْتُ النَّاسَ قَبْلَكَ وَعَاجَلْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَشَدَّ الْمَعَالِجَةِ فَارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسَلِّهُ التَّخْفِيفَ لِأَمَّتِكَ قَالَ: سَأَلْتُ رَبِّي حَتَّى اسْتَحْيَيْتُ وَلَكِنِّي أَرْضَى وَأَسْلَمُ. قَالَ: فَلَمَّا جَاوَزْتُ نَادَى مُنَادٍ: أَمْضَيْتُ فَرِيضَتِي وَخَفَفْتُ عَنْ عِبَادِي. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. (١)

ژباړه: حضرت انس بن مالک رضی اللہ تعالیٰ عنہ د مالک بن صعصعه په روایت سره وایي چې نبی کریم ﷺ د اسراء او د معراج د شپې د احوالو او واقعاتو تفصیل صحابو ته بیانولو سره وفرمایل: نن شپه زه په حطیم کې پروت وم او په بعضې روایتونو کې حضور ﷺ په حجر کې د پریوتلو ذکر وفرمایلو چې ناخپه یو راتلونکی یعنی فریسته ماته راغله او هغه زما د جسم د دې ځای نه دې ځای پورې حصه وخیرله، راوي وایي: د دې ځای نه دې ځای پورې د حضور علیه السلام مراد د مری د لاندې نه زیر ناف وینستانو پورې حصه وه.

بیا حضور علیه السلام وفرمایل: هغه فرشتې دارنگه زما سینې څېرلو سره زما زړه راوکېنلو دې نه وروسته زما مخکې د سرو زرو لگن راوړل شو چې د ایمان دک او په هغه کې زما زړه و مینځل شو بیا زما زړه د الله د عظمت او محبت یاد علم او

(١) مشکوٰۃ المصابیح: ٣/ ١٦٣٥، رقم الحدیث: ٥٨٦٢، وأخرجه أيضا أحمد: ٢٠٨/٤، رقم الحدیث: ١٧٨٦٩.

ایمان د دولت نه دک کری شو او بیا زره په سینه کې پر خپل خای کېښودل شو او په یوه روایت کې دا الفاظ دي چې: زما په نس کې دننه تمام خیزونه یا د زره خای د زمزم په اوبو سره و مینخل شو او هغه د ایمان او حکمت نه دک کری شو دې نه وروسته د سورلی یو حیوان راوستل شو چې د قچر نه کوچنی او د خره نه غټ و. دا حیوان د سپین رنگ و او د هغه نوم براق و او چې تر کومه خایه پورې به د هغه نظر تلو د هغې پورې به هغه یو قدم کېښود، زه پر هغه سپور شوم او جبرائیل علیه السلام زه روان کړم.

تر دې پورې چې زه د دنیا آسمان ته ورسیدم جبرائیل علیه السلام د دروازي خلاصول وغوښتل نو د پیره دارو فرشتو د طرف نه پوښتنه وشوه چې څوک یې؟ جبرائیل وویل: زه جبرائیل، بیا پوښتنه وشوه او ستا سره څوک دي؟ جبرائیل جواب ورکړ: محمد ﷺ دی، د دې نه وروسته پوښتنه وشوه د دوی بللو لپاره څوک لېږل شوي؟ جبرائیل جواب ورکړ: هو، بللو سره راغلی دی، بیا هغه فرشتو وویل: مونږ محمد ﷺ ته په خیر راغلاست وایو راتلونکي ته دې راتلل مبارک وي، د دې نه وروسته د آسمان دروازه پرانیستل شوه او کوم وخت چې زه آسمان ته داخل شوم نو څه گوره چې حضرت آدم علیه السلام مخ ته ولاړ دی، جبرائیل علیه السلام وویل: دا ستا پلار ده ته سلام وکړه، ما آدم علیه السلام ته سلام وکړ، هغوی د سلام خواب را کړ او ویې فرمایل: زه نیک زوی او صالح پیغمبر ته په خیر راغلاست وایم.

د دې نه وروسته جبرائیل علیه السلام زه پورته دویم آسمان ته راوستم جبرائیل: دروازي خلاصول وغوښتل نو پوښتنه وشوه: څوک دی؟ جبرائیل وویل: زه جبرائیل یم، بیا پوښتنه وشوه: تا سره څوک دي؟ هغه وویل: محمد دی، بیا پوښتنه وشوه د دوی راغوښتل شوي دي؟ جبرائیل وویل: هو، بیا پیره دارو پرېستو وویل: مونږ محمد ته پخیر راغلاست وایو او راتلونکي ته دې راتلل مبارک وي له دې وروسته د آسمان دروازه خلاصه شوه، کوم وخت چې زه په آسمان کې داخل شوم نو چې گورم حضرت یحیی علیه السلام او حضرت عیسی علیه السلام ولاړ دي چې د یو اوبل خاله زاد وروڼه وو جبرائیل وویل: دا یحیی دی او دا عیسی دی دوی ته سلام وکړه.

ما دواړو ته سلام وکړ او دواړو زما د سلام خواب را کولو سره وویل: نیک بخت ورور او پیغمبر صالح ته مونږ په خیر راغلاست وایو.

د دې نه پس جبرائیل زه په اخیستو سره پورته بوتلم او دریم اسمان ته راغلو هغه دروازه خلاصولو لپاره وویل نو پوښتنه وشوه: څوک دی؟ جبرائیل وویل: زه جبرائیل یم، بیا پوښتنه وشوه: تا سره څوک دی؟ هغه وویل: محمد ﷺ دی، بیا پوښتنه وشوه: دوی رابلل شوي دي؟ جبرائیل وویل: هو، بیا پیره دارو پرېستو وویل: مونږ محمد ﷺ ته په خیر راغلاست وایو او راتلونکي ته دې راتلل مبارک وي، له دې نه پس د آسمان دروازه خلاصه شوه زه چې په دریم اسمان کې داخل شوم نو چې گورم حضرت یوسف علیه السلام مخ ته ولاړ دی جبرائیل وویل: دا یوسف دی ده ته سلام وکړه، ما هغه ته سلام ووايه هغه زما د سلام خواب را کولو سره وویل: زه نیک بخت او صالح ورور پیغمبر ته په خیر راغلاست وایم.

له دې نه پس جبرائیل علیه السلام زه پورته بوتلم او څلورم اسمان ته راغلو هغه دروازه خلاصولو لپاره وویل نو پوښتنه وشوه: څوک دی؟ جبرائیل وویل: زه جبرائیل یم، بیا پوښتنه وشوه: تا سره څوک دی؟ هغه وویل: محمد ﷺ دی، بیا پوښتنه وشوه: دوی رابلل شوي دي؟ جبرائیل وویل: هو، بیا پیره دارو پرېستو وویل: مونږ محمد ﷺ ته په خیر راغلاست وایو او راتلونکي ته دې راتلل مبارک وي، له دې نه وروسته د اسمان دروازه خلاصه شوه او کله چې زه څلورم اسمان کې داخل شوم نو حضرت ادريس علیه السلام مخ ته ولاړ دی جبرائیل وویل: دا ادريس علیه السلام دی، ده ته سلام وکړه، ما هغه ته سلام وکړ او هغه زما د سلام خواب را کولو سره وویل: زه نیک ورور او پیغمبر صالح ته په خیر راغلاست وایم.

له دې نه وروسته زه جبرائیل علیه السلام پورته بوتلم او پنځم اسمان ته راغلو هغه دروازه خلاصولو لپاره وویل نو پوښتنه وشوه: څوک دی؟ جبرائیل وویل: زه جبرائیل یم، بیا پوښتنه وشوه: تا سره څوک دی؟ هغه وویل: محمد ﷺ دی، بیا پوښتنه وشوه: دوی رابلل شوي دي؟ جبرائیل وویل: هو، بیا پیره دارو پرېستو

وويل: مونږ محمد ﷺ ته په خير راغلاست وايو او راتلونکي ته دې راتلل مبارک وي، له دې نه وروسته د اسمان دروازه خلاصه شوه زه چې پنځم اسمان ته داخل شوم نو چې گورم حضرت هارون **عليه السلام** مخ ته ولاړ دى جبرائيل وويل: دا هارون **عليه السلام** دى، ده ته سلام وکړه، ما هغه ته سلام وکړ او هغه زما د سلام ځواب راکولو سره وويل: زه نیک بخت ورور او پيغمبر صالح ته ښه راغلاست وایم.

له دې نه وروسته جبرائيل **عليه السلام** زه پورته بوتلم او شپږم اسمان ته راغلو هغه دروازه خلاصولو لپاره وويل نو پوښتنه وشوه: څوک دى؟ جبرائيل وويل: زه جبرائيل يم، بيا پوښتنه وشوه: تا سره څوک دى؟ هغه وويل: محمد ﷺ دى، بيا پوښتنه وشوه: دوى رابلل شوي دي؟ جبرائيل وويل: هو، بيا پيره دارو پرېستو وويل: مونږ محمد ﷺ ته په خير راغلاست وايو او راتلونکي ته دې راتلل مبارک وي، له دې نه وروسته د اسمان دروازه خلاصه شوه کوم وخت چې شپږم اسمان ته داخل شوم نو چې گورم حضرت موسى **عليه السلام** زما مخ ته ولاړ دى جبرائيل وويل: دا موسى **عليه السلام** دى، ده ته سلام وکړه ما هغه ته سلام وکړ او هغه زما د سلام ځواب راکولو سره وويل: زه نیک بخت ورور او پيغمبر صالح ته ښه راغلاست وایم.

له دې نه وروسته چې زه مخکې روان شوم نو حضرت موسى **عليه السلام** په ژړا شو پوښتنه وشوه: ته ولې ژاړې؟ موسى **عليه السلام** وويل: يو زلمى چې له مانه وروسته دنيا ته رسول رالېږل شوى دى دهغه د امت خلک به زما د امت د خلکو نه ډېر زيات په جنت کې داخلېږي.

بهر حال شپږم اسمان نه تېرېدو سره جبرائيل زه پورته بوتلم او اووم اسمان ته راغلو هغه دروازه خلاصولو لپاره وويل نو پوښتنه وشوه: څوک دى؟ جبرائيل وويل: زه جبرائيل يم، بيا پوښتنه وشوه: تا سره څوک دى؟ هغه وويل: محمد ﷺ دى، بيا پوښتنه وشوه: دوى رابلل شوي دي؟ جبرائيل وويل: هو، بيا پيره دارو پرېستو وويل: مونږ محمد ﷺ ته په خير راغلاست وايو او راتلونکي ته دې راتلل مبارک وي، له دې نه وروسته د اسمان دروازه خلاصه شوه زه چې پنځم اسمان ته داخل شوم نو چې گورم حضرت هارون **عليه السلام** مخ ته ولاړ دى جبرائيل وويل: دا هارون **عليه السلام** دى، ده ته سلام وکړه، ما هغه ته سلام وکړ او هغه زما د سلام ځواب راکولو سره وويل: زه نیک بخت ورور او پيغمبر صالح ته ښه راغلاست وایم.

مبارک وي، له دې نه وروسته د اسمان دروازه خلاصه شوه او زه او ووم اسمان ته داخل شوم نو چې گورم حضرت ابراهيم عليه السلام زما مخ ته ولاړ دی جبرائیل وويل: دا ستا پلار ابراهيم عليه السلام دی ده ته سلام وکړه ما هغه ته سلام وکړ هغوی د سلام خوا ب را کولو سره وويل: زه نیک بخت زوی او نبي صالح ته په خیر راغلاست وایم.

دې نه پس زه سدره المنتهی ته ورسول شوم ما ولیدل چې د هغه میوي یعنی بیړي د مقام هجر د لویو لویو منگیو برابري وې او د هغه پانې د فیل د غوړونو برابري وې جبرائیل هلته رسیدو سره وويل: دا سدره المنتهی ده ما هلته څلور نهرونه ولیدل دوه نهرونه باطن وو او دوه نهرونه ښکاره وو ما پوښتنه وکړه: ای جبرائیل! دا دوه نهرونه څرنگه دي؟ جبرائیل عليه السلام وويل: دا د باطن دوه نهرونه د جنت دي او دا دوه ښکاره نهرونه نیل او فرات دي، بیا ماته بیت المعمور وښودل شو او د دې نه وروسته یوه پیاله د شرابو او یوه پیاله د شیدو او یوه پیاله د شاتو زما مخ ته راوړل شوه او ماته اختیار را کړی شو چې دې درې واړو کې کومه پیاله دې خوښه وي هغه واخله نو ما د شیدو پیاله واخیسته جبرائیل وويل: شیدې فطرت دی او یقینا ته او ستا د امت خلک به په دې فطرت قائم وي د دې نه وروسته هغه مقام راغلی دی چې هلته ما باندې په یوه ورځ او شپه کې پنځوس لمونځونه فرض شو بیا چې د ملا اعلی سفر تمام شو او ووم اسمان باندې ابراهيم عليه السلام ته رخصت کېدو سره شپږم اسمان باندې حضرت موسی عليه السلام ته راغلم نو هغه پوښتنه وکړه تا ته د کوم عبادت حکم شوی دی؟ ما ورته وويل: په شپه او ورځ کې د پنځوسو لمونځونو حکم راته شوی دی، موسی عليه السلام وويل: ستا امت به په شپه او ورځ کې پنځوس لمونځونه ادا نه کړي شي قسم په الله ما ستا سونه مخکې خلک ازمايلي دي او د بني اسرائیلو د اصلاح سخت ترین کوښښ مې کړی دی لیکن د هغوی اصلاح ونه شوه باوجود د دې چې هغوی زیات مضبوط ول ستا له امت نه، نو ستا امت به څرنگه برداشت کړي؟ ته خپل پروردگار ته بیا لار شه او د خپل امت په حق کې د تخفیف او آسانتیا غوښتنه وکړه.

نوزه د خپل رب په دربار کې دوباره حاضر شوم او زما رب زما عرض او ریدو سره
 لس لمونځونه کم کړل بیا حضرت موسی **علیه السلام** ته راغلم لیکن هغه بیا هغه
 وویل څه چې یې مخکې ویلي و، نوزه دوباره بارگاه خداوندي ته حاضر شوم
 څلویښتونه لس لمونځونه نور هم کم شو بیا حضرت موسی **علیه السلام** ته راغلم
 هغه بیا هغه وویل څنگه چې یې مخکې ویلي و زه بیا د الله دربار ته حاضر شوم
 او دیر شونه لس لمونځونه نور هم کم شو بیا زه حضرت موسی **علیه السلام** ته راغلم
 هغه بیا هغه څه وویل کوم چې یې مخکې ویلي و، نوزه بارگاه خداوندي کې
 بیا حاضر شوم نو شلونه د لسو لمونځونو حکم راته وشو په هره ورځ کې، بیا
 حضرت موسی **علیه السلام** ته راغلم هغه بیا هغه څه وویل کوم چې یې مخکې ویلي
 و، نوزه بیا بارگاه خداوندي ته حاضر شوم او د لسو نه آخر د پنځو لمونځونو په
 شپه او ورځ کې د کولو حکم راته وشو بیا حضرت موسی **علیه السلام** ته راغلم هغه
 پوښتنه وکړه: اوس درته څه حکم شوی دی؟ ما ورته وویل: اوس ما ته په شپه او
 ورځ کې د پنځو لمونځونو حکم شوی دی حضرت موسی **علیه السلام** وویل: حقیقت
 دا دی چې ستا د امت اکثره خلک به په پوره پابندي سره شپه او ورځ کې پنځه
 لمونځونه هم ونه کړي ما ستاسو نه مخکې خلک ازمايلي دي او د بني اسرائيلو
 د اصلاح مې خورا زیات کوبښ کړی دی نو ته خپل پروردگار ته ورشه او د خپل
 امت لپاره پنځه لمونځونو کې هم د تخفیف غوښتنه وکړه حضور **علیه السلام** وویل:
 ما بیا بیا خپل رب ته د تخفیف سوال کړی دی اوس ما ته شرم راځي زه د خپل رب
 دا حکم په رضا او رغبت سره قبلوم.

حضور ﷺ فرمایي: له حضرت موسی **علیه السلام** سره دې گفتگو نه وروسته چې زه
 د هغه ځای نه رخصت شوم نو د الله د طرف نه دا او ازراغي ما مخکې خو خپل
 فرض جاري کړل بیا د خپل خوږ رسول په خاطر د خپلو بنده گانو په حق کې مې
 تخفیف وکړ.

اووه څلوېښتمه عقیده: حوض کوثر حق دی، الله ﷻ پرې رسول الله ﷺ د خپل امت د اوبه کولو لپاره نازلوی دی. (۱)

لقوله تعالى:

إِنَّا أَغْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ. (۲)

ژباړه: بې شکه مونږ در کړی مو دی تا ته کوثر (ډېر خیر یا ویاله په جنت کې).

ولما روي:

عَنْ أَنَسٍ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا الْكَوْثَرُ؟ قَالَ: «ذَلِكَ نَهْرٌ أَعْطَانِيهِ اللَّهُ يَنْعِي فِي الْجَنَّةِ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ وَأَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ فِيهِ طَيْرٌ أَعْنَاقُهَا كَأَعْنَاقِ الْجُرُزِ» قَالَ عُمَرُ: إِنَّ هَذِهِ لِنَاعِمَةٌ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «أَكَلْتُهَا أَنْعَمُ مِنْهَا». رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ (۳)

ژباړه: له حضرت انس رضي الله عنه څخه روايت دی چې له رسول الله ﷺ څخه د حوض کوثر په اړه پوښتنه وشوه هغه وفرمايل: کوثر یوه ویاله ده (په جنت کې) چې الله تعالی ما ته راکړې ده د دې اوبه د شیدو څخه زیاتې سپینې او له شاتو څخه زیاتې خوږې دي د دې ویالې پر غاړه مرغان دي چې د هغوی غاړې به د اوبانو په ډول وي حضرت عمر رضي الله عنه وویل: دا مرغان خوبه ډېر آباد او خوشاله وي، رسول الله ﷺ ورته وفرمايل: د هغه مرغانو خوړونکي به تر هغوی زیات آباد وي.

(۱) والحوض الذي أكرمه الله تعالى به غياثا لأمته حق. العقيدة الطحاوية ص: ١٦.

(۲) سورة الكوثر: ١.

(۳) مشکوة المصابيح: ٣/١٥٦٨، رقم الحديث: ٥٦٤١.

اتہ ڏلو پڻ ستمه عقيدہ: هغه شفاعت حق دي چي رسول الله ﷺ د
خپل امت لپاره خوندي کړي دي.

لما روي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ وَإِنِّي أَخْتَبُتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَهِيَ تَاللهِ إِن شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا». رواه مسلم.

ژباړه: له حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دي چي رسول الله ﷺ وفرمايل: د هر نبي يوه دعاء قبليري هر نبي په خپلي دعاء غوښتلو کي تلوار وکړ خو ما هغه دعاء د قيامت په ورځ د خپل امت د شفاعت لپاره پته ساتلې ده زما دا دعاء به ان شاء الله زما په امت کي هغه چاته رسيدونکي ده چي په داسي حال کي مړ شوي وي چي د الله تعالی سره يې هيڅوک نه وي شريک کړي.

(۱) والشفاعة التي ادخرها لهم حق كما روي في الأخبار. العقيدة الطحاوية ص: ۱۶.
(۲) مشکوة المصابيح: ۶۹۱/۲. رقم الحديث: ۲۲۲۳. وأخرجه أيضا أحمد: ۳۸۱/۲ رقم الحديث: ۸۹۴۶. والبخاري: ۶۷/۸. رقم الحديث: ۶۳۰۴. رقم الحديث: ۵۹۴۵. ومسلم: ۱۸۸/۱. رقم الحديث: ۱۹۸.

پر ازلی عهد ایمان

نهه څلوېښتمه عقیده: هغه وعده حق ده چې الله ﷻ په ازل کې له آدم علیه السلام او د هغه له اولاد څخه اخیستې ده. (۱)

لقله تعالیٰ:

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ. (۲)

ژباړه: او (یاد کړه ای محمده!) هغه وخت چې واخیست رب ستا له بني آدمو څخې له شاگانو د دوی څخه اولادې د دوی او شاهدان یې کړل دوی پر ځانونو خپلو باندې (او وفرمایل الله دوی ته) آیا نه یم زه رب ستاسې؟ وویل دوی (او اقرار یې وکړ) هو! (ته رب زمونږ یې، په ربوبیت د الله ﷻ) گواه کړه مونږ خپل نفسونه، (د دې جهت) چې و (نه) وایئ تاسې په ورځ د قیامت کې چې بې شکه مونږ ووله دغه (توحیده) غافلان (ناخبران).

(۱) والميثاق الذي أخذه الله تعالى من آدم وذريته حق. العقيدة الطحاوية ص: ١٦.

(۲) سورة الأعراف: ١٧٢.

پر تقدیر ایمان

پنخوسمه عقیده: تقدیر حق دی، الله ﷻ دکائناتوله پیدا کولومخ
له خپل ازلي علم سره سم دهرڅه اندازه لیکلې ده.

لقوله تعالیٰ:

إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ.

ژباړه: بې شکه مونږ هر شی پیدا کړی مو دی (په پرمېني ازلي) اندازه سره.

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَنْظَرٌ.

ژباړه: او هر هغه شی چې کړی دی هغوی (لیکلی شوی دی) په (پانود اعمال نامې
د دوی او په) لوح محفوظ کې، او هر وړوکی او لوی (عمل که خیروي که شروي)
لیکلی شوی دی (په لوح محفوظ کې).

وَخَلَقَ كُلُّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا.

ژباړه: او پیدا کړی دی (الله ﷻ) هر شی پس په اندازه کړی یې دی هغه (شی) په
اندازه کولو سره.

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ
بِمِقْدَارٍ.

ژباړه: الله عالم دی (لا پخوا له تولده) په هغه څه چې بار اخلي هره ښځه او (الله ﷻ
عالم دی) په هغه څه چې کموي یې ارحام (او ناقص یې خپروي) او (الله ﷻ عالم
په نزد د دغه) (الله ﷻ) په اندازه دی.

- (۱) خلق الخلق بعلمه وقدر لهم أقدارا وضرب لهم أجالا. العقيدة الطحاوية ص: ۱۰.
- (۲) سورة القمر: ۴۹.
- (۳) سورة القمر: ۵۲، ۵۳.
- (۴) سورة الفرقان: ۲.
- (۵) سورة الرعد: ۸.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخُمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ» قَالَ: «وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ». زَوَّاهُ مُسْلِمٌ ①

ژباړه: د عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمايل: د آسمانونو او ځمکې پيدا کولو څخه پنځوس زره کلونه وړاندې الله تعالی د مخلوقاتو تقدیرونه لیکلي دي کوم وخت چې د هغه تخت (عرش) پراوېو.

في حديث جبريل: فأخبرني عن الإيمان قال أن تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر وتؤمن بالقدر خيره وشره قال: صدقت. ②

ژباړه: په «حديث جبريل» کې راځي: (هغه سړي پوښتنه وکړه) د ايمان حقيقت راته بيان کړئ؟ نبي کریم ﷺ ورته وفرمايل: ايمان دا دی چې ته په الله ﷻ، د هغه په ملائکو، د هغه په کتابونو، د هغه په رسولانو، د قيامت په ورځې او د تقدير په خیر او شر ايمان ولري چې دا د الله ﷻ له لوري دي، د دې په اوریدو سره هغه سړي وويل: تاسو رښتيا وفرمايل.

يو پنځوسمه عقیده: تقدير د الله ﷻ راز دی، هيڅ نېدې ملائکه يا لېږل شوي رسول ته پر هغه اطلاع او خبر نه دی ورکول شوی. ③
لما روي:

عَنْ ابْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَكَلَّمُوا بِشَيْءٍ مِنَ الْقَدَرِ، فَإِنَّهُ سِرُّ اللَّهِ فَلَا تُفْشُو سِرَّ اللَّهِ». ④

ژباړه: له عبد الله بن عمر رضي الله تعالى عنهما څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ

- (١) مشکوة المصابيح: ٣٠/١، رقم الحديث: ٧٩.
(٢) صحيح مسلم: ٣٦/١، رقم الحديث: ٨، وأخرجه أيضا أبو داود: ٢٢٣/٤، رقم الحديث: ٤٦٩٥ وابن حبان: ٣٨٩/١، رقم الحديث: ١٦٨، والدارقطني: ٢٨٢/٢، والبيهقي: ٢٠٣/١٠، رقم الحديث: ٢٠٦٦٠.
(٣) وأصل القدر سر الله تعالى في خلقه، لم يطلع على ذلك ملك مقرب ولا نبي مرسل. العقيدة الطحاوية ص: ١٧.
(٤) شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة للشيخ هبة الله الطبري: ٦٩٥/٤، رقم الحديث: ١١٢٢.

و فرمايل: په تقدير کې هېڅ ډول خبرې اترې مه کوي ځکه دا د الله راز دی نو تاسو
د الله راز مه افشاء کوي.

دوه پنځوسمه عقیده: خیر او شر د الله ﷻ په تقدير سره دي.

لقوله تعالى:

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ
نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ.

ژباړه: نه رسيږي هېڅ مصيبت آفت غم په ځمکه او نه ستاسې په ځانونو کې مگر هغه
خو ليکلی شوی دی په کتاب (لوح محفوظ) کې پخواله هغې څخه چې پيدا کړي دي
مونږ هغه (په دنيا کې) بې شکه دا (اندازه پخواله پيدا کولو) پر الله ډېره آسانه ده.

ولما روي:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا، فَقَالَ... وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى
أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَحُفَّتِ الصُّحُفُ.

ژباړه: له حضرت ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دی هغه وايي: چې يو ځل زه
د رسول کریم ﷺ سره پر سپرلی سپوروم، رسول کریم ﷺ راته وويل: او دا خبره به
ياد لره که ټول مخلوق را جمع شي او تاته گټه رسول و غواړي نو هيڅکله به گټه
نشي در رسولای مگر يوازي دو مره څومره چې الله ﷻ ستا په مقدر کې ليکلي وي
او که ټول خلک را ټول شي په دې چې تاته ضرر ورسوي په يو شي سره، نو ضرر
به ونه رسوي تاته مگر په هغه اندازه څومره چې الله ﷻ ستا په تقدير کې ليکلي
دي قلمونه پورته شوي دي او صحيفې وچې شوي دي.

(۱) الإيمان بالله... والقدر خيره وشره وحلوه ومره من الله تعالى ونحن مؤمنون بذلك كله العقيدة الطحاوية ص: ۲۲.

- والخير والشر مقدران على العباد. العقيدة الطحاوية ص: ۲۴.

(۲) سورة الحديد: ۲۲.

(۳) سنن الترمذي: ۴/۶۶۷، رقم الحديث: ۲۵۱۶.

درې پنځوسمه عقیده: موږ عقیده لرو چې الله ﷻ تر پیدایښت وړاندې په هر مخلوق علم لري او هغه یې په دقیق او محکمه توګه داسې اندازه کړی چې دهغه ماتوونکی، وروسته کوونکی، بدلوونکی، کموونکی او زیاتوونکی په مخلوقاتو کې نشته. ①

لقوله تعالى:

وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدْرًا مَقْدُورًا. ②

ژباړه: او دی امر حکم د الله یو حکم مقرر کړی شوی (په قطع او جزم سره).

إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا. ③

ژباړه: بې شکه الله رسيدونکی دی امر کار خپل ته په تحقيق گرځولې ده الله هر څيز لره اندازه (نو هر څه کيږي په تقدير د الله سره نو هم ده ته په کار ده سپارل د هر کار خپل).

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا. ④

ژباړه: او پيدا کړی دی (الله ﷻ) هر شی پس په اندازه کړی یې دی هغه (شی) په اندازه کولو سره.

وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ. ⑤

(۱) وعلى العبد أن يعلم أن الله قد سبق علمه في كل كائن من خلقه، فقد ذلك محكما مبرما، ليس فيه ناقص، ولا معقب ولا مزيل ولا مغير ولا ناقص ولا زائد من خلقه في سماواته وأرضه وذلك من عقد الإيمان وأصول المعرفة والاعتراف بتوحيد الله تعالى وربوبيته كما قال تعالى في كتابه: (وخلق كل شيء فقدره تقديرا) وقال تعالى: (وكان أمر الله قدرا مقدورا) فويل لمن صار لله تعالى في القدر خصيما وأحضر للنظر فيه قلبا سقيما لقد التمس بوجهه في محض الغيب سرا كنيما وعاد بما قال فيه أفكا أثيما. العقيدة الطحاوية ص: ١٨، ١٩.

(۲) سورة الأحزاب: ٣٨.

(۳) سورة الطلاق: ٣.

(۴) سورة الفرقان: ٢.

(۵) سورة الأنعام: ٣٤.

ژباړه: او نشته هيڅ اړوونکی د کلماتو د الله.

لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾

ژباړه: نشته هيڅ بدلول د کلماتو د الله (تعالی) ته، دغه (زیري د دواړو جهانو) هم دغه دی بری ډېر لوی.

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿١١﴾

ژباړه: الله عالم دی (لا پخواله تولده) په هغه څه چې بار اخلي هره نسخه او (الله عالم دی) په هغه څه چې کموي یې ارحام (او ناقص یې څېروي) او (الله عالم دی) په هغه چې زیاتوي یې (من حیث الأعضاء والجنّة والعدد والمدة) او هر شی په نزد د دغه (الله ﷻ) په اندازه دی.

وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٢﴾

ژباړه: او الله حکم کوي (په هر څه چې اراده وفرمایي) نشته هيڅوک رد کوونکی د پاره د حکم د الله او الله ډېر ژر دی حساب (د ده، نو ژر حساب به ورسره کوي په آخرت کې هم).

(۱) سورة يونس: ۶۴.

(۲) سورة الرعد: ۸.

(۳) سورة الرعد: ۴۱.

خاور پنځوسمه عقیده: د تقدیر په اړه ژور بحث او پوښتنې کول د ناکامي او محرومیت وسیله او د سرکښي او طغیان درجه ده.

لما روي:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ تَكَلَّمَ فِي شَيْءٍ مِنَ الْقَدْرِ سُبِلَ عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ لَمْ يَتَكَلَّمْ فِيهِ لَمْ يَسْأَلْ عَنْهُ». رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ (١)

ژباړه: له حضرت عائشې رضي الله عنها څخه روایت دی چې ما له رسول کریم ﷺ څخه واوریدل: څوک چې د تقدیر په مسئله کې بحث کوي د هغه څخه به د قیامت په ورځ د هغه پوښتنه کېږي او کوم سړی چې پټه خوله شي د هغه څخه به هیڅ پوښتنه نه کېږي.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ نَتَنَازَعُ فِي الْقَدْرِ فَغَضِبَ حَتَّى احْمَرَّ وَجْهُهُ حَتَّى كَانَمَا فُقِيَ فِي وَجْتِيهِ الرُّمَانُ فَقَالَ أَهْمَذَا: «أَمَرْتُمْ أَمْ بِهَذَا أُرْسِلَتْ إِلَيْكُمْ إِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ حِينَ تَنَازَعُوا فِي هَذَا الْأَمْرِ عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ أَلَّا تَتَنَازَعُوا فِيهِ». رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ (٢)

ژباړه: له حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روایت دی چې: مور ناست وو او د تقدیر پر مسئله مو خبرې اترې کولې چې رسول الله ﷺ تشریف راوړ او د غصې څخه د هغه مبارک مخ داسې سور شو لکه چې د انار دانې د ده مبارک په مخ کې انبستېدلي دي، بیا رسول الله ﷺ وفرمایل: آیا تاسو ته د دې لپاره رالیږل شوی یم ستاسو څخه وړاندې چې کوم قومونه تېر شوي دي هر کله چې هغوی په دې

(١) والتعمق والنظر في ذلك ذريعة الخذلان وسلم الحرمان ودرجة الطغيان فالحدركل الحدركل الحذر من ذلك نظرا وفكرا ووسوسة فان الله تعالى طوى علم القدر عن أنامه ونهاهم عن مرامه كما قال الله تعالى في كتابه: (لا يسأل عما يفعل وهم يسألون) فمن سأل : لم فعل ؟ فقد رد حكم الكتاب ومن رد حكم الكتاب كان من الكافرين. العقيدة الطحاوية ص: ١٧.

(٢) مشكوة المصابيح: ٤٠/١. رقم الحديث: ١١٤.

(٣) مشكوة المصابيح: ٣٦/١. رقم الحديث: ٩٨.

عن ابى بكر حدثنا أبو بكر عبد الرحمن رفع الحديث إلى علي أنه سأله فقال: يا أبا الحسن ما تقول في القدر؟ فقال: طريق مظلم فلا تسلكه، فقال: يا أبا الحسن ما تقول في القدر؟ فقال: بحر عظيم فلا تلجه، فقال: يا أبا الحسن ما تقول في القدر؟ فقال: سر الله فلا تكلفه. (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة للشيخ هبة الله الطبري: ٤/٦٩٥، ٦٩٦. رقم الحديث: ١١٢٣).

مسئله کي مناقشه (جگره) وکره نو هغوی هلاک شول، زه تاسوته قسم درکوم او
دوهم حل قسم درکوم چئ آینده په دي مسئله کي جگره مه کوئ.

پر لوح محفوظ او قلم ايمان

پنځه پنځوسمه عقیده: مور پر لوح محفوظ او قلم ايمان لرو او په ټول هغه څه هم ايمان او باور لرو چې په لوح محفوظ کې ليکل شوي دي. ^(۱)

لقوله تعالى:

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ^(۲)

ژباړه: بلکې دا قرآن دی شانداره لوی (لفظاً معنا اعجازاً په ټولو کتابونو کې نه ده داسې لکه چې گومان کوي کافران چې قرآن سحر، شعریا کهانت دی)، ليکلی شوی دی په لوح محفوظ کې.

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ^(۳)

ژباړه: قسم دی په قلم او په هغه څه چې دوی یې ليکي.

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَضَرٌّ ^(۴)

ژباړه: او هر هغه شی چې کړی دی هغوی (ليکلی شوی دی) په (پانود اعمال نامې ددوی او په) لوح محفوظ کې، او هر وړوکی او لوی (عمل که خیروي که شروي) ليکلی شوی دی (په لوح محفوظ کې).

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ^(۵)

ژباړه: او نشته هېڅ تلونکی (خوځیدونکی ذی روح) په ځمکه کې مگر چې دی پر الله رزق (روزي) دهغه (تفضلاً تر حمانه و جوبا) او عالم دی (الله ﷻ) په ځای

(۱) ونؤمن باللوح والقلم وبجميع ما فيه قد رقم. العقيدة الطحاوية ص: ۱۸.

(۲) سورة البروج: ۲۱، ۲۲.

(۳) سورة القلم: ۱.

(۴) سورة القمر: ۳۵، ۵۲.

(۵) سورة هود: ۶.

د اوسیدلو د هغه او خای د سپاریدلو د هغه، ټول (دا مذکوره اشياء) په کتاب واضح کې دي

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٩٤﴾

ژباړه: معلوم دي (الله ﷻ ته) هر هغه شی چې نښکته ننوځي په ځمکه کې او هر هغه شی چې بیرون راوځي له دغې (ځمکې) څخه او هر هغه څیز چې رانښکته کیږي له آسمانه او هر هغه شی چې پورته خپري په دغه (آسمان) کې، او هم دغه (الله ﷻ) ډېر رحم والا دی (په انعام د اجر او ثواب سره) ښه بښونکی دی (د خطیاتو)، او وایي هغه کسان چې کافران شوي دي چې رابه نه شي مونږ ته قیامت، ووايه (ای محمد! دوی ته چې ولې به رانه شي) بلکې رابه شي قسم دی زما په رب خپل چې خامخا رابه شي هر و مرو (لازما) دا قیامت تاسې ته، (هسې رب) چې عالم دی په غیبو، نه پتیري له ده په اندازه د یوې ذرې په آسمانونو کې او نه په ځمکه کې او نه وړوکی له هغې ذرې او نه لوی (ترې) مگر (چې دا ټول لیکلي پراته دي) په کتاب نښکاره (لوح محفوظ) کې.

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَرْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَضُ مِنْ عُثْرَةٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٩٥﴾

ژباړه: او الله پيدا کړي يئ تاسې (اول ځلې نيکه د تاسې) له خاورو بيا (تاسې) اولاده يې پيدا کړي (له څاڅکي) (د مني) بيا يې وگرځولئ تاسې جوړې جوړې (ښځه او مېړه لپاره د توالد او تناسل) او نه اخلي حمل هيڅ ښځه او نه ږدي (حمل هيڅ ښځه) مگر په علم د الله سره، او نه شي او ږدي دلى عمر د هيڅ عمر او ږدي کړي

(١) سورة سبأ: ٢، ٣.

(٢) سورة فاطر: ١١.

داهل السنة للحجة عندنا
 شوي او نه هيخ قدر كمولى شي له عمر د دغه (معمر) خخه (يال له عمره د بل
 معم خخه يعني تزييد او تنقيص د عمر نه دي) مگر په كتاب (د لوح محفوظ كې
 ليكلي دي) بې شكه دغه (لنډول او اوږدول د عمر) پر الله ډېر آسان دي

ولما روي:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا، فَقَالَ... وَأَعْلَمُ أَنَّ الْأُمَّةَ
 لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْقَعُوا بِشَيْءٍ لَمْ يَنْقَعُوا إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَيَّ
 أَنْ يَضْرُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضْرُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رَفَعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ. ①

ژباړه: له حضرت ابن عباس رضي الله عنهما خخه روايت دي هغه وايي: چې يو ځل زه
 در رسول كريم ﷺ سره پر سپرلي سپوروم، رسول كريم ﷺ راته وويل: او دا خبره په
 ياد لره كه ټول مخلوق را جمع شي او تاته گټه رسول و غواړي نو هيڅكله به گټه
 نشي در رسولاى مگر يوازي دومه خومه چې الله ستا په مقدر كې ليكلي وي او
 كه ټول خلك را ټول شي په دې چې تاته ضرر ورسوي په يو شي سره، نو ضرر به
 ونه رسوي تاته مگر په هغه اندازه خومه چې الله ﷻ ستا په تقدير كې ليكلي دي
 قلمونه پورته شوي دي او صحيفې وچې شوي دي.

حاشیة

شیر پنخوسمه عقیده: مور باور لرو که تبول مخلوقات راتبول شی
پر هغه څه چې الله ﷻ په لوح محفوظ کې لیکلي دي چې هغه
به پیدا کړي، نو دوی به ونه تواني چې د هغه د پیدا کیدو
مخه ونیسي او که دوی راتبول شي پر هغه څه چې الله ﷻ په لوح
محفوظ کې لیکلي دي چې هغه به نه پیدا کړي، نو دوی به ونه
تواني چې هغه پیدا کړي. ①

لقله تعالی:

وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ①

ژباړه: او که ورسیري دوی ته څه نیکي (لکه پراخي) نو وایي دوی دا (نیکي) له
(جانبه د) الله ده او که ورسیري دوی ته څه بدې (لکه قحط) نو وایي دوی دا (بدي)
له جانبه ستاده، ووايه (ای محمده! دوی ته) دا ټول (خیر او شر) له جانبه د الله دی
پس څه سبب دی دې قوم لره چې نه دی نژدې (دې ته) چې پوه شي دوی په هیڅ
خبره باندي.

ولما روي:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا، فَقَالَ: ... وَأَعْلَمُ أَنَّ الْأُمَّةَ
لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى
أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ. ①

ژباړه: له حضرت ابن عباس رضي الله عنهما څخه روایت دی هغه وایي: چې یو ځل زه

(۱) فلو اجتمع الخلق كلهم على شيء كتبه الله تعالى فيه أنه كائن لي جعلوه غير كائن لم يقدروا عليه. ولو اجتمعوا
كلهم على شيء لم يكتبه الله تعالى فيه لي جعلوه كائنا لم يقدروا عليه جف القلم بما هو كائن الى يوم القيامة. العقيدة
الطحاوية ص: ۱۸.

(۲) سورة النساء: ۷۸.

(۳) سنن الترمذي: ۶۶۷/۴، رقم الحديث: ۲۵۱۶.

عن أبي حفصة، قال: قال عبادة بن الصامت لابنه: يا بني إنك لن تجد طعم حقيقة الإيمان حتى تعلم أن
ما أصابك لم يكن ليخطئك، وما أخطاك لم يكن ليصيبك، سمعت رسول الله -صلى الله عليه وسلم- يقول:
«إن أول ما خلق الله القلم، فقال له: اكتب، قال: رب، وماذا أكتب؟ قال: اكتب مقادير كل شيء حتى تقوم»

در رسول کریم ﷺ سره پر سپرلی سپوروم، رسول کریم ﷺ راته وویل: او دا خبره په یاد لره که ټول مخلوق را جمع شي او تاته گټه رسول و غواړي نو هیڅکله به گټه نشي در رسولای مگر یوازې دو مره څو مره چې الله ستا په مقدر کې لیکلي وي او که ټول خلک را ټول شي په دې چې تاته ضرر ورسوي په یو شي سره، نو ضرر به ونه رسوي تاته مگر په هغه اندازه څو مره چې الله ﷻ ستا په تقدیر کې لیکلي دي قلمونه پورته شوي دي او صحیفې وچې شوي دي.

اووه پنځوسمه عقیده: قلم په هغه څه وچ شوی دی چې تر قیامت په پیدا کېږي، نو څه چې بنده ته ونه رسیږي ورته لیکل شوي دي چې نه به ور رسیږي او څه چې ورته رسیږي لیکل شوي دي چې هغه به ور رسیږي.

لقوله تعالى:

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ.

ژباړه: نه رسیږي هیڅ مصیبت آفت غم په ځمکه او نه ستاسې په ځانونو کې مگر هغه خو لیکلی شوی دی په کتاب (لوح محفوظ) کې پخوا له هغې څخه چې پیدا کړي وي مونږ هغه (په دنیا کې) بې شکه دا (اندازه پخوا له پیدا کولو) پر الله ډېره آسانه ده.

الساعة». يا بني، اني سمعت رسول الله -صلى الله عليه وسلم يقول: «من مات على غير هذا فليس مني» (سنن ابي داود: ٢٢٥/٤، رقم الحديث: ٤٧٠٠).

(١) فلواجتمع الخلق كلهم على شيء كتبه الله تعالى فيه أنه كانوا ليجعلوه غير كانوا لم يقدروا عليه. ولو اجتمعوا كلهم على شيء لم يكتبه الله تعالى فيه ليجعلوه كانوا لم يقدروا عليه جف القلم بما هو كانوا الى يوم القيامة. العقيدة الطحاوية ص: ١٨.

(٢) سورة الحديد: ٢٢.

ولما روي:

عن أبي هريرة رضي الله عنه، في حديث طويل قال: ... فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَا
أَبَا هُرَيْرَةَ جَفَّ الْقَلَمُ بِمَا أَنْتَ لَاقٍ فَأَخْتَصِ عَلَيَّ ذَلِكَ أَوْ ذُرِّ». رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (۱)

ژباړه: له حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه په يو اوږد حديث کې مرفوعا روايت
دي چې نبي کریم ﷺ وفرمايل: اي ابو هريره! څه چې تاته پېښېدونکي دي قلم د
هغه په ليکلو وچ شوی دی اوس که څه هم ته نامرد شي يا نه.

(۱) مشکوة المصابيح: ۱/۳۲، رقم الحديث: ۸۸.

پر عرش او کرسی ایمان

اته پنځوسمه عقیده: عرش او کرسی حق دي. ۱۹

لقله تعالی:

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝

ژباړه: ارته (محیطه) ده کرسی دده پر ټولو آسمانونو او ځمکې باندې او نه ستومانه کوي ده لره ساتنه د آسمانونو او ځمکې او هم دی (الله ﷻ) دی (له ټولو څخه) خورا پورته (په پاچاهي او غلبه خپله کې) خورا لوی (په کمالیه صفاتو کې).

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا. ۲۰

ژباړه: او دغه (الله ﷻ) هغه ذات دی چې پیدا کړي یې دي اسمانونه او ځمکه په (مقدار د) شپږو ورځو کې حال دا چې و عرش (تخت) دده پر اوبو (پیدا کړي دي) الله دا ټول اسمانونه او ځمکه او ما فیهما لپاره د منافعو ستاسې او) لپاره د دي چې وازمويي تاسې چې کوم یو له تاسې ډېر ښه دی له جهته د عمل

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةً. ۲۱

ژباړه: او ملائکې پرېستي به وي په څنډو (غارو) د هغه (آسمان) کې او پورته به کړي عرش د رب ستاد پاسه د دوی په هغه ورځ کې اته (پرېستي).

(۱) والعرش والكرسي حق. العقيدة الطحاوية ص: ۱۹.

(۲) سورة البقرة: ۲۵۵.

(۳) سورة هود: ۷.

(۴) سورة الحاقة: ۱۷.

نهه پنخوسمه عقیده: الله ﷻ له عرش او ترهغه لاندی له هر
شه خخه مستغنی او بی حاجته دی. ①

لقوله تعالی:

وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ. ②

ژباړه: او هر څوک چې کافر شو (ویې نه مانه) نو بیې شکه الله بی پروا دی له هر
عالم (یعنی له هر جا او هر شي) نه.

وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ. ③

ژباړه: او الله غني بی پروا دی (له عبادت) او ډېر ستایلی شوی دی (بی له ستایلو
د خلکو خخه).

قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ. ④

ژباړه: خبره معروفه نیکه (خوږه پسته فقیر ته) او عفوه (ده ته که الحاح یا شور
و کړي) ډېره ښه ده له خیراته چې په هغه پسې وي ضرر (رسونه په منت یا په
پېغور د سوال سره) او الله غني دی (بی پروا له هر چا او هر شي) نهایت تحمل
والا (د عذاب په وروسته والي د پښیمانتیا لپاره).

شپېتمه عقیده: الله ﷻ په خپل قدرت سره پر هر شي احاطه کړي
ده او پر هر شي لوړ دی او مخلوق دهغه د احاطې کولو توان نه لري. ⑤

لقوله تعالی:

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا. ⑥

- (١) وهو مستغن عن العرش وما دونه. العقيدة الطحاوية ص: ١٩.
- (٢) سورة آل عمران: ٩٧.
- (٣) سورة التغابن: ٦.
- (٤) سورة البقرة: ٢٦٣.
- (٥) محيط بكل شيء وفوقه وقد أعجز عن الاحاطة خلقه. العقيدة الطحاوية ص: ١٩.
- (٦) سورة النساء: ١٢٦.

ژباړه: او خاص الله لره دي هر هغه شيان چې په اسمانونو کې دي او هر هغه شيان چې په ځمکه کې دي (سره له اسمانونو او ځمکې ملکا خلقا او عبيدا) او په دې الله پر هر شي بڼه احاطه کوونکی (په خپل علم او قدرت سره).

وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٥٠﴾

ژباړه: او الله پر هغو کارونو چې کوي یې دوی محیط (چاپېردي علم او قدرت دده نو جزا به پرې ورکړي).

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ﴿٥١﴾

ژباړه: عالم دی الله پر هر هغه څه چې په منځ کې د دوی وي (له اخروي امورو) او هر هغه څيز چې پسې شاد دوی دی (د دنيوي امورو) او نه به شي احاطه کولی دوی په (ذات او په معلوماتو) د دغه (الله ﷻ) له جهته د علم.

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٥٢﴾

ژباړه: او هم دی غالب زورور دی د پاسه د بنده گانو خپلو (په قدرت، قوت، قهر، غلبه نه په مکان) او هم دی بڼه حکمت والا بڼه خبردار دی (له هر شي).

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿٥٣﴾

ژباړه: نشي موندلی (او احاطه نه شي کولی) پر الله سترگې او الله مومي سترگې (ویني یې) او هم دی نهایت لطیف بڼه خبردار دی.

(٥١) سورة الأنفال: ٢٧.

(٥٢) سورة طه: ١١٠.

(٥٣) سورة الأنعام: ١٨.

(٥٤) سورة الأنعام: ١٠٣.

د اهل قبله په هکله عقیده

يو شپېتمه عقیده: موږ د خپلې قبلې خلکو ته مسلمانان او مؤمنان وايو ترڅو چې د رسول الله ﷺ په راوړل شويو احکامو اقرار کوي او د رسول الله ﷺ د ويناوو تصديق کوي. ①

لقله تعالى:

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُنِ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ②

ژباړه: او زيار (کونښن) کوي په (لاره د جهاد، طاعت او رضاء) الله په حق جهاد دغه سره (چې ورته وړ او لائق دی) دغه (الله) غوره کړي يې تاسې او نه يې دی گرځولی. (نه يې دی ايښی) په تاسې په دين کې هيڅ (مشقت او اشکال)، (متابعت وکړي) دين د پلار خپل چې ابراهيم دی، دغه (الله) ونومولئ تاسې مسلمانان پخوا (له دغه قرآن څخه په نورو آسماني کتابونو کې) او په دغه (قرآن) کې (هم) لپاره دې چې رسول (ستاسې محمد) شاهد (بنوونکي) په تاسې (د تبليغ خپل) او چې شئ تاسې (اې مسلمانانو!) شاهدان (بنوونکي) په نورو خلکو (د تبليغ د نورو انبياوو).

ولما روي:

عن أنس أنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا وَاسْتَقْبَلَ قِبَلَنَا وَأَكَلَ ذَيْحَتَنَا فَذَلِكَ الْمُسْلِمُ الَّذِي لَهُ ذِمَّةُ اللَّهِ وَذِمَّةُ رَسُولِهِ فَلَا تُحْفَرُوا اللَّهَ فِي ذِمَّتِهِ». رواه البخاري. ③

ژباړه: له حضرت انس رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: څوک

- (۱) ونسمي اهل قبلتنا مسلمين مؤمنين، ما داموا بما جاء به النبي صلى الله عليه وسلم معترفين. وله بكل ما قاله وأخبر مصدقين. العقيدة الطحاوية ص: ۲۰.
- (۲) (۲) سورة الحج: ۷۸.
- (۳) مشکوة المصابيح: ۱/۱۱، رقم الحديث: ۱۳.

چې زموږ په شان لمونځ کوي زموږ په شان قبلې ته مخ کوي او زموږ حلال شوی حیوان و خوري هغه مسلمان دی او هغه د خدای او د خدای د رسول په عهد او امان کې دی نو (خدای ﷻ) چې څوک په خپل امان کې اخیستی دی تاسو د هغه عهد مه ماتوئ.

دوه شپېتمه عقیده: موږ د مسلماني ټولني سره مخالفت نه کوو.

لقوله تعالى:

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا. ①

ژباړه: او منگولې ولگوئ (اې مؤمنانو!) په رسی د الله (چې قرآن دی) ټول او مه سره مختلف کیرئ (وروسته له اسلامه).

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ. ②

ژباړه: او مه کیرئ تاسې په شان دهغو کسانو چې سره جلا (جدا) شول او اختلاف (جگړې) یې وکړې د دین په اصولو کې وروسته له هغه چې راغلي وو دوی ته دلائل بنسکاره (د اسلام د حقیقت) او دا (متفرقان، مختلفان مقرر دی) دوی ته عذاب ډېر لوی (د دوزخ).

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ. ③

ژباړه: بې شکه هغه کسان چې تار په تار کړي یې دی دین خپل (چې ځینې یې مني او ځینې یې نه مني) او شول دوی فرقې فرقې، نه یې ته له دوی نه په هیڅ شي کې (یعني هیڅ ورته مه کوه) بې شکه هم دا خبره ده چې امر (کار) د دوی (سپارلی شوی دی) الله ته بیا به خبر کړي (الله) دوی په هغه چې وو دوی چې کول به یې.

(۱) ولا تخالف جماعة المسلمين. العقيدة الطحاوية ص: ۲۰.

(۲) سورة آل عمران: ۱۰۳.

(۳) سورة آل عمران: ۱۰۵.

(۴) سورة الأنعام: ۱۵۹.

ولما روي:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ رَأَى أَمِيرَهُ يَكْرَهُهُ فَلْيُضِرَّهُ فَإِنَّ لَيْسَ أَحَدٌ يَفَارِقُ الْجَمَاعَةَ شَبْرًا فَيَمُوتَ إِلَّا مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً». متفق عليه.

ژباړه: له حضرت ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل په تاسو کې چې څوک د خپل حاکم د لوري داسې خبره وويني چې پر هغه بڼه نه لگيږي نو صبر دي وکړي ځکه چې څوک د ډلې څخه يوه لوېشت بېل شو او په دې حال کې مړ شو نو د هغه مرگ به د جاهليت مرگ وي.

درې شپېتمه عقیده: مورهيڅ څوک د اهل قبله وڅخه د کناه په وجه کافر نه گڼو، مگر دا چې په قطعي دليل ثابته کناه حلاله وکښي.

لقوله تعالى:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ.

ژباړه: بې شکه چې الله نه بښي دا چې شريک ونيولی شي له الله سره او بښي هغه (گناه) چې ښکته وي له شرکه (لويه وي که وپړه) هغه چاته چې اراده وفرمايي (د مغفرت يې).

ولما روي:

عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحَوْلَهُ عَصَابَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ «بَابِغُونِي عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا تَسْرِقُوا وَلَا تَزْنُوا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ وَلَا تَأْتُوا بِهَتَّابٍ تَقْتَرُونَهُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ وَلَا تَعْصُوا فِي مَعْرُوفٍ فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ بِهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا ثُمَّ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ إِلَى اللَّهِ: إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ وَإِنْ شَاءَ عَاقَبَهُ» قَبَائِلُ عُنَاةٍ عَلَى ذَلِكَ. متفق عليه.

ژباړه: له حضرت عباده بن صامت رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ د

(۱) مشکوة المصابيح: ۱۰۸۶/۲، رقم الحديث: ۳۶۶۸.

(۲) ولا تکفر أحدا من أهل القبلة بذنب ما لم يستحلّه. العقيدة الطحاوية ص: ۲۱.

(۳) سورة النساء: ۴۸.

(۴) مشکوة المصابيح: ۱۳/۱، رقم الحديث: ۱۸، وأخرجه أيضا أحمد: ۳۲۰/۵، رقم الحديث: ۲۲۷۸۵، والترمذي:

صحابه کرامو هغه ډلې ته کوم چې شاوخوا ناست وو وفرمايل: په دې خبره زما سره بيعت وکړئ چې تاسو به د خدای سره هيڅوک نه شريکوي، غلا به نه کوئ، زنا به نه کوئ، خپل اولاد به نه وژنئ (د مفلسي د ويرې)، پر چا به د خانه تهمت نه وياست چې درواغ جوړوي مخامخ (يعني خای پر خای) او په نیکو کارونو کې به نافرمانی نه کوئ، نو کوم سړی چې په تاسو کې دا عهد پوره کړي د هغه ثواب د الله ﷻ پر ذمه دی او چا چې د دې خلاف وکړل او په دنيا کې هغه ته د دې سزا ورکړی شوه نو دا سزا د هغه کفاره ده او چا چې په دې کې د يوې خبرې خلاف عمل وکړ او خدای جل جلاله پر هغه پرده واچول نو هغه د خدای خوښه ده که يې معاف کوي يا د هغې سزا ورکوي، عبادده وايي: مور ټولو پر دې بيعت وکړي.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقَطْعِ النَّيْلِ الْمُظْلِمِ يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا وَيُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ دِينَهُ بِعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا». رَوَاهُ مُسْلِمٌ ①

ژباړه: له حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: په نیکو اعمالو کې تلوار کوئ او د دې فتنو د راتلو څخه مخکې چې د تاریکي شپې د تکرې په ډول به وي چې (هغه وخت به) څوک په سهار کې د ایمان په حالت کې پورته کیږي او ماښام ته به کافر شي او په ماښام کې به مؤمن وي او سهار ته به کافر شي خپل دین به د دنيا په لږ سامان خرڅ کړي.

استحلال المعصية كفر اذا ثبت كونها معصية بدليل قطعي. ①

ژباړه: گناه روا بلل كفر دی خو چې گناه توب يې په دليل قطعي سره ثابت شي.

① ۴۵/۴، رقم الحديث: ۱۴۳۹، وقال: «حسن صحيح»، والنسائي: ۱۴۸/۷، رقم الحديث: ۱۷۸۴.

② مشكوة المصابيح: ۱۴۸۲/۳، رقم الحديث: ۵۳۸۳.

③ الدرر المعنى: ۲۹۲/۲، ط: دارالفکر-بيروت.

خاورش پيتمه عقیده: موردانہ وايو چي له ايمان سره ڪناه ڪار ته ڪناه
ضرر نه رسوي. (۱)

لقله تعالى:

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا
وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا. (۲)

ژباړه: بي شكه هغه ڪسان چي خوري دوى مالونه د يتيمانو په ظلم سره (بي له
شرعي اذنه) خبره دا ده چي خوري دوى په (ډكو) گېډو [نسونو] خپلو سره اور او
ژر به ورسپري (ننه به وحي) دوى اور سخت ته.

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ
يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ
خِزْيٌ فِي النَّبَاِ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ. (۳)

ژباړه: بي شكه هم دا خبره چي جزا دهغو ڪسانو چي جنگ كوي دوى له (دوستانو)
د الله او د رسول ده سره او سعي كوي (منډي وهي) دوى په ځمكه (په ملك) كې
لياره د فساد (او بدامني غورځولو) چي دوى وژلى شي يا دې په دار كړى شي يا
دې پرې كړى شي لاسونه د دوى او پښې د دوى سره مخالفې (يعني پښې لاس او
كينه پښه يا عكس د دې) يا دې وشرلى شي له ځمكې (په حبس سره يا له هغه
ځايه بل لرې ځاى ته) دا (مذكوره جزا) دغو (غلو) ته رسوايي ده په دنيا كې او
(شته) دغو (غلو) ته په آخرت كې عذاب ډېر لوى.

(۱) ولا نقول: لا يضر مع الايمان ذنب لمن عمله. العقيدة الطحاوية ص: ۲۱.
(۲) سورة النساء: ۱۰.
(۳) سورة المائدة: ۳۳.

عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَخَوْلَهُ عَصَابَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ «بَايَعُونِي عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا تَسْرِقُوا وَلَا تَزْنُوا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ وَلَا تَأْتُوا بِهَتَّانٍ تَفْتَرُونَهُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ وَلَا تَغْضُوا فِي مَعْرُوفٍ فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ بِهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا ثُمَّ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ إِلَى اللَّهِ: إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ وَإِنْ شَاءَ عَاقَبَهُ فَبَايَعَنَاهُ عَلَى ذَلِكَ». متفق عليه.

ژباړه: له حضرت عباده بن صامت رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ صحابه کرامو هغه ډلې ته کوم چې شاوخوا ناست وو و فرمايل: په دې خبره زما سره بيعت وکړئ چې تاسو به د خدای سره هيڅوک نه شريکوي، غلا به نه کوئ، زنا به نه کوئ، خپل اولاد به نه وژنئ (د مفلسۍ د ويري)، پر چا به د ځانه تهمت نه وایاست چې درواغ جوړوي مخامخ (يعني ځای پر ځای) او په نیکو کارونو کې به نافرمانی نه کوئ، نو کوم سړی چې په تاسو کې دا عهد پوره کړي د هغه ثواب د الله ﷻ پر ذمه دی او چا چې د دې خلاف وکړل او په دنیا کې هغه ته د دې سزا ورکړی شوه نو دا سزا د هغه کفارده ده او چا چې په دې کې د یوې خبرې خلاف عمل وکړ او خدای ﷻ پر هغه پرده واچول نو هغه د خدای خوښه ده که یې معاف کوي یا د هغې سزا ورکوي، عباده وایي: موږ ټولو پر دې بيعت وکړ.

(۱) مشکوة المصابیح: ۱۳/۱، رقم الحدیث: ۱۸، وأخرجه أيضا أحمد: ۳۲۰/۵، رقم الحدیث: ۲۲۷۸۵، والترمذي: ۴۵/۴، رقم الحدیث: ۱۴۳۹، وقال: «حسن صحيح»، والنسائي: ۱۴۸/۷، رقم الحدیث: ۱۷۸۴، والدارقطني: ۱۵۲/۳.

پنځه شپې پتمه عقیده: مورد نیکو و مؤمنانو لپاره د عفوې هیله لرو، چې الله ﷻ به یې په خپل رحمت جنت ته داخل کړي، خو په یقیني توګه د هغوی په خونديتوب ډاډه نه یو او نه هم داګواهي ورکوو چې دوی به خامخا جنت ته ځي او ګناهګارانو ته یې له الله ﷻ څخه بڅښنه غواړو، پر دوی وپره لرو، خو نا امیده کوو یې نه.

لقله تعالی:

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ. ①

ژباړه: بې شکه چې الله ننباسي هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او کړي یې دي بڼه (عملونه په داسې) جنتونو کې چې بهیري له لاندې (د ونو او مانیو د هغو څلور قسمه) ویالې، بې شکه چې الله کوي هر هغه چې اراده یې وکړي

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ. ②

ژباړه: آیا نو په امن کې دي دوی (بلکې نه دي) له مکره (ناڅاپه نیولو) د الله نو نه په امن کې یې له مکره د الله مکر قوم زیانکاران (په کفر او نفاق سره).

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَعُوفٌ رَحِيمٌ. ③

ژباړه: او (اموال) هغو (کسانو لره دي) چې راغلي دي راځي وروسته له دغو (مهاجرو او انصارو) نه، وایې دوی چې ای ربه زموږ! مغفرت وکړه مونږ ته او هغو (دیني) وروڼو زموږ ته چې رومبې داخل شوي دي (له مونږ څخه) په ایمان کې او مه ګرځوه په زړونو زموږ کې بغض کینه د هغو کسانو سره چې ایمان یې راوړی دی بې شکه ته (یا الله) بڼه مهرباني کوونکی خورا (ډېر) رحم والایې.

(۱) نرجو للمحسنين من المؤمنين أن يعفو عنهم ويدخلهم الجنة برحمته ولا تأمن عليهم ولا تشهد لهم بالجنة ونستغفر لمسيئتهم ونخاف عليهم ولا نقنطهم. العقيدة الطحاوية ص: ۲۱.

(۲) سورة الحج: ۱۴.

(۳) سورة الأعراف: ۹۹.

(۴) سورة الحشر: ۱۰.

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

ژباړه: (خاص) الله لره دي هر هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هر هغه څه چې په ځمکه کې دي (له مواليدو، عناصرو او نورو ټولو عليوياتو او سفلياتو، سره له اسمانونو او ځمکې ملکا و خلقا و عبيدا) او که ښکاره کړئ تاسې هغه (ارادې او بد نیتونه) چې په زړونو ستاسې کې دي يا پټ کړئ تاسې هغه، حساب به وکړي له تاسې سره په هغه باندې الله، پس مغفرت کوي هغه چا ته چې اراده وکړي (الله د مغفرت يې) او په عذابوي به هغه څوک چې اراده وکړي (الله د عذابولوي يې) او الله په هر شي باندې ښه قادر دی (له ثوابه او عقابه او حساب به هم).

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ②

ژباړه: او (خاص) الله لره دي هر هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هر څه چې په ځمکه کې دي (سره له اسمانونو او ځمکې ملکا و خلقا و عبيدا) ښه کوي الله هر هغه ته چې اراده و فرمايي د ښنې يې او په عذابوي الله هر چا ته چې اراده و فرمايي د عذاب يې او الله ښه ښونکی (د خطياتو) ډېر رحم والا دی (د اجر او ثواب په انعام سره).

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ③

ژباړه: ووايه (اې محمده! چې فرمايي الله) اې بنده گانو! (مؤمنانو) زما هغو کسانو چې اسراف يې کړی دی پر نفسونو خپلو مه نا اميده کيږئ له رحمته د الله (ځکه چې) بې شکه الله مغفرت کوي ښې گناهونه ټول (اگر که ډېر هم وي بې له

(۱) سورة البقرة: ۲۸۴.

(۲) سورة آل عمران: ۱۲۹.

(۳) سورة الزمر: ۵۳.

شركه) بي شكه چي الله هم دي دي بنه بنونكي (د خطياتو) دبر رحم والا (په انعام
د اجر او ثواب سره).
ولما روي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَنْ يَنْجِيَ أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلُهُ» قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَّعَمِدَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِرَحْمَتِهِ فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَأَعْلَمُوا وَرَوْحُوا وَشَيْءٌ مِنَ الدُّجَّةِ وَالْقَصْدَ الْقَصْدَ تَبَلَّغُوا». متفق عليه ①

ژباړه: له حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دي چې رسول كريم ﷺ وفرمايل:
نجات نه شي ورکولى هيچا ته د هغه عمل، صحابه کرامو پوښتنه وکړه: اي د الله
رسوله! تاسو هم نه؟ رسول الله ﷺ وفرمايل: هو، زه هم نه، پرته د دې څخه چې د
الله تعالی رحمت ما په غېږ کې واخلي، له دې کبله تاسو ته په کاره ده چې خپل
اعمال سم کړئ او ميانه روي غوره کړئ او سهار ماښام او څه برخه د شپې په
تېرېدو سره عبادت کوئ او په هر کار کې ميانه روي غوره کړئ نو خپل مقصد
به تر لاسه کړئ.

عن سعيد بن المسيب قال: «لو شهدت على أحد أنه من أهل الجنة لشهدت على ابن
عمر». ②

ژباړه: مشهور تابعي عالم سعيد بن المسيب رحمه الله فرمايلي دي: که چېرته ما د
يو چا په هکله دا گواهي ورکولای چې هغه جنتي دی نو خامخا به مې د عبد الله
بن عمر رضي الله عنهما په هکله دا گواهي ورکړې وای.

(۱) مشکوة المصابيح: ۷۳۲/۲، رقم الحديث: ۲۳۷۱.

(۲) المستدرک على الصحيحين للحاكم: ۶۴۴/۳، رقم الحديث: ۶۳۶۶.

شهر شپتیه عقیده: (د الله ﷻ له عذابہ) داد او (له رحمت خخه یسی) ناهیلی بنده له اسلامه باسی او ترمنخ یسی د اهل قبله لپاره د حق لاره ده (مسلمان به د داد او ناهیلی ترمنخ وي).

لقوله تعالى:

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥١﴾

ژباړه: وویل (ابراهیم چې زه نه یم ناامیده) او څوک دی چې ناامیده کیږي به له رحمته درب خپل (نه ناامیده کیږي هیڅوک) مگر خو گمراهان (کافران).

وَلَا تَيَاسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٥٢﴾

ژباړه: او مه ناامیده کیږئ له فیضه د الله بې شکه شان دا دی چې نه ناامیده کیږي له فیضه د الله خخه مگر قوم کافران (منکران له الله او صفاتو د الله).

أَقَامُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٣﴾

ژباړه: آيا نو په امن کې دي دوی (بلکې نه دي) له مکره (ناخپه نیولو) د الله، نو نه په امن کیږي له مکره د الله مگر قوم زیانکاران (په کفر او نفاق سره).

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٤﴾

ژباړه: دغه (معبودان) هغه دي چې عبادت یې کوي کفار، لهوي دغه (کفار) طرف درب خپل ته وسیله (د نژدې والي) چې کوم یو له دوی خخه د پرنژدې دی الله ته او امید لري د رحمت د دغه (الله ﷻ) او ویریري دوی له عذابه د دغه (الله ﷻ)، نو څنگه یې بولئ خدایان؟) بې شکه عذاب د رب ستا (وړ او لائق د دې) دی چې ویره ترې

(١) والأمن والإياس ينقلان عن ملة الإسلام وسبيل الحق بينهما لأهل القبلة. العقيدة الطحاوية ص: ٢١.
 (٢) سورة الحجر: ٥٦.
 (٣) سورة يوسف: ٨٧.
 (٤) سورة الأعراف: ٩٩.
 (٥) سورة الإسراء: ٥٧.

و کړی شي (تل تر تله).

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

ژباړه: او مه کوی فساد (ای انسانانو) په ځمکه کې وروسته له اصلاح د دې (د انبیاوو په بعثت سره) او بولی تاسې الله (عبادت یې کوی) په خوف (ویرې) سره (له عذاب د الله ﷻ) او په طمع (امید د رحمت د الله ﷻ) بې شکه چې رحمت (مهرباني) د الله ډېره نژدې ده محسانو (نیکی کونکو) ته.

فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
وَيَدْعُونََنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٥٧﴾

ژباړه: پس قبوله کړه مونږ دعاء د دغه (زکریا) او و مو بانه دغه (زکریا) ته يحيى او صالحه مو کړه ده ته بڼه ده (د ولادت لپاره له شنډوالي څخه وروسته) بې شکه دغه (مذکور انبیا) وو دوی چې تلوار به یې کاوه په (کولو د نیکو عملونو او طلب) د خیراتونو او بللو به یې مونږ له جهته د مینې (د ثواب) او له جهته د ویرې (د عذاب) او وو دوی خاص مونږ ته ویریدونکي متواضع.

وَالَّذِينَ يُضَلِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ إِنَّ عَذَابَ
رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٥٨﴾

ژباړه: او هغه کسان (هم هلوع نه دي) چې مصدق (باور کونکي) په ورځ د انصاف جزاء باندي، او هغه کسان (هم هلوع نه دي) چې دوی له عذاب د رب خپل ویریدونکي وي (اگر که په عبادت کې یې ډېر کوښښ هم کړی وي) بې شکه له عذاب د رب دوی نه دي پر امن کړی شوي (بلکې تل ترې ویرېږي).

(۱) سورة الأعراف: ۵۶.

(۲) سورة الأنبياء: ۹۹.

(۳) سورة المعارج: ۲۶-۲۸.

اووه شپېتمه عقیده: مسلمان له ایمان څخه یوازې دهغه څه په انکار سره وځي، په کوم څه چې نوموړی په ایمان کې داخل شوی وي. ①

لقوله تعالى:

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ. ②

ژباړه: او څوک دی ډېر ظالم له هغه چا چې پند ورکړی شي په آیتونو د رب خپل (قرآن) بیا مخ وگرځوي ترې (فکر او غور ونه کړي پکې او وروسته له پوهېدلو ترې بیرته وگرځي بلکې له دې نه ډېر ظالم نشته) بې شکه چې مونږ له دغو مجرمانو څخه انتقام اخیستونکي یو (په عذاب سره).

فَلَنذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ. ③

ژباړه: (فرمایي الله تعالی چې) پس خامخا به څکوو مونږ هرو مرو (خامخا) هغو کسانو ته چې کافران شوي دي عذاب سخت او خامخا جزاء به ورکړو مونږ هرو مرو دوی ته ډېره بده سزا دهغو اعمالو چې وو دوی چې کول به یې، دغه (سخت عذاب) جزاء ده د دښمنانو د الله یعنی چې اوردی، شته دوی ته په دغه اور کې کورد همیشه والي (لپاره د جزاء) په جزاء ورکولو په سبب دهغه چې وو دوی (په دنیا کې) چې په آیتونو زموږ (قرآن) انکار به یې کاوه.

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُّكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ. ④

ژباړه: په تحقیق مونږ پوهیږو بې شکه شان دا دی چې خامخا خپه کوي تا (ای)

(۱) ولا يخرج العبد من الايمان الا بحدود ما أدخله فيه. العقيدة الطحاوية ص: ۲۱.

(۲) سورة الم السجدة: ۲۲.

(۳) سورة حم السجدة: ۲۷، ۲۸.

(۴) سورة الأنعام: ۳۳.

محمد ه ۱) هغه شي چي وايي دوي (ستا په تكذيب كې) نو بي شكه دوي نه كوي
تكذيب ستا (په واقع كې) وليكن دا ظالمين په آيتونو د الله انكار (او مسخري)
كوي

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ. ①

ژباړه: او منكران شول دوي په دغو (آيتونو) حال دا چي يقين كړي و په دغو
معجزاتو نفسونو د دوي (چي حق او له جانبه د الله دي ليكن انكار تري وكړي دوي)
له جهته د ظلم او سركشي پس وگوره څرنگه و عاقبت (آخره خاتمه) د مفسدانو
(من الغرق والحرق).

اته شپېتمه عقیده: د لويو وگناهونو خاوندان كه څه هم توبه
ونه باسي خو چي پر توحيد مړه شي، په جهنم كې د تل لپاره
نه پاتي كيږي، نو كه الله ﷻ و غواړي هغوي به په خپل فضل
وبخشي او كه و غواړي په خپل عدل به عذاب وركړي او بيایي
په خپل رحمت او د اطاعت كوونكو شافعينو په شفاعت له اور
څخه راوباسي او جنت ته به يې بوځي. ①

لقوله تعالى:

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ. ②

ژباړه: او (خاص) الله لره دي هر هغه څه چي په آسمانونو كې دي او هر څه چي په
ځمكه كې دي (سره له اسمانونو او ځمكې ملكا خلقا او عبيدا) بښنه كوي الله

(۱) سورة النمل: ۱۴.

(۲) وأهل الكباير من أمة محمد صلى الله عليه وسلم في النار لا يخلدون إذا ماتوا وهم موحدون وإن لم يكونوا
تائبين بعد أن لقوا الله عارفين مؤمنين، وهم في مشيئته وحكمه: إن شاء غفر لهم وعفا عنهم بفضله كما ذكر عز وجل في
كتابه: «ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء»، وإن شاء عذبهم في النار بعدله ثم يخرجهم منها برحمته وشفاعة الشافعين من
أهل طاعته ثم يبعثهم إلى جنته وذلك بأن الله تعالى تولى أهل معرفته ولم يجعلهم في الدارين كأهل نكرته الذين خابوا من
هدايته ولم ينالوا من ولايته اللهم يا ولي الإسلام وأهله ثبتنا على الإسلام حتى نلقاك به. العقيدة الطحاوية من: ۲۲، ۲۳.

(۳) سورة آل عمران: ۱۲۹.

هر هغه ته چې اراده و فرمايي د بښنې يې او په عذابوي الله هر چاته چې اراده و فرمايي د عذاب يې او الله ښه بښونکي (د خطياتو) پر رحم والادي (د اجراو ثواب په انعام سره).

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴿٤٨﴾

ژباړه: بې شکه چې الله نه بښي دا چې شريک و نيولی شي له الله سره او بښي هغه (گناه) چې ښکته وي له شرکه (لويه وي که وږه) هغه چاته چې اراده و فرمايي (د مغفرت يې).

ولما روي:

عَنْ عَبْدِ بَنِ الصَّامِتِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحَوْلَهُ عَصَابَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ: «بَايَعُونِي عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا تَسْرِقُوا وَلَا تَزْنُوا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ وَلَا تَأْتُوا بِهَتَاتٍ تَفْتَرُونَهُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ وَلَا تَعْصُوا فِي مَعْرُوفٍ فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ بِهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا ثُمَّ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ إِلَى اللَّهِ: إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ وَإِنْ شَاءَ عَاقَبَهُ فَبَايَعَنَاهُ عَلَى ذَلِكَ». متفق عليه ﴿٤٩﴾

ژباړه: له حضرت عباده بن صامت رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ د صحابه کرامو هغه ډلې ته کوم چې شاوخوا ناست وو و فرمايل: په دې خبره زما سره بيعت وکړئ چې تاسو به د خدای ﷻ سره هيڅوک نه شريک کوئ، غلا به نه کوئ، زنا به نه کوئ، خپل اولاد به نه وژنئ (د مفلسۍ د ويري)، پر چا به د ځانه تهمت نه وياست چې درواغ جوړوئ مخامخ (يعني ځای پر ځای) او په نیکو کارونو کې به نافرمانی نه کوئ، نو کوم سړی چې په تاسو کې دا عهد پوره کړي د هغه ثواب د الله پر ذمه دی او چا چې د دې خلاف وکړل او په دنيا کې هغه ته د دې سزا ورکړی شوه نو دا سزا د هغه کفارده او چا چې په دې کې د يوې خبرې خلاف عمل وکړ او خدای جل جلاله پر هغه پرده و اچول نو هغه د خدای خوښه ده که يې معاف کوي يا دهغې سزا ورکوي، عباده وايي: مور ټولو پر دې بيعت وکړ.

(١) سورة النساء: ٤٨.

(٢) مشکوة المصابيح: ١٣/١، رقم الحديث: ١٨، وأخرجه أيضا أحمد: ٥/٣٢٠، رقم الحديث: ٢٢٧٨٥، والترمذي: ٤٥/٤، رقم الحديث: ١٤٣٩، وقال: «حسن صحيح»، والنسائي: ٧/١٤٨، رقم الحديث: ٤٠١٧٨.

عن أنس - في حديث طويل - يُخْرَجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَانَ فِي قَلْبِهِ مِنَ الْحَيْرَةِ مَا يَزِنُ شَعِيرَةً، ثُمَّ يُخْرَجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَانَ فِي قَلْبِهِ مِنَ الْحَيْرَةِ مَا يَزِنُ شَعِيرَةً، ثُمَّ يُخْرَجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَانَ فِي قَلْبِهِ مَا يَزِنُ مِنَ الْحَيْرَةِ ذُرَّةً. ①

ژباړه: له حضرت انس رضي الله عنه څخه په يو اوږد حديث كې مرفوعا روايت دى چې: له اور څخه به هغه څوك راوځي چې «لا اله الا الله» كلمه يې ويلې وي او په زړه كې يې د اور بشپړ د دانې په اندازه خپروي، بيا به له اور څخه هغه څوك راوځي چې «لا اله الا الله» كلمه يې ويلې وي او په زړه كې يې د غنم د دانې په اندازه خپروي، بيا به له اور څخه هغه څوك راوځي چې «لا اله الا الله» كلمه يې ويلې وي او په زړه كې يې د ذرې برابر خپروي.

ننه شپېتمه عقیده: مورده اهل قبله و څخه په هر صالح او فاسق پسې لمونځ کوو او چې مړه شي جنازه يې کوو. ②

لما روي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْجِهَادُ وَاجِبٌ عَلَيْكُمْ مَعَ كُلِّ أَمِيرٍ بَرٍّ كَانَ أَوْ فَاجِرًا وَإِنْ عَمِلَ الْكَبَائِرَ. وَالصَّلَاةُ وَاجِبَةٌ عَلَيْكُمْ خَلْفَ كُلِّ مُسْلِمٍ بَرٍّ كَانَ أَوْ فَاجِرًا وَإِنْ عَمِلَ الْكَبَائِرَ. وَالصَّلَاةُ وَاجِبَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ بَرٍّ كَانَ أَوْ فَاجِرًا وَإِنْ عَمِلَ الْكَبَائِرَ». رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ ③

ژباړه: له حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دى چې رسول الله ﷺ وفرمايل: پرتاسو جهاد واجب دى سره د هر امير كه هغه نيك وي يا بد، كه څه هم هغه لويه گناه كوي، او پرتاسو لمونځ واجب دى په هر مسلمان پسې كه هغه نيك وي يا بد وي كه څه هم هغه لويه گناه كوي او جنازه كول واجب دي پر هر مسلمان كه نيك وي يا بد وي كه څه هم هغه لويه گناه كوي.

(۱) صحيح البخاري: ۱۲۱/۹، رقم الحديث: ۷۴۱۰.

(۲) ونرى الصلوة خلف كل بروفاجر من اهل القبلة ونصلي على من مات منهم. العقيدة الطحاوية ص: ۲۳.

(۳) مشكوة المصابيح: ۳۵۱/۱، رقم الحديث: ۱۱۲۵.

عن أبي هريرة، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «صلوا خلف كل بروفاجر وصلوا على كل بروفاجر وجاهدوا مع كل بروفاجر». (السنن الكبرى للبيهقي: ۲۹/۴، رقم الحديث: ۶۸۳۲)

اویایمه عقیده: موږ هیڅوک جنتي یا دوزخي نه گڼو او د هغوی په وړاندې د کفر، شرک او نفاق شاهدي نه ورکوو، ترڅو چې له دوی څخه په ښکاره توګه کفر، شرک او یا نفاق ښکاره شوی نه وي او د هغوی رازونه الله ﷻ ته پرېږدو. (۱)

لقوله تعالى:

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَأُ يَرْحَمَكُمُ أَوْ إِن يَشَأُ يُعَذِّبِكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا. (۲)

ژباړه: رب ستاسې ښه عالم خبردار دی پر تاسې، که اراده وفرمائي (د رحمت ستاسې) نور رحمت به وکړي پر تاسې (په عطاء د ايمان او قبول د توبې) یا که اراده وفرمائي (د عذابولو د تاسې) نو عذاب به درکړي تاسې ته (په کفر او عصيان سره) او نه يې ليرېلی مونږ ته پر دوی وکیل (ذمه وار).

ولما روي:

في حديث طويل: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إني لم أومر أن أنقب عن قلوب الناس ولا أشق بطونهم. (۳)

ژباړه: په یو اوږد حدیث کې راځي: رسول کریم ﷺ فرمائي: ما ته دا حکم نه دی شوی چې زه د خلکو له زړونو څخه پر دې پورته کړم یا يې خیتې وڅیرم.

(۱) ولا تنزل أحدا منهم جنة ولا نارا ولا نشهد عليهم بكفر ولا بشرک ولا بنفاق ما لم يظهر منهم شيء من ذلك ونذر سرانهم إلى الله تعالى. العقيدة الطحاوية ص: ۲۳، ۲۴.

(۲) سورة الاسراء: ۵۴.

(۳) صحيح البخاري: ۱۶۳/۵، رقم الحديث: ۴۳۵۱.

عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَيُّمَا رَجُلٍ قَالَ لِأَخِيهِ كَافِرٌ فَقَدْ بَاءَ بِمَا أَحَدُهُمَا». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. ①

ژباړه: له حضرت ابن عمر رضي الله عنهما څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمايل: کوم څوک چې خپل مسلمان ورور ته کافر ووايي نو په هغو دوو کي يو کس د کفر د دې کلمې وړ گرځيدلی دی.

(۱) مشکوٰۃ المصابيح: ۱۳۵۶/۳، رقم الحديث: ۴۸۱۵، وأخرجه أيضا أحمد: ۴۷/۲، رقم الحديث: ۵۰۷۷، والترمذي: ۲۶۳۷، ۲۲/۵.

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال إذا قال الرجل لأخيه يا كافر فقد باء به أحدهما. (صحيح البخاري: ۲۶/۸، رقم الحديث: ۶۱۰۳)

عن ثابت بن الضحاک عن النبي صلى الله عليه وسلم قال من حلف بملة غير الإسلام كاذبا فهو كما قال ومن قتل نفسه بشيء عذب به في نار جهنم ولعن المؤمن كقتله ومن رمى مؤمنا بكفر فهو كقتله. (صحيح البخاري: ۲۶/۸، رقم الحديث: ۱۰۵۶)

عن عبد الرحمن بن أبي بكرة عن أبيه قال أثنى رجل على رجل عند النبي صلى الله عليه وسلم فقال وبلك قطعت عنق صاحبك قطعت عنق صاحبك مرارا ثم قال من كان منكم مادحا أخاه لا محالة فليقل أحسب فلانا والله حسيبه ولا أركي على الله أحدا أحسبه كذا وكذا إن كان يعلم ذلك منه. (صحيح البخاري: ۱۷۶/۳، رقم الحديث: ۲۶۶۲).

د ایمان تفصیل

یو اویایمه عقیده: په ژبه اقرار او په زړه تصدیق ایمان دی. ①

لغوله تعالیٰ:

يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ. ②

ژباړه: وایې دوی (منافقان) په خولو خپلو سره هغه (خبره) چې نشته (پرې تصدیق) په زړونو د دوی کې، او الله ښه پوه دی په هغه څه (هم) چې پټوي یې دوی (په زړونو خپلو کې له حسد او کفره).

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ. ③

وویل صحرائیانو ایمان راوړی دی مونږ، ووايه (ای محمده! دوی ته) له سره ایمان نه دی راوړی تاسې ولیکن ووايي اسلام راوړی دی مونږ او له سره نه دی ننوتی ایمان په زړونو ستاسې کې.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ. ④

ژباړه: نه به مومې ته (ای محمده! او نه ښایي پرې چې بیا مومې) یو قوم چې ایمان یې راوړی وي په الله او په ورځې آخري (د قیامت) چې دوستي به کوي دوی له هغه چا سره چې مخالفت کوي له [د] الله او له [د] رسول د دغه (الله ﷻ) نه [څخه] اګر که وي (دغه مخالفین) پلرونه د دوی او زامن د دوی یا وروڼه د دوی یا (نور قبیله) خپلوان د دوی دغه (قوم چې له اعداء الله سره دوستي نه کوي)

① والإيمان هو الإقرار باللسان والتصديق بالجنان. العقيدة الطحاوية ص: ٢١.

② سورة آل عمران: ١٦٧.

③ سورة الحجرات: ١٤.

④ سورة المجادلة: ٢٢.

ليکلی دی (الله ﷻ) په زړونو د دوی کې ایمان.

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ ①

ژباړه: ای (زما) رسوله (محمد ه!) په غم کې دې نه اچوي تا (فعل د) هغو کسانو چې بېرته کوي (او عنادا ځانونه غورځوي) په کفر کې له هغو کسانو چې ویل دوی ایمان راوړی دی مونږ (تش) په څولو خپلو، حال دا چې ایمان نه وراوړی زړونو د دوی.

ولما روي:

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَمَرْتُ أَنْ أَقْتُلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ فَإِنِ فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ وَحَسَابِمْ عَلَى اللَّهِ. إِلَّا أَنْ مَسَلْنَا بِمَنْ يَذْكَرُ» إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ. متفق عليه. ②

ژباړه: له حضرت ابن عمر رضي الله عنهما څخه روايت دی چې رسول الله ﷻ وفرمايل: ما ته (د خدای له لوري) دا حکم را کول شوی دی چې زه تر هغه وخته پورې له خلکو سره و جنگيرم تر څو چې هغوی د دې خبرې په ژبه او زړه سره اقرار نه وي کړی چې د الله څخه پرته بل معبود نشته او محمد ﷺ د خدای رسول دی او بيا هغوی لمونځ کوي او زکات ورکوي بيا چې هغوی داسې کوي نو زما څخه به خپل ځانونه او مالونه خلاص کړي او بيا به پر هغوی يوازي د اسلام حقوق وي او د هغوی حساب د خدای پر ذمه دی هغه به يې اخلي او په صحيح مسلم کې د دې الفاظو «الا بحق الاسلام» ذکر نشته.

(۱) سورة المائدة: ۴۱.

(۲) مشکوة المصابيح: ۱۱/۱، رقم الحديث: ۱۲.

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنْ يَسْتَقْبِلُوا قِبَلْنَا وَيَأْكُلُوا ذَيْبِحَتَنَا، وَأَنْ يُصَلُّوا صَلَاتِنَا، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ حَرَمْتُ عَلَيْنَا دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا، لَكُمْ مَا لِلْمُسْلِمِينَ وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُسْلِمِينَ» (١).

ژباړه: له انس بن مالک رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرماییل: ما ته د خدای له لوري حکم را کول شوی دی چې له خلکو سره تر هغه و جنګیږم تر څو چې دوی کلمه د شهادت «لا اله الا الله محمد رسول الله» ووايي، او زموږ قبلي ته (د لمانځه په موخه) مخ کړي، او زموږ حلال شوی حیوان و خوري او زموږ لمونځ و کړي، کله چې دوی دا کار وکړي نو په موږ باندې د دوی وینې او مالونه حرام شول مګر په حق سره (به یې وینو او مالونو ته تعرض کېږي) د دوی لپاره هغه حقوق دي کوم چې نورو مسلمانانو ته دي او په دوی هغه څه ذمه واریاني او فرائض دي کوم چې په نورو مسلمانانو دي.

دود او یایمه عقیده: هغه شرعي حکمونه او دهغو تفصیلونه حق دي چې له رسول الله ﷺ څخه په مستند ډول نقل شوي دي. (٢)

لقوله تعالی:

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ. (٣)

ژباړه: او هغه څه چې درکړي تاسې ته رسول (د الله ﷻ) نو وایې خلی و یې نیسي قبول یې کړئ او هغه څه چې منع کوي (رسول الله ﷻ) تاسې له هغه څخه نو بیرته شی ترې (مه یې غواړئ) او وویرېږئ له (عذاب د) الله په ځان ساتلو له معاصیو، بې شکه الله سخت دی عذاب (د د ه).

(١) سنن الترمذي ٤/٥ رقم الحديث ٢٦٠٨.
 (٢) وجميع ما صح عن رسول الله صلى الله عليه وسلم من الشرع والبيان كله حق. العقيدة الطحاوية ص: ٢٢.
 (٣) سورة الحشر: ٧.

ولما روي:

عَنْ أَبِي رَافِعٍ وَغَيْرِهِ رَفَعَهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا أَلْفِينَ أَحَدَكُمْ مُتَّكِنًا عَلَيَّ أَرِيكَتِهِ يَأْتِيهِ أَمْرٌ مِمَّا أَمَرْتُ بِهِ أَوْ نَهَيْتُ عَنْهُ فَيَقُولُ لَا أَذْرِي مَا وَجَدْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ التَّبَعَاءُ». رَوَاهُ أَحْمَدُ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَابْنُ مَاجَةَ وَالبَيْهَقِيُّ فِي دَلَائِلِ النُّبُوَّةِ. وَقَالَ التِّرْمِذِيُّ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

ژباړه: له حضرت ابو رافع رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمايل زه دې هيڅوک په تاسې کې په دې حال ونه وينم چې هغه په چپرکت کې تکیه وي او زما د هغه احکامو چې د هغو ما حکم ورکړی وي يا د کوم څخه چې مې منع کړي وي يو حکم هغه ته راشي او هغه دا وايي چې زه په هيڅ نه پوهيږم څه چې مو د الله په کتاب کې پيدا کړل د هغه اطاعت کوو.

درې اويایمه عقیده: ايمان يو دی او مومنان په اصل ايمان کې سره برابر دي، د دوی تر منځ د غوره والي او توپير معيار له الله ﷻ څخه وېره، تقوی، د خواهشاتو مخالفت او د اولي کارونو پيروي ده. ①

لقله تعالی:

أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ. ②

ژباړه: تصديق (باور) کړی دی رسول په هغه شي چې نازل کړی شوی دی ده ته له (طرفه د) رب د ده او مؤمنانو (هم تصديق او باور کړی دی) ټولو (د دوی) تصديق (باور) کړی دی په الله باندې او په پرېستو د ده او په کتابو د ده او په رسولانو د ده (په داسې حال کې چې وايي دوی) فرق نه کوو په منځ د هيڅ يو (رسول) له رسولانو د الله کې، او وايي (رسول الله او مؤمنان) واوریده مونږ (پيغام ستا) او قبول کړ مونږ.

(۱) مشکوة المصابيح: ۵۷/۱، رقم الحديث: ۱۶۲، وأخرجه أيضا ابن حبان: ۱۹۰/۱، رقم الحديث: ۱۳، والطبراني: ۱۶۳/۱، رقم الحديث: ۹۳۴، والحاكم: ۱۹۰/۱، رقم الحديث: ۳۶۸.

(۲) والإيمان واحد وأهله في أصله سواء والتفاضل بينهم بالخشية والتقى ومخالفة الهوى وملازمة الأولى. العقيدة الطحاوية ص: ۲۲.

(۳) سورة البقرة: ۲۸۵.

(حکم ستا، غوارو) مغفرت ستا ای ربه زمونراو (خاص) تاته دي درتلل (دهر چا).

إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٢٥﴾

ژباړه: بې شکه چې ډېر مکرم او معزز له تاسې څخه په نزد د الله ډېر متقي ادب لرونکی ستاسې دی بې شکه چې الله تعالیٰ ښه عالم ډېر خبردار دی.

إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴿١٢٦﴾

ژباړه: بې شکه همدا خبره ده چې ويريزي له الله څخه له بنده گانو د دغه (الله ﷻ) پوهنده عالمان.

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿١٢٧﴾

ژباړه: او هر هغه څوک چې ويريزي له ودریدلو (په مخ د) رب خپل او منع کړي يې وي نفس خپل له هوا فاحشاتو بدو غوښتنو څخه.

څلور اويایمه عقیده: مؤمنان ټول د الله ﷻ دوستان دي او د الله ﷻ په نژدیه دوی کې تر ټولو عزتمند هغه څوک دی چې اطاعت وکړي او د قرآن پيروي وکړي. ﴿١٢٨﴾

لقوله تعالیٰ:

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٢٩﴾

ژباړه: الله دوست (مرستيال - مددگار) دی د هغو کسانو چې مؤمنان دي چې باسي دوی له تیارو (د کفر او گمراهي نه) درنا (د ايمان او هدايت) لوري ته او هغه کسان

(١) سورة الحجرات: ١٣.

(٢) سورة الفاطر: ٢٨.

(٣) سورة النازعات: ٤٠.

(٤) العقيدة الطحاوية: والمؤمنون كلهم اولياء الرحمن واکرمهم عند الله أطوعهم وأتبعهم للقرآن. ٢٢ ص.

(٥) سورة البقرة: ٢٥٧.

چې کافران (منکران) شوي دي دوستان د دوی شیطانان دي چې باسي دوی له رڼا (د فطري ايمان او هدايت نه) د تيارو (د کفر او گمراهي) لوري ته، دغه کسان (چې فطري ايمان يې په عملي کفر سره بدل کړی دی) صاحبان د اور (د دوزخ) دي، هم دوی په دې اور کې تل پاتې کېدونکي دي.

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۱۰﴾

ژباړه: واورئ خبردار شئ چې بې شکه دوستان د الله نېشته هيڅ قسم يره په دوی (له کوم مکروه) او نه به دوی خفه کيږي (هيچيري له فوت د کوم مامول نه)، (دغه دوستان) هغه کسان دي چې ايمان لري او وي دوی چې ځان ساتي (له معاصيو او ويرېږي له الله تعالی نه).

پنځه اويایمه عقیده: موږ پر الله ﷺ، د هغه پر ملايکو، د هغه پر کتابونو، د هغه پر رسولانو، د اخرت پر ورځ او د خير او شر، د خوږ او تريخ پر تقدير ايمان لرو، او په رسولانو کې هيڅ فرق نه کوو او موږ په هغه څه ايمان لرو چې دوی را وړي دي. ﴿۱۰﴾

لقوله تعالی:

آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفِرُّ بَيْنَ يَدَيْهِ مِنْ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۱۰﴾

ژباړه: تصديق (باور) کړی دی رسول په هغه شي چې نازل کړی شوی دی ده ته له (طرفه د) رب د ده او مؤمنانو (هم تصديق او باور کړی دی) ټولو (د دوی) تصديق (باور) کړی دی په الله باندې او په پرېستو د ده او په کتابو د ده او په رسولانو د ده (په داسې حال کې چې وايي دوی) فرق نه کوو په منع د هيڅ يو (رسول) له

(۱) سورة يونس: ۶۲، ۶۳.

(۲)

والإيمان هو الإيمان بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر والقدر خيره وشره وحلوه ومره من الله تعالى، ونحن مؤمنون بذلك كله لا نفرق بين أحد من رسله ونصدقهم كلهم على ما جاؤوا به. العقيدة الطحاوية ص: ۲۲.

(۳) سورة البقرة: ۲۸۵.

رسولانو د الله کي، او وايي (رسول الله ﷺ او مؤمنان) واوریده مونږ (پیغام ستا) او قبول کړ مونږ (حکم ستا، غواړو) مغفرت ستا اې ربه زمونږ او (خاص) تاته دي درتلل (د هر چا).

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿۱۰﴾

ژباړه: او هغه کسان چې ایمان لري (دوی) په هغه (کتاب) چې نازل کړی شوی دی تاته او (په) هغو (کتابونو) چې نازل کړی شوی دی له مخه د تا [ستا تر مخه] او په آخرت دوی یقین کوي (چې ضرور راتلونکی دی).

ولما روي:

في حديث جبريل: فأخبرني عن الإيمان قال أن تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر وتؤمن بالقدر خيره وشره قال: صدقت. ﴿۱۰﴾

ژباړه: په «حديث جبريل» کې راځي: (هغه سړي پوښتنه وکړ) د ایمان حقیقت راته بیان کړی؟ نبي کریم ﷺ ورته وفرمایل: ایمان دا دی چې ته په الله، د هغه په ملائکو، د هغه په کتابونو، د هغه په رسولانو، د قیامت په ورځې او د تقدیر په خیر او شر ایمان ولري چې دا د الله له لوري دي، د دې په اوږدو سره هغه سړي وویل: تاسو رښتیا وفرمایل.

(۱) سورة البقرة: ۴.

(۲) صحيح مسلم: ۳۶/۱، رقم الحديث: ۸، وأخرجه أيضا أبو داود: ۲۲۳/۴، رقم الحديث: ۴۶۹۵ وابن حبان: ۲۸۹/۱، رقم الحديث: ۱۶۸، والدارقطني: ۲۸۲/۲، والبيهقي: ۲۰۳/۱، رقم الحديث: ۲۰۶۶.

شپږ اويایمه عقیده: مور عقیده ارو چي الله ﷻ ابراهيم عليه الصلاة والسلام خپل خليل (دوست) گرځولې او له موسى عليه الصلاة والسلام سره يې خبرې کړي دي. ①

ل قوله تعالى:

وَ اتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا. ②

ژباړه: او نيولی دی الله ابراهيم دوست (خاص خپل).

وَ كَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا. ③

ژباړه: او کلام کړی دی الله له موسى سره په کلام کولو.

اووه اويایمه عقیده: الله ﷻ خپل بنده ګان يوازې په هغه څه مکلف کړي دي چې د هغوی په وس کې وي. ④

ل قوله تعالى:

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا. ⑤

ژباړه: نه کوي تکليف الله پر هېڅ نفس باندې مګر (په اندازې د) طاقت د ده.

رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ. ⑥

ژباړه: او مه باروه پر مونږ باندې هغه (تکليف) چې نه وي هېڅ طاقت مونږ ته په هغه سره.

- (۱) ونقول إن الله اتخذ إبراهيم خليلاً وكلم الله موسى تكليماً إيماناً وتصديقاً وتسليماً. العقيدة الطحاوية ص: ۲۰.
- (۲) سورة النساء: ۱۲۵.
- (۳) سورة النساء: ۱۶۴.
- (۴) ولم يكلفهم الله تعالى إلا ما يطيقون ولا يحتملون إلا ما كلفهم. العقيدة الطحاوية ص: ۲۷.
- (۵) سورة البقرة: ۲۸۶.
- (۶) سورة البقرة: ۲۸۶.

له اختلاف خُفه خان ساتل

اته اويابمه عقیده: مورد محمد ﷺ له امت خُفه دهیچا پر خلاف د
توري (جنگ) عقیده نه لرو، پرته له هغو کسانو خُفه چې توره
(جنگ) ورسره واجب وي. (۱)

لما روي:

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ
النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ فَبِذَا
فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَبُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ وَحَسَابِهِمْ عَلَى اللَّهِ. إِلَّا أَنْ مُسْلِمًا
يَذْكُرُ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ». متفق عليه. (۲)

ژباړه: له حضرت ابن عمر رضي الله عنهما څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل:
ماته (د خدای له لوري) دا حکم راکول شوی دی چې زه تر هغه وخته پورې له
خلکو سره و جنگېږم تر څو چې هغوی د دې خبرې په ژبه او زړه سره اقرار نه وي
کړی چې د الله څخه پرته بل معبود نشته او محمد ﷺ د خدای رسول دی او بیا
هغوی لمونځ کوي او زکات ورکوي بیا چې هغوی داسې کوي نو زما څخه به
خپل ځانونه او مالونه خلاص کړي او بیا به پر هغوی یوازې د اسلام حقوق وي او
دهغوی حساب د خدای پر ذمه دی هغه به یې اخلي او په صحیح مسلم کې د دې
الفاظو «الا بحق الاسلام» ذکر نشته.

(۱) ولا نرى السيف على أحد من أمة محمد صلى الله عليه وسلم إلا من وجب عليه السيف. العقيدة الطحاوية
ص: ۲۴.
(۲) مشکوة المصابيح: ۱/۱۱، رقم الحديث: ۱۲.

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ عَلَى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنْ يَسْتَقْبِلُوا قِبَلَتَنَا وَيَأْكُلُوا ذَيْبَتَنَا، وَأَنْ يُصَلُّوا صَلَاتَنَا، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ حَرَمْتُ عَلَيْنَا دِمَاؤَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا، لَكُمْ مَا لِلْمُسْلِمِينَ وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُسْلِمِينَ».

ژباړه: له انس بن مالک رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرماییل ماته د خدای له لوري حکم راکول شوی دی چې له خلکو سره تر هغه وچنگیرم ترڅو چې دوی کلمه د شهادت «لا اله الا الله محمد رسول الله» ووايي، او زموږ قبلي ته (د لمانځه په موخه) مخ کړي، او زموږ حلال شوی حیوان و خوري او زموږ لمونځ و کړي، کله چې دوی دا کار وکړي نو په موږ باندې د دوی وینې او مالونه حرام شول مگر په حق سره (به یې وینو او مالونو ته تعرض کيږي) د دوی لپاره هغه حقوق دي کوم چې نورو مسلمانانو ته دي او په دوی هغه څه ذمه واریاني او فرائض دي کوم چې په نورو مسلمانانو دي.

عَنْ ابْنِ عَمْرٍو وَأَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السِّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا». رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

ژباړه: له حضرت ابن عمر او ابو هريره رضي الله عنهم څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرماییل: څوک چې پر موږ باندې اسلحه پورته کړي (که د مقابلې لپاره وي او که د مسخرو لپاره) هغه زموږ څخه نه دی.

عَنْ عَبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ قَالَ: بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ وَالْمَنْشِطِ وَالْمَكْرَهِ وَعَلَى أَثَرَةٍ عَلَيْنَا وَعَلَى أَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ وَعَلَى أَنْ نَقُولَ بِالْحَقِّ أَيَّمَا كُنَّا لَا نُخَافُ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَائِمَةً. وَفِي رِوَايَةٍ: وَعَلَى أَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

ژباړه: له حضرت عباده بن صامت رضي الله عنه څخه روایت دی چې موږ د رسول کریم ﷺ پر

(۱) سنن الترمذي ۴/۵ رقم الحديث ۲۶۰۸.
(۲) مشکوة المصابيح: ۱۰۴۵/۲، رقم الحديث: ۳۵۲۰.
(۳) مشکوة المصابيح: ۱۰۸۶/۲، رقم الحديث: ۳۶۶۶.

لاس بیعت وکړ او موږ پر دې خبره عهد وکړ چې پر موږ چاته ترجیح ورکړل شي نو موږ به صبر کوو او پر دې خبره مو عهد وکړ چې موږ به حکومت د وړ کس د لاسو څخه په زوره نه اخلو او پر دې خبره مو عهد وکړ چې موږ به حقه خبره کوو په هر ځای کې چې یو، د الله ﷻ په حق کې به د ملامت کس څخه نه ویریرو او په یوه روایت کې د الفاظ دي چې موږ پر دې خبره عهد وکړ چې موږ به امر (یعني حکومت) د وړ خلکو د لاسو څخه نه کارو پرته د دې څخه چې څرگند کفر و وینو او د الله ﷻ له لوري څخه ستاسو لپاره د هغه ټینګ دلیل موجود وي.

نه ه اویایمه عقیده: مونږ د خپلو امیرانو خلاف بغاوت نه کوو، که څه هم هغوی ظلم وکړي او هغوی ته بشپړانه کوو، د هغوی اطاعت فرض گڼو، له اطاعت څخه یې لاس نه اخلو، ترڅو چې دوی د الله ﷻ د حکم خلاف امر ونه کړي او د دوی د صلاح او حفاظت لپاره دعا کوو. ①

لقوله تعالى:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ. ①

ژباړه: اې هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی (اې مؤمنانو!) حکم ومني تاسې د الله، او حکم ومني تاسې د رسول (د الله ﷻ) او (حکم ومني د خاوندانو د حکم له تاسې) (مسلمانانو یعنی حاکمانو او مشرانو).

(۱) ولا تری الخروج علی أمتنا وولاة أمورنا وإن جاروا ولا ندعوا علیهم ولا نترع یداً من طاعتهم ونری طاعتهم من طاعة الله عزوجل فريضة ما لم یأمروا بمعصية وندعو لهم بالصلاح والمعافاة. العقيدة الطحاوية ص: ۲۴.

(۲) سورة النساء: ۵۹.

ولما روي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ يُطِيعِ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي وَمَنْ يُعْصِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي وَإِنَّمَا الْإِسْلَامُ جُنَّةٌ يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُتَّقَى بِهِ فَإِنِ أَمَرَ بِتَقْوَى اللَّهِ وَعَدَلَ فَإِنَّ لَهُ بِذَلِكَ أَجْرًا وَإِنِ قَالَ بغيره فإِنَّ عَلَيْهِ مِنْهُ». متفق عليه.

ژباړه: له حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمايل چا چې زما اطاعت وکړهغه د الله تعالی اطاعت وکړ او چا چې زما نافرمانی وکړه هغه د الله نافرمانی وکړه او چا چې د امیر اطاعت وکړهغه زما اطاعت وکړ او چا چې د امیر نافرمانی وکړه هغه زما نافرمانی وکړه او څرگنده دي وي چې امام د سپر په ډول دی چې د هغه شاته جگړه کيږي (يعني د هغه تر قومندې لاندې د دښمن سره جگړه کيږي) او د هغه په نگراني کې امن عافیت تر لاسه کيږي.

عن ثَمِيمِ الدَّارِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الدِّينُ النَّصِيحَةُ» ثَلَاثًا. قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: «لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

ژباړه: له حضرت تميم داري رضي تعالی الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: دين د خير خواهي او نصيحت نوم دی، رسول کریم ﷺ دا الفاظ درې واره وفرمايل: موږ پوښتنه وکړه: دا خير خواهي او نصيحت د چا لپاره دی؟ رسول الله ﷺ وفرمايل: د الله لپاره، د الله د کتاب لپاره، د الله د رسول لپاره، د مسلمانانو د امامانو لپاره او د عامو مسلمانانو لپاره.

(۱) مشکوة المصابيح: ۱۰۸۵/۲، رقم الحديث: ۳۶۶۱، وأخرجه أيضا النسائي: ۱۵۴/۷، رقم الحديث: ۱۹۳۴، وابن أبي شيبة: ۱۸۴/۶، رقم الحديث: ۳۲۵۲۹، وأحمد: ۲۵۲/۲، رقم الحديث: ۷۴۲۸، وابن ماجه: ۹۵۴/۲، رقم الحديث: ۲۸۵۹.

(۲) مشکوة المصابيح: ۱۳۸۷/۳، رقم الحديث: ۴۹۶۶، وأخرجه أيضا أحمد: ۱۰۲/۴، رقم الحديث: ۱۶۹۸۲، وأبو داود: ۲۸۶/۴، رقم الحديث: ۴۹۴۴، والنسائي: ۱۵۶/۷، رقم الحديث: ۱۹۷۴، وابن حبان: ۴۳۵/۱۰، رقم الحديث: ۴۵۷۳، والبيهقي في شعب الإيمان: ۳۲۳/۴، رقم الحديث: ۵۲۶۵، وأبو نعيم في المعرفة: ۴۴۹/۱، رقم الحديث: ۱۱۲۹، والطبراني: ۵۴/۲، رقم الحديث: ۱۲۶۷.

عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكِ الْأَشْجَعِيِّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «خِيَارُ أُمَّتِكُمُ الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَيُحْيُونَكُمْ وَتُصَلُّونَ عَلَيْهِمْ وَيُصَلُّونَ عَلَيْكُمْ وَشِرَارُ أُمَّتِكُمُ الَّذِي تَبْغُضُونَهُمْ وَيَبْغُضُونَكُمْ وَتَلْعَنُونَهُمْ وَيَلْعَنُونَكُمْ» قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تَنَابِذُهُمْ عِنْدَ ذَلِكَ؟ قَالَ: «لَا مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ لَا مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ إِلَّا مَنْ وُلِّيَ عَلَيْهِ وَالِإِذَا فَرَّاهُ يَأْتِي شَيْئًا مِنْ مَعْصِيَةِ اللَّهِ فَلْيُكْرَهُ مَا يَأْتِي مِنْ مَعْصِيَةِ اللَّهِ وَلَا يَنْزِعَنَّ يَدًا مِنْ طَاعَةٍ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ. (۱)

ژباړه: له حضرت عوف بن مالک اشجعي رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: ستاسو په حاکمانو کې به غوره هغه وي چې د هغوی سره تاسو مينه کوئ او هغوی ستاسو سره مينه کوي او د هغوی لپاره تاسو دعاء کوئ او هغوی ستاسو لپاره دعاء کوي او بدترین حاکم هغه دی چې تاسو د هغوی سره بغض ولرئ او هغوی ستاسو سره بغض ولري او تاسو پر هغوی لعنت کوئ او هغوی پر تاسو لعنت کوي، د راوي بيان دی چې: موږ عرض وکړ: اې د الله رسوله! آیا موږ هغه بدترین حاکمان مات نه کړو؟ او عهد چې د هغوی سره مو کړی دی مات نه کړو؟ رسول الله ﷺ وفرمايل: تر څو پورې چې هغوی په تاسو کې لمونځ قائموي نه، تر څو پورې چې هغوی په تاسو کې لمونځ قائموي، خبردار! کوم سړی چې په تاسو کې حاکم جوړ شي او تاسو د هغه يو داسې کار ووينئ چې د الله تعالی پر نافرمانی مېني وي نو تاسو د هغه دغه عمل بد وگڼئ خو د هغه د اطاعت څخه لاس مه کاږئ.

اټيایمه عقیده: موږ د سنتو او د مسلمانانو د دې اتباع او پیروي کوو
اوله انحراف، اختلاف او تفرقي څخه ډډه او پرهي زکوو. (۲)

لقوله تعالی:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ (۳)

ژباړه: خامخا په تحقيق دی تاسې ته (اې ويريدونکو) په (کار د) رسول الله کې

- (۱) مشکوة المصابيح: ۲/ ۱۰۸۷، رقم الحديث: ۳۶۷۰.
 (۲) وتبع السنة والجماعة ونجتنب الشذوذ والخلاف والفرقة. العقيدة الطحاوية ص: ۲۴.
 (۳) سورة الأحزاب: ۲۱.

اقتداء غوره نیکه

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ

ژباړه: ووايه (اي محمده! دوی ته) که چیرې یی تاسې چې محبت کوی له الله سره پس متابعت وکړی زما چې محبت به وکړي الله له تاسې سره (د ثواب په درکولو)

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

ژباړه: او منگولې ولگوی (اي مؤمنانو!) په رسی د الله (چې قرآن دی) ټول او مه سره مختلف کیرئ (وروسته له اسلامه).

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

ژباړه: او هر څوک چې مخالفت کوي له رسوله وروسته له هغه چې ښکاره شوه ده ته سمه لاره او تابع شي (لاړ شي) بې له لارې د مؤمنانو، نو وبه گرځوو مونږ دی هغه لوري ته چې دی ورگرځیدلی دی او داخل به کړو مونږ دی جهنم (دوزخ) ته، او بد حای د ورتلو دی (دا دوزخ).

ولما روي:

عن العرياض بن سارية قال: صَلَّى بِنَا رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ فَوَعظَنَا موعظةً بليغةً ذرقتُ منها العيونَ ووجلتُ منها القلوبُ فقال رجلٌ يا رسولَ الله كأنَّ هذه موعظةٌ مودعٌ فأوصينا قال: «أوصيكم بتقوى الله والسمع والطاعة وإن كان عبداً حبشياً فإنه من يعش منكم يرى اختلافاً كثيراً فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين تمسكوا بها وعصوا عليها بالتواجد وإياكم ومحدثات الأمور فإن كلَّ محدثة بدعة وكلَّ بدعة ضلالة». رواه أحمد وأبو داود والترمذي وابن ماجه إلا أنَّهما لم يذكرَا الصلوة.

(۱) سورة آل عمران: ۳۱.

(۲) سورة آل عمران: ۱۰۳.

(۳) سورة النساء: ۱۱۵.

(۴) مشكوة المصابيح: ۵۸/۱. رقم الحديث: ۱۶۵. وأخرجه أيضا الحاكم: ۱/۱۷۴. رقم الحديث: ۳۲۹. والبيهقي:

۱/۱۱۶. وابن حبان: ۱/۱۷۸. رقم الحديث: ۵. والدارمي: ۵۷/۱. رقم الحديث: ۹۵.

١٣٥

ژباړه: له حضرت عرباض رضي الله عنه څخه روايت دی چې: يوه ورځ رسول کریم ﷺ زموږ سره لمونځ وکړ بيا رسول الله ﷺ زموږ لوري ته مخ کړ کهناست او موږ ته يې په ډېرو اثرناکو الفاظو نصيحت وکړ چې زموږ د سترگو څخه او ښکې روانې شوې او په زړونو کې مو ويره پيدا شوه نو په موږ کې يو سړي عرض وکړ اې د الله رسوله! (شاید) دا آخري وصيت دی تاسو موږ ته څه نور وصيت وفرماياست، رسول کریم ﷺ وفرمايل: زه تاسو ته وصيت کوم چې د الله څخه وويريږئ او تاسو ته د اوريدو او اطاعت کولو وصيت کوم اگر که تاسو ته د يو حبشي غلام د اطاعت کولو حکم وشي په تاسو کې چې څوک زمانه وروسته ژوندي پاته شي هغه به لوی اختلاف وويني په داسې حالت کې پر تاسو لازمه ده چې زما د نورو هدايت يافته خلفاء راشدينو طريقه په ټينگه ونيسئ پر هغه طريقه يقين ولرئ او هغه د زامې په غاښونو سره ټينگه ونيسئ او تاسو په دين کې د نوي شي پيدا کولو څخه ځان وژغورئ ځکه چې هره نوي خبره بدعت دی او هر بدعت گمراهي ده.

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ رَأَى مِنْ أَمِيرِهِ مَا يَكْرَهُهُ فَلْيَصْرُخْ فَإِنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ يُفَارِقُ الْجَمَاعَةَ شَبْرًا قِيمُوتَ إِلَّا مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً». متفق عليه

ژباړه: له حضرت ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: په تاسو کې چې څوک د خپل حاکم د لوري داسې خبره وويني چې پر هغه ښه نه لگيږي نو صبر دې وکړي ځکه چې څوک د ډلې څخه يوه لوېشت بېل شو او په دې حال کې مړ شو نو د هغه مرگ به د جاهليت مرگ وي.

(١) مشکوة المصابيح: ١٠٨٦/٢، رقم الحديث: ٣٦٦٨، وأخرجه أيضا أحمد: ٣١٠/١، رقم الحديث: ٢٨٢٦، وأبو يعلى: ٢٣٤/٤، رقم الحديث: ٢٣٤٧، والطبراني: ١٢/١٦٠، رقم الحديث: ١٢٧٥٩.

یو اتیایمه عقیده: موریووالی او اتفاق ته د حق او صداقت په سترکه کورو او تفرقی ته د باطل او عذاب په سترکه کورو.

لغوله تعالی:

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا. ①

ژباړه: او منگولې ولگوئ (ای مؤمنانو!) په رسی د الله (چې قرآن دی) ټول او مه سره مختلف کیرئ (وروسته له اسلامه).

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ②

ژباړه: او مه کیرئ تاسې په شان د هغو کسانو چې سره جلا (جدا) شول او اختلاف (جگړې) یې وکړې د دین په اصولو کې وروسته له هغه چې راغلي وو دوی ته دلائل ښکاره (د اسلام د حقیقت) او دا (متفرقان، مختلفان مقرر دی) دوی ته عذاب ډېر لوی (د دوزخ).

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ. ③

ژباړه: بې شکه هغه کسان چې تار په تار کړی یې دی دین خپل (چې ځینې یې مني او ځینې یې نه مني) او شول دوی فرقی فرقی، نه یې ته له دوی نه په هیڅ شي کې (یعني هیڅ ورته مه کوه) بې شکه هم دا خبره ده چې امر (کار) د دوی (سپارلی شوی دی) الله ته بیا به خبر کړي (الله ﷻ) دوی په هغه چې وو دوی چې کول به یې.

(۱) ونرى الجماعة حقا وصوابا، والفرقة زبغا وعذابا. العقيدة الطحاوية ص: ۳۱.

(۲) سورة آل عمران: ۱۰۳.

(۳) سورة آل عمران: ۱۰۵.

(۴) سورة الأنعام: ۱۵۹.

ولما روي:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ رَأَى مِنْ أَمِيرِهِ مَا يَكْرَهُهُ فَلْيُضِرْ فَإِنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ يَفَارِقُ الْجَمَاعَةَ شَبْرًا فَيَمُوتُ إِلَّا مَاتَ مَيِّتَةً جَاهِلِيَّةً». متفق عليه.

ژباړه: له حضرت ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: په تاسو کې چې څوک د خپل حاکم د لوري داسې خبره وويني چې پر هغه ښه نه لگيږي نو صبر دي وکړي ځکه چې څوک د ډلې څخه يوه لوبشت بېل شو او په دې حال کې مړ شو نو د هغه مرگ به د جاهليت مرگ وي.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «تَفَرَّقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِخْدَى وَسَبْعِينَ أَوْ اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَالنَّصَارَى مِثْلَ ذَلِكَ، وَتَفَتَّرِقُ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً».

ژباړه: له ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمايل: يهود يو اويا يا دوه اويا ډلې شوي او عيسايان هم همدا سې، او زما امت به په درې اويا ډلو باندې تقسيم شي.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَيَأْتِيَنَّ عَلَى أُمَّتِي مَا أَتَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ حَذْوُ النَّعْلِ بِالنَّعْلِ حَتَّىٰ إِنْ كَانَ مِنْهُمْ مَنْ أَتَى أُمَّهُ عِلَانِيَةً لَكَانَ فِي أُمَّتِي مَنْ يَصْنَعُ ذَلِكَ وَإِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ تَفَرَّقَتْ عَلَى ثِنْتَيْنِ وَسَبْعِينَ مِلَّةً وَتَفَتَّرِقُ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِلَّةً كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا مِلَّةً وَاحِدَةً قَالُوا وَمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي». رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ.

ژباړه: له حضرت عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمايل: زما په امت کې به داسې زمانه راشي لکه څرنګه چې په بني اسرائيلو کې راغلي وه بلکل داسې درست او سم لکه څرنګه چې خپلې په دواړو پښو برابرې وي تر دې چې په بني اسرائيلو کې که يو چا په څرګنده د خپلې مور سره

(١) مشکوة المصابيح: ١٠٨٦/٢، رقم الحديث: ٣٦٦٨، وأخرجه أيضا أحمد: ٣١٠/١، رقم الحديث: ٢٨٢٤، وأبو يعلى: ٢٣٤/٤، رقم الحديث: ٢٣٤٧، والطبراني: ١٦٠/١٢، رقم الحديث: ١٢٧٥٩، والدارمي: ١٤٣/٢، رقم الحديث: ٢٥١٩، والبيهقي: ١٥٧/٨، رقم الحديث: ١٦٣٩٣، وأبو عوانة: ٤٢٣/٤، رقم الحديث: ١٧٨٧.

(٢) سنن الترمذي: ٢٥/٥، رقم الحديث: ٢٦٤٠، وأخرجه أيضا أبو داود: ١٩٧/٤، رقم الحديث: ٤٥٩٦.

(٣) مشکوة المصابيح: ٦١/١، رقم الحديث: ١٧١.

بدفعلي کړي وي نو زما په امت کې به هم داسې خلک وي چې داسې به کوي او د بني اسرائيلو قوم به په دوه اويا ډولو ويشلی وي او زما قوم به پر درې اويا ډلو ويشلی وي چې په هغو کې به يوه ډله جنتي او پاته ټولې ډلې به دوزخي وي صحابه کرامو پوښتنه وکړه اې د الله رسوله! جنتي ډله به کومه يوه وي؟ رسول الله ﷺ ورته وفرمايل: هغه ډله پر کوم چې زه او زما اصحاب دي.

دوه اتيايمه عقیده: مورباور لرو چې حج او جهاد د مسلمانو اميرانو په مشري (هغوی که صالحان وي که ناصالح وي) تر قيامته پورې دوام لري او هيڅ شى يې نه باطلوي. ①

لما روي:

عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «ليحجن البيت وليعتمرن بعد خروج يأجوج ومأجوج». ②

ژباړه: له ابو سعيد خدري رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمايل: د يا جوج او ما جوج له راوتلو وروسته به هم هرو مرو د بيت الله حج کيږي دغه راز هرو مرو به عمره کيږي.

عن جابر بن عبد الله، يقول: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «لا تزال طائفة من أمتي يقاتلون على الحق ظاهرين إلى يوم القيامة». ③

ژباړه: له حضرت جابر رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمايل: زما په امت کې به يوه ډله تل د حق لپاره جنگ کوي او تر قيامته پورې به د دښمنانو پر ملک غلبه تر لاسه کوي.

(۱) والحج والجهاد ماضيان مع أولي الأمر من المسلمين برهم وفاجرهم إلى قيام الساعة لا يبطلهما شيء ولا ينقضهما. العقيدة الطحاوية ص: ۲۵.

(۲) صحيح البخاري: ۱۴۹/۲، رقم الحديث: ۱۵۹۳.

(۳) صحيح مسلم: ۱۵۲۴/۳، رقم الحديث: ۱۹۲۳.

عن أنس رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: والجهاد ماضٍ منذ بعثني الله إلى أن يقاتل آخر أمتي الدجال، لا يبطله جور جائر، ولا عدل عادل. ①

ژباړه: له حضرت انس رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمايل: له کومې ورځې څخه چې زه الله پاک رااليرلی يم جهاد به هميشه جاري وي تردې چې د دې امت آخري (د له يا سړی) به د جال ووژني، نه به يې د يو ظالم ظلم جهاد بند کړي او نه به يې د يو منصف انصاف.

درې اتيايمه عقیده: د انصاف کوونکو او امانت داره خلکو سره مينه لرو او د ظلم کوونکو او خيانت کوونکو څخه کرکه لرو. ②

لقله تعالی:

فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ. ③

ژباړه: پس صلح او روغه وکړئ تاسې په منځ د دوی کې، او عدل او انصاف کوئ تاسې (اې مؤمنانو! په هر کار کې) ځکه چې بې شکه الله تعالی دوست لري عدل او انصاف کوونکی (په قول او فعل کې).

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ. ④

ژباړه: بې شکه چې الله نه خوښوي هر خيانتگر (له خالق او مخلوقاتو سره او) ناشکره.

(١) سنن أبي داود: ١٨٤/٤، رقم الحديث: ٢٥٣٢، وأخرجه أيضا البيهقي: ١٥٦/٩، وسعيد بن منصور: ١٧٤/٢،
رقم الحديث: ٢٣٦٧، وأبو يعلى: ٢٨٧/٧، والديلمي: ٨٦/٢، رقم الحديث: ٢٤٥٦.
(٢) ونحب أهل العدل والأمانة، ونبغض أهل الجور والخيانة. العقيدة الطحاوية ص: ٢٤.
(٣) سورة الحجرات: ٩.
(٤) سورة الحج: ٣٨.

ولما روي:

عن أبي أمامة، عن رسول الله - صلى الله عليه وسلم - أنه قال: «من أحب الله، وأبغض الله، وأعطى الله، ومنع الله، فقد استكمل الإيمان»^(۱).

ژباړه: له حضرت ابو امامه رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمايل چا چې د الله لپاره مينه وکړه او د الله لپاره يې بغض وکړ او د الله لپاره يې ورکړه وکړه او د الله لپاره يې بنديزو وکړ نو هغه خپل ايمان پوره کړي.

وَعَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ مِنْ خَلَاوَةِ الْإِيمَانِ: مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا وَمَنْ أَحَبَّ عَبْدًا لَا يُحِبُّهُ إِلَّا اللَّهُ وَمَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ أَنْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يَلْقَى فِي النَّارِ». متفق عليه^(۲).

ژباړه: له حضرت انس رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمايل: درې شيان داسې دي چې په يو چا کې پيدا شي نو هغه به د ايمان خوند ترلاسه کړي: ۱- هغه سړی چې خدای او رسول د ټولو څخه زيات عزيز او محبوب گڼي. ۲- هغه سړی چې د يو بنده سره يوازې د الله د رضا لپاره محبت لري. ۳- هغه سړی چې د کفر د تيارو وروسته خدای پاک ورته د اسلام نورانيت په برخه کړی وي او هغه بيا کفر ته ستنيدل داسې بد گڼي لکه څرنگه چې دا خبره بده گڼي چې هغه په اور کې وغورځول شي.

(۱) سنن أبي داود: ۶۹/۷، رقم الحديث: ۴۶۸۱.
(۲) مشکوة المصابيح: ۱۰/۱، رقم الحديث: ۸.

پر برزخ او قیامت ایمان

ڏسور اتيایمه عقیده: قبر د جنت له باغونو څخه یوه باغچه ده او
یاد اور له کندو څخه یوه کنده ده. ①

لما روي:

عن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه قال: «إنما القبر روضة من رياض الجنة أو حفرة من
حفر النار». ②

ژباړه: له رسول کریم ﷺ څخه روایت دی چې: قبر د جنت له باغونو څخه یو باغچه
ده یاد دوزخ له کندو څخه یوه کنده ده.

پنځه اتيایمه عقیده: مور پر بیا راژوندي کېدلو، د قیامت پر ورځ،
د عملونو په بدله او الله ﷻ ته پر وړاندې کېدلو، پر حساب، د عمل
نامو پر لوستلو، پر اجر او عذاب، پر پیل صراط او د اعمالو پر تلو
ایمان لرو. ③

لقوله تعالى:

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. ④

ژباړه: دغه (راز راز) (قسم قسم) پیدا کول او ژوندي کول) په سبب د دې دی چې
بې شکه الله هم دی دی حق (ثابت موجود دائم) او بې شکه دی ژوندي کوي مړي
(د نطفې او د ځمکې د ژوندي کولو په شان) او بې شکه الله په هر شي (چې اراده
وکړي) ښه قادر دی.

(۱) والقبر روضة من رياض الجنة أو حفرة من حفر النيران. العقيدة الطحاوية ص: ۲۵.

(۲) سنن الترمذي: ۴/۶۴۰، رقم الحديث: ۲۴۶۰.

(۳) ونؤمن بالبعث وجزاء الأعمال يوم القيامة والعرض والحساب وقراءة الكتاب والثواب والعقاب والصراط
والميزان. العقيدة الطحاوية ص: ۲۶.

(۴) سورة الحج: ۶.

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ. ①

ژباړه: (ياد کړه اې محمده!) هغه ورځ چې ژوندي به پورته کړي الله دوی ټول له قبور و پس خبر به کړي (الله ﷻ) دوی په هغو کارونو باندې چې کړي سې وي، شمېرلي ساتلي دي هغه (اعمال) الله او هېر کړي دي هغوی (هغه اعمال) او الله پر هر شي باندې ښه شاهد ښه خبردار دی (نو ور به کړي دوی ته جزاء موافقه).

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ. ②

ژباړه: هغه ورځ چې و به دريږي خلک لپاره (د احکام) د رب د ټولو مخلوقاتو.

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ. ③

ژباړه: بې شکه چې قیامت خامخا راتلونکی دی نشته هېڅ شک په (راتللو د) دغه (قیامت) کې وليکن زیاتره د خلکو ایمان نه راوړي (په قیامت او تصدیق یې نه کوي).

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ. ④

ژباړه: پس هغه څوک چې عمل کوي په اندازه د یوې ذرې د خیر نیکی نو و به ویني (جزاء د هغه) او هر هغه څوک چې عمل کوي په اندازه د یوې ذرې د شر بدې نو و به ویني (سزاء د هغه).

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ. ⑤

ژباړه: په دغه ورځ کې به تاسې حاضر وړاندې کړل شئ (الله ته سره د حساب) پټه

- (۱) سورة المجادلة: ۶.
- (۲) سورة المطففين: ۶.
- (۳) سورة الغافر: ۵۹.
- (۴) سورة الزلزلة: ۷، ۸.
- (۵) سورة الحاقة: ۱۸.

بِهِنَّ يَأْتِي كَيْرِي لَهُ (اعمالود) تاسې هېڅ يوه پته خبره.

وَعَرَضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ
أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا. ①

ژباړه: او وړاندې به کړې شي دوی په رب ستا صف صف (او وبه ویلی شي دغو صفوفو ته) خامخا په تحقیق راغلی تاسې مونږ ته (یوازې لغږ بر بند) لکه چې پیدا کړي وئ مونږ تاسې رومبې ځلې (له خپلې مور په دې شان) بلکې گمان کاوه تاسې (اې منکرینو د بعث) چې وبه نه گرځوو مونږ تاسې ته ځای او وقت د وعدې.

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا. ②

ژباړه: نو ژر ده چې حساب به وکړی شي له ده سره حساب اسان

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ. ③

ژباړه: اې ربه زموږ! بښنه وکړې ماته او مور او پلار زما ته او مؤمنانو ته په هغه ورځ (د قیامت کې) چې قائمېږي حساب.

وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا. ④

ژباړه: او هر انسان لازم کړی دی مونږ له ده سره عمل دده په غاړه دده کې، او راوبه باسوده ته په ورځې د قیامت کې یو کتاب (لیکلی شوی) چې یو ځای به شي وبه ویني هغه غوړیدلی.

وَوَضَعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا. ⑤

- (۱) سورة الكهف: ۴۸.
- (۲) سورة الانشقاق: ۸.
- (۳) سورة ابراهيم: ۴۱.
- (۴) سورة الاسراء: ۱۳.
- (۵) سورة الكهف: ۴۹.

ژباړه: او کينډولې به شي کتاب (اعمال نامې په لاسونو د خلکو) پس گوري به ته گناهگاران ويريډونکي له هغه نه چې پکې (ليکلي) دي له (گناهونو)، او وايي به اې هلاکه زمونږ (راشه دغه دی وقت دی) څه حال دی د دې اعمال نامې (زمونږ) چې نه پريږدي (گناه) وره او نه لويه (گناه زمونږ) مگر چې حساب کړي يې دي هغه (تولي).

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ غَاصِقٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ. ٥١

ژباړه: (شته) لپاره د هغو کسانو چې نيکې يې کړې (ايمان يې راوړی) نيکه (جزا جنت) او زيادت (له اجره هم شته) او نه به پتوي مخونه د دوی هيڅ تور گرد او غبار، او نه هيڅ ذلت (رسوايي) دغه (محسنان) صاحبان د جنت دي، هم دوی په دغه جنت کې تل او سيډونکي دي، او هغه کسان چې کسب يې کړی دی د بدو (لکه کفر او نفاق) جزا د بدې (د دوی) په قدر د بدې د دوی (نه ترې زياته) او پتوي به دوی لره ذلت (رسوايي)، نه به وي دوی له (عذابه د) الله هيڅ ساتونکی، گواکې پټ کړی شوي دي مخونه د دوی په قطعو (توتو) د شپې سره په داسې حال کې چې تک تور به وي، دغه (مسيئان) صاحبان د اور (د دوزخ) دي هم دوی په دغه دوزخ کې تل او سيډونکي دي.

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا. ٥٢

ژباړه: او نشته هيڅوک له تاسې مگر چې دی واردیدونکی ننوتونکی دی دغه ته (دوزخ ته چې مؤمن په صراط تيريږي او کافر ترې لويږي) دی (دغه عبور علی النار) په رب ستا يقيني حکم پرې کړی شوی.

(۱) سورة يونس: ۲۶، ۲۷.

(۲) سورة مريم: ۷۱.

وَالْوَزْنَ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٥٠﴾

ژباړه: او ټول (د عملونو) په دغې ورځې کې حق (او برابر) دی (لپاره د قطع د عذر) نو د هر چا چې درانه وختل تولونه (یا تللی شوي نیک عملونه) دده نو دغه کسان هم دوی دي په مراد رسیدلي (بریالي) او د هر چا چې سپک وختل تولونه (یا تلل شوي بد عملونه) دده (یعني له نظره ولوید) نو دغه کسان هغه دي چې زیان رسولی دی دوی نفسونو (ځانونو) خپلو ته (په رسولو یې اورت ته) په سبب د هغه چې وو دوی چې په آیتونو زموږ به یې ظلم (او ترې انکار به یې) کاوه.

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٥١﴾

ژباړه: او کېږدو تلې د انصاف لپاره د (اهل د) ورځې د قیامت پس ظلم به ونه کړی شي په هیڅ نفس د هیڅ شي (هیڅ)، او که وي (دغه عمل) په قدر د یوې دانې سپیلني، اوري نو رابه ورو دغه (دانه) او بس یو موږ حساب کوونکي (یا ساتونکي د بنده گانو د اعمالو). ولما روي:

عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَيْسَ أَحَدٌ يُحَاسِبُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا هَلَكَ» . قُلْتُ: أَوْ لَيْسَ يَقُولُ اللَّهُ: (فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حَسَابًا يَسِيرًا) فَقَالَ: «إِنَّمَا ذَلِكَ الْعَرَضُ وَلَكِنْ مِنْ نُوقِشَ فِي الْحَسَابِ يَهْلِكُ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ ①

ژباړه: له حضرت عایشې رضي الله عنها څخه روایت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمایل: د قیامت په ورځ چې د چا څخه حساب واخیستل شي هغه هلاک شو، ما عرض وکړ: آیا الله تعالی دا نه دي فرمایلي چې آسان حساب به ورسره وکړل شي؟ رسول الله ﷺ وفرمایل: دا آسان حساب یوازې بیان دی چې په دې کې به یو ډول سختي نه

(١) سورة الاعراف: ٨، ٩.

(٢) سورة الانبياء: ٤٧.

(٣) مشکوة المصابيح: ٣/١٥٣٩، رقم الحديث: ٥٥٤٩.

وي مگرد چا سره چي حساب کي سختي وشي هغه هلاک شو.

عن أبي سعيد الخدري - في حديث طويل - : ثُمَّ يُضْرَبُ الْجَسْرُ عَلَىٰ جَهَنَّمَ وَتُحْلَى الشَّفَاعَةُ. متفق عليه.

ژباړه: له حضرت ابو سعيد خدري رضي الله عنه څخه په يو اوږد حديث کي روايت دي بيا به د دوزخ سربيره پل صراط کېښودلی شي او د شفاعت اجازه به ورکړل شي.

شپږ اتيايمه عقیده: جنت او دوزخ پخوا پيدا شوي دي، هيڅکله به فنا او له منځه ولاړ نه شي، او دا چې الله ﷻ د انسانانو له پيداېښت څخه مخکي جنت او دوزخ پيدا کړي دي او دهغوی لپاره يې انسانان پيدا کړي دي، نو څوک به له دوی څخه د الله ﷻ په اراده او فضل سره جنت ته ځي او څوک به له دوی څخه د الله ﷻ په عدل سره دوزخ ته ځي او ټول په دنياکي هغه اعمال سرته رسوي دکوم لپاره چې پيدا شوي دي او ټول به خپل خپل ځای ته ستنيوي د کوم ځای لپاره چې پيدا شوي دي. ⑤

لقله تعالى:

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ. ⑤

ژباړه: او تلوار وکړئ په طرف د (هغو اعمالو چې سبب د) مغفرت د رب ستاسي او (سبب د دخول د) جنت (دي) چې پلنوالی د هغه (لکه پلنوالی د) آسمانونو او ځمکي دی تيار کړی شوی دی دغه (جنت) لپاره د پرهيزگارانو.

(۱) مشکوة المصابيح: ۳/ ۱۵۵۰، رقم الحديث: ۵۵۷۹.

(۲) الجنة والنار مخلوقتان لا تفنيان أبدا ولا تبیدان وإن الله تعالى خلق الجنة والنار قبل الخلق وخلق لهما أهلا فمن شاء منهم إلى الجنة فضلا منه ومن شاء منهم إلى النار عدلا منه وكل يعمل لما قد فرغ له وصانرا إلى ما خلق له. العقيدة الطحاوية ص: ۲۶.

(۳) سورة آل عمران: ۱۳۳.

کړو لپاره د لارې آسانې (د شریعت) او هر څه هغه چې بخپلي یې وکړله (په اداء د حقوقو) او بې پروایي یې وکړله (له الله) او دروغ یې وگڼله ښه کلمه (د ایمان) نو ژرده چې تیار به یې کړو لپاره د لارې سختې (د بد عملي).

ولما روي:

عن عُبَيْدِ بْنِ عَرْوَانَ قَالَ: «ذَكَرَ لَنَا أَنَّ الْحَجَرَ يُلْقَى مِنْ شَفَةِ جَهَنَّمَ فِيهِمَا سَبْعِينَ خَرِيفًا لَا يُدْرِكُ لَهَا قَعْرًا وَاللَّهُ لَتُمْلَأَنَّ وَلَقَدْ ذَكَرَ لَنَا أَنَّ مَا بَيْنَ مِصْرَاعَيْنِ مِنْ مِصَارِيعِ الْجَنَّةِ مَسِيرَةُ أَرْبَعِينَ سَنَةً وَلَيَأْتِيَنَّ عَلَيْهَا يَوْمٌ وَهُوَ كَطِيطٍ مِنَ الرَّحَامِ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ. (۱)

ژباړه: له حضرت عتبه بن غزوان رضي الله عنه څخه روايت دی چې مورې ته وويل شول (يعني د رسول الله ﷺ حديث بيان کړل شو) که د دوزخ د غاړې څخه يوه ډبره ووبشتل شي نو هغه به په اويا کاله کې د دوزخ بيخ ته ونه رسېږي او په الله ﷻ مې دې قسم وي د دوزخ دا ژوروالی به ډک شي او زموږ په وړاندې ذکر شو چې د جنت دروازي د دواړو تنبو په منځ کې به د خلويښتو کلونو د منزل فاصله وي او يوه ورځ به داسې وي چې جنت به د خلکو څخه ډک وي.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا مَاتَ عُرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ فَيَقَالُ هَذَا مَقْعَدُكَ حَتَّى يَبْعَثَكَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». متفق عليه. (۲)

له حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنهما څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمايل: هر کله چې ستاسو څخه يو څوک مړ شي نو په قبر سهار او ماښام هغه ته خپل ځای ښودل کيږي يعني جنتي ته جنت او دوزخي ته دوزخ ښودل کيږي او هغه ته ويل کيږي چې دا ستا ځای د يته تر هغه وخته پورې انتظار کوه چې الله پاک دې د قيامت په ورځ راپورته کړي او هلته دې واستوي.

(۱) مشکوة المصابيح: ۳/ ۱۵۶۶، رقم الحديث: ۵۶۲۹.

(۲) مشکوة المصابيح: ۱/ ۴۵، رقم الحديث: ۱۲۷.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَنْ يُنْجِيَ أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلُهُ» قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَّعَمِدَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِرَحْمَتِهِ فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَاعْتَدُوا وَرَوْحُوا وَشِيءَ مِنَ الدُّجَةِ وَالْقَصْدِ الْقَصْدَ تَبْلُغُوا». متفق عليه (۱)

ژباړه: له حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمايل: نجات نه شي ورکولی هيچا ته دهغه عمل، صحابه کرامو پوښتنه وکړه: اې د الله رسوله! تاسو هم نه؟ رسول الله ﷺ وفرمايل: هو، زه هم نه، پرته د دې څخه چې د الله تعالی رحمت ما په غېږ کې واخلي، له دې کبله تاسو ته په کاره ده چې خپل اعمال سم کړئ او ميانه روي غوره کړئ او سهار ماښام او څه برخه د شپې په تېرېدو سره عبادت کوئ او په هر کار کې ميانه روي غوره کړئ نو خپل مقصد به ترلاسه کړئ.

عَنْ عَلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كُنَّا فِي جَنَازَةٍ فِي بَقِيعِ الْغَرْقَدِ فَأَتَانَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَعَدَّ وَقَعَدْنَا حَوْلَهُ وَمَعَهُ مَخْضَرَةٌ فَكَسَّ فَجَعَلَ يَنْكُتُ بِمَخْضَرَتِهِ ثُمَّ قَالَ مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ مَا مِنْ نَفْسٍ مَنفُوسَةٍ إِلَّا كَتَبَ مَكَامَهَا مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَإِلَّا قَدْ كَتَبَ شَقِيَّةً أَوْ سَعِيدَةً فَقَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تَتَكَلَّمُ عَلَيَّ كِتَابِنَا وَنَدْعُ الْعَمَلَ فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ فَسَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ وَأَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ فَسَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ قَالَ أَمَا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيَسْرُونَ لِعَمَلِ السَّعَادَةِ وَأَمَّا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ فَيَسْرُونَ لِعَمَلِ الشَّقَاوَةِ ثُمَّ قَرَأَ (فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى) الْآيَةَ. متفق عليه (۲)

ژباړه: له حضرت علي رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمايل: په تاسو کې هيڅوک داسې نشته چې دهغه ځای جنت يا دوزخ کې نه وي ليکل شوی خلکو عرض وکړ: اې د الله رسوله! نو بيا موږ د خپل تقدير په دې نوشته باور وکړو او اعمال ولې نه پرېږدو؟ نبي کریم ﷺ وفرمايل: عمل کوئ ځکه چې کوم سړی د کوم کار لپاره پيدا شوی دی هغه شی دهغه لپاره آسان کړل شوی دی يعنې کوم سړی چې نیک بخت دی دهغه لپاره د نیک بختي کارونه آسان

(۱)

(۲)

مشکوٰة المصابيح: ۷۳۲/۲، رقم الحديث: ۲۳۷۱.

مشکوٰة المصابيح: ۳۱/۱، رقم الحديث: ۸۵، وأخرجه أيضا أحمد: ۱۲۹/۱، رقم الحديث: ۱۰۶۷، وأبو داود: ۲۲۲/۴، رقم الحديث: ۴۶۹۴، والترمذي: رقم الحديث: ۳۳۴۴، وأبو يعلى: ۴۳۷/۱، رقم الحديث: ۵۸۲.

کیري او څوک چې بد بخت دی د هغه لپاره د بد بختي کارونه آسانه کیري، له دې وروسته نبي کریم ﷺ دا آیت ووايه: نو هر هغه څه چې ورکړه يې کوله (د مال) او وپريده (له الله) او يقين کړی و په ښه کلمه (د ايمان).

اووه اتيايمه عقیده: مور د قيامت په علاماتو، لکه: د دجال په راتلو، د یاجوج او ماجوج په راوتلو، له اسمانه د عیسی ابن مریم عليه السلام په را کښته کېدلو، د مغرب (لوېديځ) له لوري د لمر په راختلو او دابة الارض په راوتلو ايمان لرو. ۱

لقله تعالی:

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا. ۱

ژباړه: پس انتظار نه کوي دوی مگر د قيامت چې رابه شي دوی ته ناڅاپه نو په تحقيق راغلي دي علامې نښې د هغه (قيامت).

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقِّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ. ۱

ژباړه: تر هغه پورې کله چې پرانيستلی شي ياجوج و ماجوج (او ديوال يې له مخه لرې شي) او دوی له هرې لورې (وچتې) څخه ګرندي را کوزیږي او نژدې شوه وعده حقه (قيامت) پس ناڅاپه قصه دا ده چې تيغې (بوټې به وتلې پاتې وي سترګې د هغو کسانو چې کافران شوي دي (او وايې به) اې هلاکه زمونږ را حاضر شه دغه دې وخت دی په تحقيق وو مونږ په غفلت کې له دغې ورځې (له حقې وعده په دنيا کې) بلکې وو مونږ ظالمان (په خپل ځان په کفر سره).

(۱) ونؤمن بأشراط الساعة منها: خروج الدجال ونزول عيسى ابن مريم عليه السلام من السماء ونؤمن بظنوع الشمس من مغربها وخروج دابة الأرض من موضعها. العقيدة الطحاوية ص: ۳۱.

(۲) سورة محمد: ۱۸.

(۳) سورة الأنبياء: ۹۶، ۹۷.

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا. ①

ژباړه: بلکې پورته کړی و دی الله طرف خپل ته، او دی الله ښه قوي غالب (د احکامو په انفاذ) ښه حکمت والا (چې هر کار په تدبیر او مصلحت کوي) او نشته هیڅوک له اهل د کتابه مگر قسم دی هر و مرو چې ایمان به راوړي دوی خامخا (په وخت د نزعې خپلې په وخت د نزول د عیسی علیه السلام) پر دغه (عیسی علیه السلام) په خواله مرگه ده څخه او په ورځ د قیامت کې به وي (عیسی علیه السلام) پر دوی باندي شاهد (چې یهودانو ونه منلم او نصرانیانو «ابن الله» وبللم).

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ. ②

ژباړه: او کله چې واقع ثابت شي خبر د عذاب پر دغو (بني آدمانو او نژدې شي قیامت پر دوی) نور او به باسو مونږ دوی ته یوه دابه (ژوندي خوځیدونکی تلونکی) له ځمکې چې خبرې به کوي دغه (دابه) له دوی سره چې بې شکه دا خلک وو چې په دلائلو (د قدرت الوهیت) زموږ به یې یقین نه کاوه.

ولما روي:

قَالَ ابْنُ عَمْرٍو: ثُمَّ قَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي النَّاسِ، فَأَثْنَى عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ، ثُمَّ ذَكَرَ الدَّجَالَ فَقَالَ: «إِنِّي أَنْذَرْتُكُمْ وَمَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أَنْذَرَهُ قَوْمَهُ، لَقَدْ أَنْذَرَهُ نُوحٌ قَوْمَهُ، وَلَكِنْ سَأَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلًا لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ لِقَوْمِهِ، تَعْلَمُونَ أَنَّهُ أَعْوَرٌ، وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعْوَرَ». ③

ژباړه: عبد الله بن عمر رضي الله عنهما وايي: رسول الله ﷺ د خلکو په منځ کې ودرېد د الله تعالی حمد او ثناء یې بیان کړه چې د هغې هغه مستحق دی، بیا یې د دجال ذکر وکړ او ویې فرمایل: زه تاسو د دجال څخه ویروم او هیڅ یو نبي داسې نه دی

(۱) سورة النساء: ۱۵۸، ۱۵۹.

(۲) سورة النمل: ۱۸۲.

(۳) صحيح البخاري: ۷۱/۴، رقم الحديث: ۳۰۵۷، وأخرجه أيضا الترمذي: ۵۰۸/۴، رقم الحديث: ۲۲۳۵.

تیر شوی چي هغه خپل قوم د دجال څخه نه وي ويرولی البته تر ټولو مخکي حضرت نوح عليه السلام خپل قوم د هغه څخه ويرولی و مگر زه د دجال په اړه تاسو ته هغه خبره کوم چي هيڅ يو نبي تر ننه پورې خپل قوم ته نه ده کړې او هغه دا چي تاسو خبردار اوسئ چي دجال يو سترگي دی او الله يو سترگي نه دی

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَقْتُلَ فِتْنَانِ عَظِيمَتَانِ تَكُونُ بَيْنَهُمَا مَقْتَلَةٌ عَظِيمَةٌ دَعَاؤُهُمَا وَاحِدَةٌ وَحَتَّى يَبْعَثَ دَجَالُونَ كَذَابُونَ قَرِيبٌ مِنْ ثَلَاثِينَ كُلَّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ وَحَتَّى يَقْبُضَ الْعِلْمُ وَتَكْثُرَ الزَّلَازِلُ وَيَنْتَقِزَبَ الزَّمَانُ وَيُظْهِرَ الْفِتْنُ وَيَكْثُرَ الْهَرْجُ وَهُوَ الْقَتْلُ وَحَتَّى يَكْثُرَ فِيكُمْ الْمَالُ فَيَفِيضَ حَتَّى يُهَمَّ رَبُّ الْمَالِ مَنْ يَقْبَلُ صَدَقَتَهُ وَحَتَّى يَعْرِضَهُ فَيَقُولُ الَّذِي يَعْرِضُهُ عَلَيْهِ: لَا أَرَبَ لِي بِهِ وَحَتَّى يَتَطَاوَلَ النَّاسُ فِي الْبَنِيَانِ وَحَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ بِقَبْرِ الرَّجُلِ فَيَقُولُ: يَا لَيْتَنِي مَكَانَهُ وَحَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا فَإِذَا طَلَعَتْ وَرَأَاهَا النَّاسُ آمَنُوا أَجْمَعُونَ فَذَلِكَ حِينَ (لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِعْمَانِهَا خَيْرًا) وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ نَشَرَ الرَّجُلَانِ تَوْبَهُمَا بَيْنَهُمَا فَلَا يَتَّبَاعَانِهِ وَلَا يَطُوبَانِهِ وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ انْصَرَفَ الرَّجُلُ بَلْبِنَ لِقِحْتِهِ فَلَا يَطْعُمُهُ وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَهُوَ يَلِيظُ حَوْضَهُ فَلَا يَسْقِي فِيهِ وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ رَفَعَ أَكْلَتَهُ إِلَى فِيهِ فَلَا يَطْعَمُهَا». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ ①

ژباړه: له حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی چي رسول كريم ﷺ وفرمايل: نه به قائميرې قيامت تر هغه وخته پورې تر څو چي دوي لويې ډلې په خپل منځ کې جگړه ونه کړي د دغه ډلو په منځ کې به سخته جگړه وي او د دواړو به يوه دعوه وي (يعني دواړه ډلې به مسلمانې وي) او قيامت به تر هغه وخته پورې نه قائميرې تر څو پورې چي دجالان فساد کوونکي او چم بازه خلک پيدا نه شي چي پر الله ﷻ او رسول عليه السلام باندي درواغ وایي د دوي شمير به دیر شو نژدې وي په هغوی کې به د هر يوه دا خيال وي چي هغه د الله رسول دی، او قيامت به تر هغه وخته پورې نه قائميرې تر څو پورې چي علم پورته نه شي، ډېرې زلزلي رانه شي او تر څو پورې چي زمانه نژدې نه شي (برکت د زمانې به ولاړ شي د خلکو عمرو نه به کم شي) او تر څو پورې چي فتنې ظاهري نه شي او تر څو پورې چي هرج يعني قتل واقع نه شي او تر څو پورې چي مال او دولت دومره زيات نه شي چي مال

(۱) مشکوة المصابيح: ۳/ ۱۴۹۰، رقم الحديث: ۵۴۱۰.

و الا به د خیرات اخیستونکی په لټولو کې پرېشانه شي او کوم سړي ته چې صدقه
 ورکوي هغه به ورته وایې چې ما ته د دې حاجت او ضرورت نشته (د امام مهدي
 په زمانه کې به خلکو سره دومره مال وي چې هیڅ محتاج به پاته نه شي چې د بل
 چا څخه زکات قبول کړي) او قیامت به تر هغه وخته پورې نه راځي ترڅو پورې
 چې خلک په اوږده او پراخ عمارتونو فخر ونه کړي او ترڅو پورې چې یو سړی د
 یو قبر سره په تیریدو سره دا ونه وایې چې زه دده پر ځای وای او ترڅو پورې چې
 لمر د مغرب څخه راونه خیري، کله چې لمر له مغرب څخه راوخیږي او خلک یې
 وویني نو ټول به ایمان راوړي خو دا به هغه وخت وي چې د چا ایمان راوړل به گټه
 نه ورکوي ترڅو پورې چې هغه مخکې ایمان نه وي راوړی او نه به یو نیک کار
 کول گټور وي؟ ترڅو پورې چې د وړاندې څخه یې یو نیک کار نه وي کړی او
 البته قیامت به په داسې حال کې قائم شي چې دوو کسانو به د رانیولو او خرڅولو
 لپاره جامه خلاصه کړي وي او هغوی به نه وي خرڅه کړي او نه به یې رانغښتي وي
 چې قیامت به راشي، البته په داسې حال کې به قیامت قائم شي چې یو سړی به د
 خپلې اوبنې شیدې لوېشلې وي او هغه به یې څښلي نه وي چې په دغه وخت کې
 به قیامت راشي او البته په داسې حال کې به قیامت راشي چې یو سړی به د خپل
 حوض جوړونه کوي چې په هغه کې په خپلو حیواناتو باندې اوبه وڅیښي او هغه
 به لا اوبه ورکړي نه وي چې په دغه وخت کې به قیامت راشي او په داسې حال کې
 به قیامت قائم شي چې په یو سړي به خولې ته گوله پورته کړي وي او هغه به ونه
 خوړي شي چې قیامت به راشي.

أهل السنة والجماعة

عَنْ حذيفة بن أسيد الغفاري قَالَ: أَطَّلَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْنَا وَخُنَّ لَنَا كُرْسِيٌّ فَقَالَ: «مَا تَذْكُرُونَ؟» قَالُوا: نَذْكُرُ السَّاعَةَ. قَالَ: «إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْا قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ فَذِكْرُ الدُّخَانِ وَالذَّجَالِ وَالذَّابَّةِ وَطُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَنُزُولِ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ وَيَأْجُوجَ وَيَأْجُوجَ وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ: خُسْفٍ بِالْمَشْرِقِ وَخُسْفٍ بِالْمَغْرِبِ وَخُسْفٍ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ». وَفِي رِوَايَةٍ: «نَارٌ تَخْرُجُ مِنْ قَعْرِ عَدْنٍ تَسُوقُ النَّاسَ إِلَى الْمَحْشَرِ». وَفِي رِوَايَةٍ فِي الْعَاشِرَةِ «وَرِيحٌ تُلْقِي النَّاسَ فِي الْبَحْرِ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ ①

ژباړه: له حضرت حذيفه بن اسيد الغفاري رضي الله عنه څخه روايت دی چې مورېد قيامت ذکر کولو چې رسول الله ﷺ زمورېد طرف ته وکتل او ويې فرمايل: چې تاسو څه بحث کوئ؟ مورېد وويل: د قيامت خبرې کوو، هغوی و فرمايل چې: قيامت به تر هغه وخته پورې نه راځي تر څو پورې چې تاسو لس نبي ونه وينئ د دې څخه وروسته رسول الله ﷺ د هغو نبيو ذکر وکړ او ويې فرمايل: دود چې په مشرق او مغرب کې به تر څلويښتو ورځو پورې خپريږي، د جال، دابه (د دابة الارض ظهور، دابة الارض يو حيوان دی چې شپېته گزه اوږد د هغه سره به د حضرت موسى عليه السلام امسا او د حضرت سليمان عليه السلام گوتمی. وي په ځغاسته کې به هيڅوک د هغه مقابلې نه شي کولای هغه به پر مؤمن د موسى عليه السلام امسا ووهي او د هغه پر مخ به «مؤمن» وليکل شي او د کافر پر مخ به مهر لگولو سره کافر وليکي) د لمر د مغرب څخه راختل، د عيسى ابن مريم عليه السلام نازلیدل، يا جوج او ماجوج، پر دريو ځايونو باندې د ځمکې خسف: يو په مشرق کې، دويم په مغرب کې او دريم په جزيره العرب کې، او په آخر کې به يو اور له يمن څخه راووتی چې خلک به حشرگاه په لور شري او په يو روايت کې ذکر دي: هغه اور چې د عدن د دې غارې څخه به ووتی او خلک به د حشر پر لور بيایي، او په يو روايت لسمه نېبه يوه هوا ياده شوې ده چې خلک به په درياب کې وغورځوي.

د اهل السنة والجماعة خانگري عقائد

اتنه اتيايمه عقیده: د ژونديو په دعاء او صدقه مروت ته
گټه رسيږي. (۱)

لقوله تعالى:

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (۲)

ژباړه: او (اموال) هغو (كسانو لره دي) چې راغلي دي راځي وروسته له دغو
(مهاجرو او انصارو) نه، وايي دوی چې اې ربه زمونږ! مغفرت وکړه مونږ ته او
هغو (دیني) وروڼو زمونږ ته چې رومبې داخل شوي دي (له مونږ څخه) په ایمان
کې او مه گرځوه په زړونو زمونږ کې بغض کینه د هغو کسانو سره چې ایمان یې
راوړی دی بې شکه ته (یا الله) ښه مهرباني کوونکی خورا (ډېر) رحم والا یې.

ولما روي:

عن ابن عباس رضي الله عنهما: أن سعد بن عبادة رضي الله عنه توفيت أمه وهو غائب عنها،
فقال: يا رسول الله إن أمي توفيت وأنا غائب عنها، أينفعها شيء إن تصدقت به عنها؟ قال:
«نعم»، قال: فإني أشهدك أن حائطي المخرف صدقة عليها. (۳)

ژباړه: له حضرت ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دی چې: د سعد بن عباده
رضي الله عنه مور بي بي په داسې حال کې وفات شوه چې دی نه و، نو ويې ويل: اې د
الله رسوله! زما مور بي بي زما په نشتون کې وفات شوه آیا که زه يو څه د هغې له
لوري صدقه کړم گټه به ورته وکړي؟ رسول کریم عليه السلام وويل: هو، حضرت سعد
وويل: پس زه تا گواه کوم چې ما خپل باغ «مخرف» په هغې پسې صدقه کړې.

(۱) وفي دعاء الأحياء وصدقاتهم منفعة للأموال. العقيدة الطحاوية ص: ۲۸.

(۲) سورة الحشر: ۱۰.

(۳) صحيح البخاري: ۷/۴، رقم الحديث: ۲۷۵۶.

نهه اتيايمه عقیده: په کوم شي چې نه پوهیږو هلته "الله اعلم" وایو. ①

ل قوله تعالى:

وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ. ②

ژباړه: او هغه کسان چې پاخه دي په علم کې وایې دوی چې ایمان راوړی دی (باور او یقین لرو) مونږ په دې (متشابهه چې په معنایې نه پوهیږو، په مثل د ایمان زموږ په محکم باندې چې دواړه حق دي) دا ټول (محکم او متشابه) له جانبه درې زموږ دي او پند نه اخلي (په دې) مگر (خو پند اخلي) خاوندان د عقلونو (خالصو).

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا. ③

ژباړه: او مه کوه پیروي (تعقیب) د هغه کار چې نه وي تاته په هغه پوهه (قولوي که فعل) بې شکه غوږ او سترگه او زړه هر یو له دغو (درې واړو) دي له هغه څخه پوښتنه کړی شوي (په قیامت کې چې تاپه دنیا کې ولې گناه کوله). ولما روي:

عن ابن عباس رضي الله عنهما، قال: سئل النبي صلى الله عليه وسلم عن أولاد المشركين، فقال: «الله أعلم بما كانوا عاملين». ④

ژباړه: له ابن عباس رضي الله عنهما څخه روایت دی چې له رسول کریم ﷺ څخه د مشرکانو د ماشومانو په اړه پوښتنه وشوه هغه وفرمایل: الله ښه پوهیږي چې هغوی به څه کول.

(۱) ونقول: الله أعلم فيما اشتبه علينا علمه. العقيدة الطحاوية ص: ۲۴.

(۲) سورة آل عمران: ۱۸.

(۳) سورة الاسراء: ۳۶.

(۴)

صحيح البخاري: ۱۲۲/۸، رقم الحديث: ۶۵۹۷، وأخرجه أيضا الطيالسي: ۳۴۲، ص، رقم الحديث: ۲۶۲۴، والنسائي: ۵۹/۴، رقم الحديث: ۱۹۵۲.

رسول الله صلى الله عليه وسلم
 نسوي يمه عقيدة: په سفر او حضر کې پر موزو مسح جائز کړو،
 لکه څنگه چې په ګڼ شمېر روایاتو کې راغلي ده. ①

لما روي:

عن المغيرة بن شعبة قال: إن النبي صلى الله عليه وسلم توضأ فمسح بناصيته وعلى العمامة
 وعلى الخفين. رواه مسلم ②

ژباړه: له حضرت مغیره بن شعبه رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ او دس
 وګرډ خپل مخ مسحه یې وکړه او لنگوته او موزو باندې یې مسحه وکړه.

عن سعد بن أبي وقاص عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه مسح على الخفين ③.

ژباړه: له حضرت سعد بن ابي وقاص رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول کریم
 ﷺ په موزو باندې مسحه وکړه.

عن المغيرة بن شعبة قال: مسح رسول الله صلى الله عليه وسلم على الخفين فقلت: يا رسول
 الله نسيت؟ قال: بل أنت نسيت بهذا أمرني ربي عز وجل. رواه أحمد وأبو داود ④

ژباړه: له حضرت مغیره رضي الله عنه څخه روایت دی چې: رسول کریم ﷺ پر موزو
 مسحه وکړه ما عرض وکړ: اې د الله رسوله! آیا ستاسو هیر شول؟ رسول الله ﷺ
 وفرمایل: نه، بلکې ستا څخه هیر شول زما رب ما ته ددې حکم راکړی دی.

(۱) ونرى المسح على الخفين في السفر والحضر كما جاء في الأثر. العقيدة الطحاوية ص: ۲۵.
 (۲) مشکوة المصابيح: ۱/۱۲۷، رقم الحديث: ۳۹۹.
 (۳) صحيح البخاري: ۵۱/۱، رقم الحديث: ۲۰۲.
 (۴) مشکوة المصابيح: ۱/۱۶۲، رقم الحديث: ۵۲۴.

قال العيني رحمه الله: وروى عن الحسن البصري أنه قال: أدركت سبعين بدرية من الصحابة كلهم يرى المسح على الخفين، ولهذا رآه أبو حنيفة من شرائط أهل السنة والجماعة. فقال: نحن نفضل الشيخين، ونحب الخنتين، ونرى المسح على الخفين، ولا نحرّم نبيذ الجر. يعني: المفلت؛ وروى عنه أنه قال: ما قلت بالمسح حتى جاءني مثل ضوء النهار. ①

يونوي يمه عقيدة: موند ② له تولو صحابه كرامو سره مينه او محبت لرو، او هغوي په شه خوله يادوو، له هغو كسانو څخه كركه او نفرت كوو چې له دوى سره دشمني كوي او يايي په بده خوله يادوي، دهغوي مينه او محبت د دين او ايمان تېسه ده او له هغوي څخه كركه او نفرت د كفر او نفاق تېسه ده. ③

لقوله تعالى:

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ. ④

ژباړه: محمد رسول او رالېږل شوی د الله دی (په حق سره) او هغه کسان چې له ده سره دي سخت دي از روی مقابله او مجاهده پر کفرانو باندي، مهربانان او زړه سواندي دي پخپلو منځونو کې.

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ. ⑤

ژباړه: او هغه وړانديني اولني (ايمان لرونكي) د مهاجرينو او انصارو څخه او (نور) هغه کسان چې متابعت کړي دي دوى د (سابقانو) په احسان (نيکي) سره راضي شوي دي الله له دوى نه (په قبول د طاعت سره) او راضي شوي دي دوى له الله نه (په اعطاء د نعمت) او تيار کړي دي (الله) دوى ته جنتونه چې بهيرې لاندې د

(۱) عمدة القاري شرح صحيح البخاري: ۹۷/۳.

(۲) ونحب أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم ولا نفرط في حب أحد منهم ولا نتبرأ من أحد منهم ونبغض من يبغضهم وبغير الخير يذكرهم ولا نذكرهم إلا بخير وحبهم دين وإيمان وإحسان وبغضهم كفر ونفاق وظفیان. العقيدة الطحاوية ص: ۲۹.

(۳) سورة الفتح: ۲۹.

(۴) سورة التوبة: ۱۰۰.

ونو او مانیو د) دوی (خلور قسمه) ویالی چي تل به وي دوی په هغو کي همیشه
دغه (رضاء او جنت) بری دی د پیر لوی.

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ
اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالَّذِينَ تَبَوَّأُوا الدَّارَ
وَالإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً
مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَعْنًا لِنَفْسِهِ
قَالَ لَيْكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ.

ژباړه: (دغه اموال دي) د پاره د فقيرانو هجرت كوونكو (هغه مهاجران) چي ايستلي
شوي دي دوی له كورونو كليو خپلو څخه او له اموالو خپلو څخه په دې حال كې
چي طلبوي دوی فضل بښنه مهرباني له الله او رضاء (د ده) او مرسته (مدد) كوي د
الله او در رسول د دغه (الله ﷺ) سره (په نفسونو او مالونو خپلو سره) دغه (مهاجران)
هم دوی دي صادقان رښتيني (په ايمان او جهاد كې) او هغو (انصارو لره دي دغه
اموال) چي ځای نيولی دی په (دې) كور (مدينه) كې او (خالص كړي يې دی خپل)
ايمان پخوا له دغو (مهاجرانو) څخه، خوښوي محبت كوي دوی له هغه چا سره
چي هجرت يې كړی دی دوی ته او نه مومي دوی په زړونو سينو خپلو كې څه
تنگي (حسد) له هغه شي څخه چي وركړی شوی وي (مهاجرانو لره) او غوره كوي
(مهاجران) مقدموي يې پر خپلو ځانونو او اكر كه وي پر دوی باندي تنگي (فاقه
او حاجت هغه څه ته چي دوی يې ايتاروي) او هر هغه چي وساتلی شي له بخل
د نفس د ده نه (او له حرص نه په مال باندي) نو هم دغه كسان دي هم دوی مراد
موندونكي په مراد رسيدلي (په ثناء صفت د دنيا او په ثواب د عقبا سره).

ولما روي:

عن أبي سعيد الخدري قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «لا تسبوا أصحابي فلو أن أحدكم أنفق مثل أحد ذهباً ما بلغ مدَّ أحدِهِمْ ولا نصيفه». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. (۱)

ژباړه: له حضرت ابو سعيد خدري رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: زما صحابه کرامو ته بد مه وایاست ځکه که په تاسو کې څوک د احد د غره برابر سره زر خرچ کړي نو د صحابي د يو مد يا نيم مد برابر ثواب نه شي تر لاسه کولای (مد يوه پیمانۀ ده چې د سیر په اندازه وربشې پکې راځي).

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «اللَّهُ فِي أَصْحَابِي، لَا تَتَّخِذُوهُمْ غَرَضًا بَعْدِي، فَمَنْ أَحَبَّهُمْ فَبِحُبِّي أَحَبَّهُمْ، وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ فَبِبُغْضِي أَبْغَضَهُمْ، وَمَنْ آذَانَهُمْ فَقَدْ آذَانِي، وَمَنْ آذَانِي فَقَدْ آذَى اللَّهَ، وَمَنْ آذَى اللَّهَ فَيُوشِكُ أَنْ يَأْخُذَهُ». (۲)

ژباړه: له حضرت عبد الله بن مغفل رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمايل: له خدای څخه وویريرئ او بیا له خدای څخه وویريرئ زما د اصحابو په اړه د خدای څخه وویريرئ او زما د اصحابو په اړه د خدای څخه وویريرئ، زما څخه وروسته تاسو هغوی د بد او رد نښه مه جوړوئ څوک چې د هغوی سره مینه ساتي هغوی زما د مینې په سبب هغوی محبوب ساتي او څوک چې د هغوی سره د بېمینی کوي نو هغوی زما سره د بېمینی په سبب د هغوی سره د بېمینی ساتي، او چا چې هغوی ته تکلیف ورسوی هغه ماته تکلیف ورسوی او چا چې ماته تکلیف ورسوی هغه خدای ته تکلیف ورسوی او چا چې خدای ته تکلیف ورسوی خدای جل جلاله به هغه ډېر ژر ونیسي.

(۱) مشکوة المصابیح: ۳/۱۶۹۴، رقم الحدیث: ۶۰۰۷.

(۲) سنن الترمذی: ۵/۶۹۶، رقم الحدیث: ۳۸۶۲.

عن أنس بن مالك رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم، قال: «آية الإيمان حب الأنصار، وآية النفاق بغض الأنصار».^(١)

ژباړه: له حضرت انس رضي الله عنه څخه روايت دي چې رسول الله ﷺ وفرمايل: د ايمان نښه د انصارو سره مينه کول دي او د نفاق نښه د انصارو سره بغض او دښمني کول دي.

عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: احفظوني في أصحابي، فإن من أشراط الساعة أن يلعن آخر هذه الأمة أولها.^(٢)

ژباړه: رسول كريم ﷺ فرمايي: زما د اصحابو په اړه زما خبره ياد ساتئ ځکه د قيامت يوه نښه دا ده چې د دې امت وروستني خلک به د دې امت په روميو باندې لعنت وايي.

دوه نوي یمه عقیده: مورانه رسول الله ﷺ وروسته ابوبکر صدیق رضي الله عنه لومري خليفه، عمر بن الخطاب رضي الله عنه دوهم خليفه، عثمان رضي الله عنه دريم خليفه، او علي بن ابي طالب رضي الله عنه خاورم خليفه گنو، او دوی د حق لارښوونکي خلفاء او د حق پر لار روان امامان دي. ①

لما روي:

عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم، يقول: «بينا أنا قائم رأيتني على قلب عليها دلو، فنزعت منها ما شاء الله، ثم أخذها ابن أبي قحافة فنزع بها ذنوبا أو ذنوبين، وفي نزعها ضعف، والله يغفر له ضعفه، ثم استحالت غربا، فأخذها ابن الخطاب فلم أر عبقريا من الناس ينزع نزع عمر، حتى ضرب الناس بعطن» ②.

ژباړه: له حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمايل: زه يو وخت ويده چې ما خپل د يو شاه سره وليده چې پر هغه سلواغه پرته وه، ما د هغه سلواغې څخه څومره چې خدای ﷻ ته منظور وه او به راو کښلې بيا ابن ابي قحافه سلواغه واخيستل او د شاه څخه يوه يا دوې سلواغې او به راو کښلې، ابن ابي قحافه په اوبو را کښلو کې کمزوری و، خدای ﷻ به د ابوبکر رضي الله عنه کمزوري معاف کړي، بيا هغه سلواغه «لويه سلواغه» جوړه شوه او عمر بن الخطاب واخيستله او ما هيڅ پهلوان په خلکو کې داسې نه دی ليدلی چې د عمر په ډول هغه سلواغه راوکارې تر هغو چې خلکو د اوبو اخورونه جوړ کړل.

(١) وثبتت الخلافة بعد رسول الله صلى الله عليه وسلم أولا لابي بكر الصديق رضي الله عنه تفضيلا له وتقديما على جميع الأمة ثم لعمر بن الخطاب رضي الله عنه ثم لعثمان رضي الله عنه ثم لعلي بن ابي طالب رضي الله عنه وهم الخلفاء الراشدون والأئمة المهتدون. العقيدة الطحاوية ص: ٢٩.

(٢) صحيح البخاري: ٦/٥، رقم الحديث: ٣٦٦٤.

عن حذيفة، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اقتدوا باللذين من بعدي أبي بكر،
وعمر.

ژباړه: له حذيفه رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: له ما څخه وروسته تاسو د ابوبکر او عمر پيروي کوئ.

عن أبي موسى، قال: مرض رسول الله صلى الله عليه وسلم فاشتد مرضه، فقال: «مروا أبا بكر فليصل بالناس».

ژباړه: له ابو موسى اشعري رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ مريض شو او مرض يې سخت شو نو ويې ويل: ابو بکر ته ووايئ چې (مخکې شه) او خلکو ته امامت ورکړه.

عن سفينة، قال: خطبنا رسول الله صلى الله عليه وسلم، فقال: «الخلافة في أمي ثلاثون ثم يكون ملكا» ثم قال سفينة: أمسك عليك، خلافة أبي بكر وعمر رضي الله عنهما ثلاثة عشرة سنة وستة أشهر، وخلافة عثمان رضي الله عنه اثنتا عشرة سنة ثم خلافة علي مكملة الثلاثين.

ژباړه: له سفينه رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ مور ته خطبه راکړه او ويې ويل: زما په امت کې به خلافت (علي منهج النبوة) د يرش کاله وي بيا به پاچاهي شروع کيږي. حضرت سفينه رضي الله عنه فرمايي: ياد ساته د ابوبکر او عمر رضي الله عنهما د خلافت زمانه ديارلس کاله او شپږ مياشتې وه، د عثمان رضي الله عنه د خلافت زمانه دوولس کاله وه او بيا د علي رضي الله عنه په خلافت سره د يرش کاله پوره شو.

(١) سنن الترمذي: ٥٠/٦، رقم الحديث: ٣٦٦٢.
(٢) صحيح مسلم: ٣١٦/١، رقم الحديث: ٤٢٠.
(٣) تثبيت الإمامة وترتيب الخلافة لأبي نعيم الأصبهاني: ٣٥٨ ص، رقم الحديث: ١٨٢.

درې نوي يمه عقیده: هغه لس صحابه رضي الله تعالى عنهم چې رسول الله ﷺ په دنيا کې د جنت زيری ورکړی دی، موږ د رسول الله ﷺ د شاهدي پر اساس هغوی جنتيان گڼو د هغوی نومونه دا دي: ابوبکر، عمر، عثمان، علي، طلحة، زبير، سعد، سعيد، عبدالرحمن بن عوف او ابو عبیده بن الجراح رضي الله تعالى عنهم. ①

لما روي:

عن عبد الرحمن بن عوف أن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «أبو بكر في الجنة وعمر في الجنة وعثمان في الجنة وعلي في الجنة وطلحة في الجنة والزبير في الجنة وعبد الرحمن بن عوف في الجنة وسعد بن أبي وقاص في الجنة وسعيد بن زيد في الجنة وأبو عبيدة بن الجراح في الجنة». رواه الترمذي ②

ژباړه: له حضرت عبد الرحمن بن عوف رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: ابوبکر په جنت کې دی، عمر په جنت کې دی، عثمان په جنت کې دی، علي په جنت کې دی، طلحة په جنت کې دی، زبير په جنت کې دی، عبد الرحمن بن عوف په جنت کې دی، سعد بن ابی وقاص په جنت کې دی، سعيد بن زيد په جنت کې دی، او ابو عبیده بن الجراح په جنت کې دی.

(١) وأن العشرة الذين سماهم رسول الله صلى الله عليه وسلم وبشرهم بالجنة نشهد لهم بالجنة على ما شهد لهم رسول الله صلى الله عليه وسلم وقوله الحق وهم: أبو بكر وعمر وعثمان وعلي وطلحة والزبير وسعد وسعيد وعبد الرحمن بن عوف وأبو عبيدة بن الجراح وهو أمين هذه الأمة رضي الله عنهم أجمعين. العقيدة الطحاوية ص: ٢٩، ٣٠.

(٢) مشكوة المصابيح: ٣/ ١٧٢٦، رقم الحديث: ٦١١٨.

ڳور نوي ڀمه عقيدده: ڳوڪ چي د رسول الله ﷺ صحابه، دهغه
ميرمنبي او اولادونه په شه نوم ياد كړي هغه له نفاق څخه
خلاص دي. ①

لقوله تعالى:

إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا. ②

ژباړه: بې شكه همدا خبره ده چې اراده لري الله د دې چې لري كړي له تاسې گناه
اي اهل البيت (كورنۍ د محمد رسول الله) او چې پاك كړي تاسې (له گناه) په
پاكوالي.

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ. ③

ژباړه: (محمد د الله) نبي ډېر وړ (لائق) دی له مؤمنانو سره له نفسونو د دوی (د
احكامو په انجام) او نبخې د دغه (نبي الله) ميندې د دوی دي (تعظيما او تحريما).

إِذْ تَلَقَوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ
هَيِّئًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ
بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ. ④

ژباړه: كله چې واخيست تاسو دا (افك) په ژبو خپلو (چې يو له بله مو پوښتنه كوله)
او ويله به مو په خولو خپلو سره هغه خبره چې نه و تاسو ته په هغې باندې هيڅ علم او
گڼله تاسې دغه خبره آسانه (چې هيڅ گناه پكې نشته) حال دا چې دغه (خبره) په نزد
الله كې ډېره لويه ده (له حيثيته د گناه نه) ولې نه كله چې واوریده تاسې دا خبره ويل
تاسې چې نه ښايي مونږ ته دا كار چې خوله و خوځوو په دې خبره باندې پاكې د تا (اي
رښه) دا دروغ دي ډېر لوی (چې ترلې شوي دي د منافقانو له خوا).

- (۱) ومن أحسن القول في أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم وأزواجه الطاهرات من كل دنس وذرياته
المقدسین من كل رجس فقد برئ من النفاق. العقيدة الطحاوية ص: ۳۰.
- (۲) سورة الأحزاب: ۳۳.
- (۳) سورة الأحزاب: ۶.
- (۴) سورة النور: ۱۵، ۱۶.

ولما روي:

عن أيوب السخيتاني قال: «من أحب أبا بكر فقد أقام الدين، ومن أحب عمر فقد أوضح السبيل، ومن أحب عثمان فقد استنار بنور الله عز وجل ومن أحب عليا فقد استمسك بالعروة الوثقى، ومن أحسن القول في أصحاب محمد فقد برئ من النفاق».

ژباړه: له ايوب سختياني رحمه الله څخه روايت دی چې: څوک له ابوبکر سره مينه ولري هغه دين قائم کړ، څوک چې له عمر سره مينه ولري هغه مسير واضح کړ، څوک چې له عثمان سره مينه ولري هغه د الله په نور سره منور شو، څوک چې له علي سره مينه ولري هغه په مضبوطه رسي (د دين) باندې منگولې ولگولې، او څوک چې د رسول کریم ﷺ د اصحابانو په باب کې ښه رايه ولري هغه له نفاق څخه بري دی.

(١) الشريعة للأجري: ٤/١٧٧٢، ١٧٧٣، رقم الحديث: ١٢٣١.

له سلف صالحينو سره مينه

پنځه نوي یمه عقیده: پخواني علماء، مجتهدین امامان، دهغوی نېک پیروان او فقهاء په نیکو یادوو او څوک چې یې په بدو یادوي، هغوی بد او په غلطه لاره روان دي.

لقوله تعالى:

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ.

ژباړه: او سړي مؤمنان او نسځې مؤمنانې ځینې د دوی دوستان دي د ځینو نورو او په ایمان کې ټول سره یو شان دي.

يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ.

ژباړه: پورته کوي الله هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی له تاسې څخه (په طاعت فرمان برداري دده) او (خاص پورته کوي) هغه کسان چې ورکړل شوی دی دوی ته علم پوهه په درجو مرتبو کې. ولما روي:

عن عمران بن حصين رضي الله عنهما، يقول: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «خير أمتي قرني، ثم الذين يلونهم، ثم الذين يلونهم».

ژباړه: له حضرت عمران بن حصين رضي الله عنهما څخه روايت دی چې رسول کریم و فرمايل: زما د امت غوره زما د قرن خلک دي (قرن يو دور دی يعنې يوه زمانه ده ځينو ۴۰ کاله، ځينو ۵۰ کاله، ځينو ۸۰ کاله او ځينو ۱۰۰ کاله ټاکلي دي) بيا هغه خلک غوره دي کوم چې دهغوی سره متصل دي بيا هغه خلک غوره دي چې د

وعلماء السلف من السابقين ومن بعدهم من التابعين أهل الخير والأثر وأهل الفقه والنظر لا يذكرن إلا بالصبر ومن ذكرهم بسوء فهو على غير السبيل. العقيدة الطحاوية ص: ۳۰.
سورة التوبة: ۷۶.
سورة المائدة: ۱۱.
صحيح البخاري: ۲/۵، رقم الحديث: ۲۶۵۰.

هغوی سره متصل دي

عن عمرو بن العاص، أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «إذا حكم الحاكم فاجتهد ثم أصاب فله أجران، وإذا حكم فاجتهد ثم أخطأ فله أجر».

ژباړه: له عمرو بن العاص څخه روایت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمایل: هر کله چې حاکم پر حکم کولو آماده شي که اجتهاد وکړي (یعني پر معاملو باندي ډیر غور او فکر وکړي) او د هغه پریکړه صحیح وي نو هغه ته به دوه برابر ثواب تر لاسه کیږي او که هغه پوره پوره کونښن وکړي مگر غلطی ځینې وشوه نو یو برابر ثواب به تر لاسه کړي.

عن أبي أمامة، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لا تقوم الساعة حتى يلعن آخر هذه الأمة أولها ألا عليهم حلت اللعنة».

ژباړه: له ابو امامه رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمایل: قیامت به تر هغې پورې قائم نه شي تر څو چې د دې امت وروستني خلک په اولنیو باندي لعنت ونه وایي، خبردار! په دې (لاعنینو) باندي لعنت روادی.

شپږ نوي يمه عقیده: هیڅ ولي پر هیڅ نبي غوره نه کڼو، بلکې یو نبي تر ټولو اولیاوو غوره دی.

لقوله تعالى:

اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ.

ژباړه: الله ښه عالم (ښه پوه) دی په هغه ځای چې ږدي رسالت خپل (هلته).

(۱) صحيح البخاري: ۱۰۸/۹، رقم الحديث: ۷۳۵۲.

(۲) الإبانة الكبرى لابن بطة: ۱/۱۷۹، رقم الحديث: ۱۴.

(۳) ولا نفضل أحدا من الأولياء على أحد من الأنبياء عليهم السلام ونقول: نبي واحد أفضل من جميع الأولياء. العقيدة الطحاوية ص: ۳۰، ۳۱.

(۴) سورة الأنعام: ۱۲۴.

دَامَ الشَّيْخُ وَاللَّيْلَةُ عَلَيْهِ
 اووه نوي بيمه عقیده: مورد اولیاؤ په هغه کراماتو ایمان لرو چي په معتبرو روایاتو ثابت دي. ①

لقوله تعالى:

وَكَلَّمَهَا زَكْرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ②

ژباړه: او (الله) کفيل وگرځاوه دې لره زکریا علیه السلام، هر وخت چې به ورغلی دې ته زکریا په محراب (عبادت خانه) کې نو پیدا به یې کړه له دې (مریمې) سره څه روزي (یعني میوې د ژمي په اوږي او میوې د اوږي په ژمي کې) وویل (زکریا) ای مریمې! له کومه (راغلي) ده تا ته دا روزي؟ وویل (مریمې زکریا ته) چې دا (روزي) له طرفه د الله ده، بې شکه چې الله روزي ورکوي هغه چاته چې اراده یې وفرمایي (د روزي ورکولو یې ډېره پریمانه) بې حساب.

ولما روي:

عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، بَعَثَ جَيْشًا، وَأَمَرَ عَلَيْهِمْ رَجُلًا يُدْعَى سَارِيَةَ قَالَ: فَبَيْنَا عُمَرُ يَخْطُبُ قَالَ: فَجَعَلَ يَصِيحُ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَا سَارِيَةُ: الْجَبَلُ، يَا سَارِيَةُ الْجَبَلُ. قَالَ: فَقَدِمَ رَسُولُ الْجَيْشِ، فَسَأَلَهُ، فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، لَقِينَا عَدُوَّنَا فَهَزَمُونَا وَإِنَّ الصَّالِحَ لَيَصْبِحُ، يَا سَارِيَةُ: الْجَبَلُ، يَا سَارِيَةُ: الْجَبَلُ، فَشَدَدْنَا ظُهُورَنَا بِالْجَبَلِ، فَهَزَمَهُمُ اللَّهُ. ③

ژباړه: له ابن عمر رضي الله عنهما څخه روايت دی چې: عمر فاروق رضي الله عنه يو لښکر ولېږه او ساریه رضي الله عنه یې پرې امیر مقرر کړ، راوي وایي: یوه ورځ عمر خطبه ویله نو د خطبې پر مهال پر منبر ولاړ چیغې یې شروع کړې: ای ساریه! غر، ای ساریه! غر، راوي وایي: څه موده پس دهغه لښکریو استازی راغی ویې ویل: ای امیر المؤمنین! د بنمن سره مخ شولو شکست مو وخور خو په دې دوران کې دیو

(۱) ونؤمن بما جاء من کراماتهم وضح عن الثقات من روایاتهم. العقيدة الطحاوية ص: ۳۱.
 (۲) سورة آل عمران: ۳۷.
 (۳) الاعتقاد للبيهقي ص ۳۱۴.

آواز کوونکي رغ مو واوريد چې په واز کومي چيغې وهي: اي ساريه! غر (ته پناه يوسه)، اي ساريه! غر (ته پناه يوسه) نو مور خپلې شاوې په غره سره مطبوطې (او خوندي) کړې الله تعالی دېمن ته ماته ورکړه.

اته نوي يمه عقیده: مور په کاهن، فال ويونکي او هغه چا چې د کتاب، سنت او د امت د اجماع خلاف دعوه کوي، باور نه لرو. ①

لما روي:

عن أبي هريرة، والحسن، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «من أتى كاهنا، أو عرافا، فصدق بما يقول، فقد كفر بما أنزل على محمد». ②

ژباړه: له ابو هريره او حسن رضي الله عنهما څخه روايت دی چې رسول کریم ﷺ وفرمايل: څوک چې کاهن يا نجومی ته ورغلل او د هغه په وينا يې باور وکړ نو په تحقيق سره ده کفر وکړ په هغه څه چې پر محمد ﷺ نازل شوي دي.

(۱) ولا تصدق کاهنا ولا عرافا ولا من يدعي شيئا يخالف الكتاب والسنة وإجماع الأمة. العقيدة الطحاوية ص: ۳۱.
(۲) مسند أحمد: ۳۳۱/۱۵، رقم الحديث: ۹۵۳۶.

نهه نوي يمه عقیده: موږ په پورتنیو عقائدو ایمان او عقیده لرو،
 اوله ټولو باطلو دلو لکه: مشبهه، معتزله، جهمیة، جبریة، قدریة او
 هغو کسانو څخه بېزاره یو چې د پورتنیو عقیدې مخالف دي، هغوی
 زموږ په اند گمراهان او بېلاري دي، الله ﷻ دي موږ پر خپل ایمان او
 عقیده ثابت قدمه کړي او زموږ ختمه دي په ایمان کړي. ①

لقوله تعالى:

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ. ②

ژباړه: ووايه (اې محمده! دوی ته) چې دغه (ایمان او توحید) لاره زما ده چې (تینگ
 پرې ولاړیم او) بولم زه ټول خلک طرف د (توحید) د الله ته په بیان (او ښکاره دلیل)
 سره (هم) زه او (هم هر) هغه څوک چې متابعت پیروي کوي زما، او پاک دی الله له
 شرکه او ولده او نورو عیبونو) او نه یم زه له شریک نیوونکو (په الله پورې).

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ
 ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ. ③

ژباړه: په تحقیق دغه (د دې سورت ذکر شوي احکام) لاره زما ده برابره (جنت ته)
 نو متابعت وکړئ تاسې د دغې (لارې) او مه کوئ متابعت د (نورو کړو) لارو نو
 تار په تار به کړي (دغه متابعت) تاسې له لارې (سمې) د الله نه (چې د وحی اتباع
 او د برهان اقتفاء ده) دا (اتباع د سمې لارې) حکم کړی دی (الله) تاسې ته په دې
 سره له پاره د دې چې ځان وساتئ تاسې (له گمراهي نه).

(١) فهذا ديننا واعتقادنا ظاهرا وباطنا ونحن براء الى الله من كل من خالف الذي ذكرناه وبيناه ونسأل الله تعالى
 ان يثبتنا على الإيمان ويختم لنا به ويعصمنا من الأهواء المختلفة والأراء المتفرقة والمذاهب الردية مثل المشبهة والمعتزلة
 والجهمية والجبرية والقدرية وغيرهم من الذين خالفوا السنة والجماعة وحالفوا الضلالة ونحن منهم براء وهم عندنا
 ضلال وأردياء. وبالله العصمة والتوفيق. العقيدة الطحاوية ص: ٣٢.

(٢) سورة يوسف: ١٠٨.

(٣) سورة الأنعام: ١٥٣.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ. ①

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ. ②

ژباړه: اې ربه زما! په تحقيق راكړې دې ده ما ته څه له پاچاهي (او تصرف دمصر) او بنوولې دې دې ما ته څه له گرځولو د خبرو (لكه تعبير د خوبونو بيان د كتابونو) اې پيدا كوونكيه د آسمانونو او د ځمكې (بې له نمونې) ! هم ته يې ولي (دوست واکدار كار جوړوونكى) زما په دنيا او په آخرت كې، وفات راكړه ما په دې حال كې چې مسلمان يم او يو ځاى مې كړه (په مرتبه او كرامت كې) له صالحانو سره. ولما روي:

عن أبي هريرة، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: تفرقت اليهود على إحدى وسبعين أو اثنتين وسبعين فرقة، والنصارى مثل ذلك، وتفرقت أمي على ثلاث وسبعين فرقة. ③

ژباړه: له ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دى چې رسول كريم ﷺ وفرمايل: يهود ۷۱ يا ۷۲ ډلې شوې او عيسايان هم همدا سې، او زما امت به درې او يا ډلو باندي تقسيم شي.

(۱) سورة حم السجدة: ۳۰.

(۲) سورة يوسف: ۱۰۱.

(۳) سنن الترمذي: ۳۲۲/۴، رقم الحديث: ۲۶۴۰، وأخرجه أيضا أبو داود: ۱۹۷/۴، رقم الحديث: ۴۵۹۶.

عن عبد الله بن سفيان، عن أبيه، قال: يا رسول الله، أخبرني بأمر في الإسلام لا أسأل عنه أحدا بعدك، قال: «قل: آمنت بالله، ثم استقم».

ژباړه: له عبد الله څخه روایت دی چې سفيان رضي الله عنه رسول كريم ﷺ ته وفرمايل: اې د الله رسول! ما ته په اسلام کې يو داسې (گټور) کار راوښيه چې له تا وروسته بيا زه له چا پوښتنه ونه کړم، رسول الله ﷺ وفرمايل: په ژبه او زړه سره د دې خبرې اقرار وکړه چې ما په خدای ايمان راوړی دی او بيا پر دې اقرار ټينگ اوسه.

وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ،
وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ.

شمبره	د کتاب نوم	د مصنف نوم	ناشر
۱.	القرآن الکریم	-	-
۲.	کابلی تفسیر پښتو	د افغانستان د علماوو هیئت	د آیتونو شریفه وو موافق
۳.	العقیده الطحاویة	أبو جعفر أحمد بن محمد بن سلامة بن عبد الملك بن سلمة الأزدي الحجري المصري المعروف بالطحاوي.	دار ابن حزم - بیروت
۴.	مشکوٰۃ المصابیح	محمد بن عبد الله الخطيب العمري، أبو عبد الله، ولي الدين، التبريزي.	المکتب الإسلامي - بیروت.
۵.	صحيح البخاري	محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي.	دار طوق النجاة.
۶.	صحيح مسلم	مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري النيسابوري.	دار إحياء التراث العربي - بیروت.
۷.	سنن الترمذي	أبو عيسى محمد بن عيسى بن سؤرة بن موسى بن الضحاك، الترمذي.	شركة مكتبة ومطبعة مصطفى الحلبي - مصر.
۸.	سنن أبي داود	أبو داود سليمان بن الأشعث بن إسحاق بن بشير بن شداد بن عمرو الأزدي السنجستاني.	دار الرسالة العالمية
۹.	عمدة القاري شرح صحيح البخاري	أبو محمد محمود بن أحمد بن موسى بن أحمد بن حسين الغيتايي الحنفي بدر الدين العيني.	دار إحياء التراث العربي - بیروت
۱۰.	التفسير المظهری	القاضي مولوي محمد ثناء الله الهندي الفاني فني.	مكتبة الرشدية
۱۱.	الجامع لأحكام القرآن = تفسير القرطبي	أبو عبد الله محمد بن أحمد بن أبي بكر بن فرح الأنصاري الخزرجي شمس الدين القرطبي.	دار الكتب المصرية - القاهرة

١٢	تفسير الماتريدي (تأويلات أهل السنة)	محمد بن محمد بن محمود، أبو منصور الماتريدي.	دار الكتب العلمية - بيروت، لبنان
١٣	فتح الرحمن في تفسير القرآن	مجير الدين بن محمد العليقي المقدسي الحنبلي.	دار النوادر
١٤	منح الروض الأثر في شرح الفقه الأكبر	علي بن (سلطان محمد)، أبو الحسن نور الدين الملا الهروي.	دار البشائر الإسلامية
١٥	الفقه الأكبر	أبوحنيفة النعمان بن ثابت رحمه الله تعالى.	مكتبة الفرقان - الإمارات العربية
١٦	التبيان في آداب حملة القرآن	أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف النووي.	دار ابن حزم للطباعة والنشر والتوزيع - بيروت
١٧	المستدرک على الصحيحين للحاكم	أبو عبد الله الحاكم محمد بن عبد الله بن محمد بن حمدويه بن نعيم بن الحكم الضبي الطهماني النيسابوري.	دار الكتب العلمية - بيروت
١٨	مفاتيح الغيب = التفسير الكبير (تفسير الرازي)	أبو عبد الله محمد بن عمر بن الحسن بن الحسين التيمي الرازي.	دار إحياء التراث العربي - بيروت
١٩	روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني	شهاب الدين محمود بن عبد الله الحمسي الألوسي.	دار الكتب العلمية - بيروت
٢٠	الشفاء بتعريف حقوق المصطفى	عياض بن موسى بن عياض بن عمرو بن يحيى السبتي، أبو الفضل.	دار الفيحاء - عمان
٢١	شرح الزرقاني على المواهب اللدنية بالمنح المحمدية	أبو عبد الله محمد بن عبد الهادي بن يوسف بن أحمد بن شهاب الدين بن محمد الزرقاني المالكي.	دار الكتب العلمية
٢٢	الفتاوى البيزانية على هامش الهندية	محمد بن شهاب البيزاني الكردي	مكتبة الرشدية
٢٣	شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة.	أبو القاسم هبة الله بن الحسن بن منصور الطبري الرازي اللاكائي.	دار طيبة - السعودية
٢٤	رد المختار على الدر المختار	ابن عابدين، محمد أمين بن عمر بن عبد العزيز عابدين، الدمشقي الحنفي.	دار الفكر - بيروت.

ما انا عليه واصحابي

داهل السنة والجماعة عقيدته

تأليف

امير المؤمنين شيخ القرآن والحديث

مولوي هبته الله اخذ لاداه

كال ١٤٤٧ هـ ق

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English